

บทที่ 3

“ฝรั่ง” กับรูปแบบการเดินทางในนวนิยายตะวันตกร่วมสมัย

“ฝรั่ง” นักเดินทางจำนวนมากที่เดินทางมายังเมืองไทยมักจะเป็น “ฝรั่ง” ที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับเมืองไทย สตรีไทย และการใช้ชีวิตในเมืองไทยมาก่อนการตัดสินใจเดินทางซึ่งก่อให้เกิด “มายาภาพ” ต่าง ๆ ข้อมูลที่ส่งผลต่อการรับรู้ของ “ฝรั่ง” นั้นมีหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล่าประสบการณ์ของนักเดินทาง นวนิยายการเดินทาง หนังสือท่องเที่ยว เอกสารประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว หรือข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต แต่ “มายาภาพ” เกี่ยวกับเมืองไทยและสตรีไทยมักจะถูกนำเสนอในทิศทางเดียวกันที่มองว่าเมืองไทยมีมนต์เสน่ห์ ไร้ความเจริญ และเป็นประเทศที่มีหญิงสาวจากสถานบันเทิงในยามค่ำคืนเต็มใจที่จะต้อนรับและบริการผู้ชายฝรั่ง (Thailand Dark Side,2548:1)

จากข้อความข้างต้นได้นำเสนอเมืองไทยโดยใช้จุดเด่นใน 2 ลักษณะด้วยกันคือมองว่าเป็นพื้นที่ที่มีเสน่ห์ ลึกลับ และน่าตื่นเต้นและขณะเดียวกันก็ยันำเสนอว่าเมืองไทยยังเป็นพื้นที่ที่ชีวิตยามค่ำคืนเป็นจุดเด่นซึ่งเรียกความสนใจจากนักเดินทางได้ จึงส่งผลทำให้ผู้อ่านโดยเฉพาะ “ฝรั่ง” ผู้ชายเกิดจินตนาการเกี่ยวกับเรื่องราวที่รับรู้และกลายมาเป็นแรงผลักดันให้พวกเขาเหล่านั้นตัดสินใจเดินทางเข้ามาใช้ชีวิตในเมืองไทย เพื่อพิสูจน์หรือเผชิญกับสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นความล้าหลังที่แฝงไปด้วยมนต์เสน่ห์ การผจญภัยกับวัฒนธรรมและผู้คนแปลกแตกต่าง และโดยเฉพาะการได้มีโอกาสได้พบกับ “ผู้หญิงไทย” ที่รอคอยให้บริการผ่านสถานบันเทิงในยามค่ำคืน

ความสัมพันธ์ระหว่างนักเดินทางและเหตุการณ์ต่าง ๆ นั้นเกิดขึ้นผ่านกระบวนการของการเดินทางประกอบไปด้วยภูมิหลังหรือสาเหตุของการออกเดินทาง การเผชิญกับสิ่งต่าง ๆ ในสถานที่ที่เดินทางไปถึง และการเดินทางกลับบ้านเกิด ซึ่งในบทนี้ผู้วิจัยจะใช้นิยามของ Erin Bestrom ในการวิเคราะห์การเดินทางและการปรับเปลี่ยนของตัวละคร “ฝรั่ง” ซึ่งเธอรระบุไว้ดังนี้

The process begins with a departure, then an arrival, it continues with an immersion in the strange inducing an epiphany of sorts, a sudden re-perception of reality, a shift into

wonder and shock that cannot be overcome with the mindset the traveler began with. From this point, the process ideally lends to a dialogue and a shift of thought which accepts the strange, making it familiar while simultaneously allowing the traveler to question her/his own identity and past experiences in a new light – making the familiar strange. [...] The process of returning home is often more stressful and frustrating than journeying into strange, because when one moves out into the unknown, she or he can reformulate an identity[...]

(Erin Bestrom ,2006 :11)

ข้อความข้างต้น Erin Bestrom ได้กล่าวถึงแบบแผนการเดินทางของเรื่องเล่าการเดินทางว่าแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยเริ่มต้นด้วยการออกเดินทางจากบ้านเกิดซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอสาเหตุของการออกเดินทางของตัวละคร "ฝรั่ง" และเมื่อนักเดินทางได้เดินทางมาถึงจุดหมายปลายทางแล้วเขาเหล่านั้นก็จะเผชิญกับสิ่งแปลกแตกต่างเป็นเหตุให้เกิดความประหลาดใจหรือความไม่เข้าใจ และต้องพยายามทำความเข้าใจกับความแปลกแตกต่างให้ได้ และเป็นการทบทวนความคิดและประสบการณ์ที่เคยมีมา ซึ่งในจุดนี้ผู้วิจัยจะเลือกการนำเสนอเหตุการณ์ที่ตัวละครต้องเผชิญกับความแตกต่างหรือสิ่งแปลกใหม่ที่ตัวละคร "ฝรั่ง" ต้องเผชิญ ซึ่งเหตุการณ์ต่างๆ เหล่านี้ทำให้เห็นถึงการปรับเปลี่ยนตัวตนของ "ฝรั่ง" เพื่อการแก้ปัญหาหรือพยายามเอาชนะกับเหตุการณ์ต่างๆ เหล่านี้ให้ได้ และท้ายที่สุดนักเดินทางต้องเดินทางกลับบ้านเกิด ซึ่งผู้วิจัยจะเลือกประเด็นการตัดสินใจที่จะเดินทางกลับบ้านเกิดของตัวละครต่างๆ ในนวนิยายแต่ละเรื่อง

จากการศึกษาพบว่า "ฝรั่ง" นักเดินทางมีการแบ่งสถานะไว้อย่างหลวมๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่ผูกพันใกล้ชิดกับ "ตัวตน" ของฝรั่งนักเดินทางเป็นอย่างมาก สถานะดังกล่าวส่วนใหญ่จะวัดกันที่ระดับการศึกษา อาชีพ สถานะทางการเงิน เป็นสำคัญ ในที่นี้ก็เห็นว่าหากจะเข้าใจถึง "ตัวตน" และการปรับเปลี่ยน "ตัวตน" ของฝรั่งนักเดินทางที่เดินทางมายังเมืองไทยให้ชัดเจนขึ้นจำเป็นจะต้องเริ่มศึกษาตั้งแต่ภูมิหลัง และสาเหตุของการตัดสินใจที่จะออกเดินทาง อย่างไรก็ตาม "ฝรั่ง" นักเดินทางส่วนใหญ่มักจะเป็นฝรั่งผู้ชายที่ไม่เป็นไปตามอุดมคติของสังคมตะวันตก กล่าวคือเขาเหล่านั้นมักได้รับความผิดหวัง

ด้านความรัก มีชีวิตครอบครัวที่ล้มเหลว และเกิดปัญหาด้านการดำเนินชีวิต เช่น มีรูปร่างอ้วนเกินไป ศรีษะล้าน หรือแม้แต่เป็นคนที่ยากจน อีกทั้งนักเดินทางเหล่านี้มักจะมาจากชนชั้นแรงงานหรือชนชั้นกลางของประเทศตะวันตก

นอกจากนี้ นักเดินทางเหล่านี้มักจะหลบหนีปัญหาต่าง ๆ ที่เผชิญในบ้านเกิดของตนมาแสวงหา "ความหวัง" ใหม่ ในเมืองไทย เพราะในบ้านเกิดของตนเอง เขาเหล่านั้นมักมองว่าไม่สามารถได้รับการตอบสนองจากผู้หญิงหรือแม้แต่ผู้คนที่ไปในสังคมได้ อันเนื่องมาจากภาวะทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางวัฒนธรรม และวิถีการดำเนินชีวิตของสังคมตะวันตกซึ่งทุกอย่างมีกรอบและกติกาอย่างเคร่งครัด เป็นเหตุให้พวกเขาารู้สึกล้มเหลว พวกเขาเหล่านี้จึงพยายามมองหาดินแดนใหม่ ซึ่งเป็นดินแดนอื่นที่พวกเขาสามารถจะกระทำการต่าง ๆ ที่ตนเองปรารถนาได้อย่างอิสระและเสรี สำหรับพวกเขาแล้วเมืองไทยเป็นดินแดนที่สามารถสนองตอบความต้องการหรือความปรารถนาของเขาได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่า "ฝรั่ง" เหล่านี้พร้อมที่จะทำสิ่งต่างๆ ในเมืองไทยอย่างอิสระก็ตาม แต่สิ่งหนึ่งที่พวกเขาต้องคำนึงถึงและให้ความสำคัญระหว่างการเดินทางคือความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมที่จะต้องเกิดการเผชิญหน้าระหว่างวัฒนธรรมที่ติดตัวมาจากบ้านเกิดและวัฒนธรรมใหม่หรือวัฒนธรรมไทยด้วยเหตุนี้ เขาเหล่านั้นต้องเกิดการปรับเปลี่ยนเพื่อความอยู่รอดซึ่งอาจเป็นทั้งการคล้อยตามการต่อต้าน และการยินยอมเพื่อทำให้ตนเองเกิดความอยู่รอดในเมืองไทย

หากจะกล่าวถึงลักษณะของการเดินทางพบว่านักเดินทางผู้ชาย "ฝรั่ง" มักจะเดินทางมาเมืองไทยเพียงลำพังด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน รวมทั้งตัวละครเหล่านี้มีหลากหลายลักษณะ ทั้งที่เป็นชายโสด ชายที่แต่งงานแล้ว และชายที่เป็นหม้าย นักเดินทางในกลุ่มนี้อาจเป็นทั้งนักท่องเที่ยวระยะยาวหรือผู้ที่มาทำงานในเมืองไทยและนักท่องเที่ยวระยะสั้น ไม่ว่า "ฝรั่ง" นักเดินทางจะมีจุดมุ่งหมายในการเดินทางที่เหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร แต่ในเบื้องต้นเพื่อให้เกิดความเข้าใจและมองเห็นตัวตนของตัวละคร "ฝรั่ง" ในนวนิยายการเดินทางให้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องศึกษาภูมิหลังและสาเหตุของการออกเดินทาง เพื่อเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์การปรับเปลี่ยนบทบาทและตัวตนของนักเดินทางเหล่านั้น

จากการศึกษานวนิยายที่เลือกศึกษา ผู้ประพันธ์ส่วนใหญ่มิได้ให้ความสำคัญกับภูมิหลังหรือ "ตัวตน" ของ "ฝรั่ง" เหล่านี้มากนัก แต่มักจะเป็นการบอกถึงสาเหตุของการเดินทางมายังเมืองไทยอย่างคร่าว ๆ ในการปูพื้นตัวละครเพื่อเชื่อมโยงกับเหตุการณ์อื่นๆ โดยเฉพาะเหตุการณ์

ที่สื่อถึงการปรับเปลี่ยนของตัวละครขณะเดินทางหรือช่วงที่ใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทยเพื่อความอยู่รอดท่ามกลางสิ่งแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างซึ่งการปรับเปลี่ยนมีอยู่สองลักษณะคือ ลักษณะแรกตัวละครหรือนักเดินทางสามารถเอาชนะความแตกต่างได้ และลักษณะที่สองตัวละครหรือนักเดินทางมักจะพ่ายแพ้ต่อสิ่งที่แปลกแตกต่างและไม่สามารถจะยอมรับสิ่งใหม่ ๆ เหล่านั้นได้ การทำความเข้าใจประเด็นนี้ให้ชัดเจนขึ้นจำเป็นต้องอภิปรายให้เห็นกระบวนการปรับเปลี่ยนทั้งหมดของนักเดินทาง นับตั้งแต่สาเหตุของการออกเดินทาง การเผชิญกับสิ่งแปลกใหม่ และท้ายที่สุดคือการเลือกที่จะเดินทางกลับบ้านเกิดหรือใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทยต่อไป เพื่อให้เห็นถึงการปรับเปลี่ยน “ตัวตน” ที่เกิดขึ้นของ “ฝรั่ง” นักเดินทาง ผ่านประเด็นต่อไปนี้

3.1 “ฝรั่ง” กับสาเหตุของการออกเดินทาง

นวนิยายการเดินทางที่เลือกศึกษามักจะนำเสนอภาพของ “ฝรั่ง” ชายที่เดินทางมายังประเทศไทย มากกว่าที่จะนำเสนอภาพของนักเดินทางที่เป็น “ฝรั่ง” ผู้หญิง อันเนื่องมาจากขนบของการเดินทางและการเดินทางมายังเมืองไทยนั้นมักเป็นการเดินทางมาใช้ชีวิตในวันพักผ่อนหรือมาใช้ชีวิตเพื่อแสวงหา “ความสุข” ผ่านบริบทของการท่องเที่ยวที่เน้นการใช้ประโยชน์จากสตรีไทยที่บริการตามสถานบันเทิงของในยามค่ำคืนของเมืองไทย จึงส่งผลให้มีนักเดินทางชายมากกว่านักเดินทางฝรั่งที่เป็นสตรี และสิ่งยืนยันถึงความต้องการที่จะใช้ชีวิตเพื่อ “ความสุข” ในเมืองไทยนั้นคือ “ฝรั่ง” เหล่านี้มักจะเดินทางมาเพียงลำพัง ไม่ว่าจะพวกเขาจะเป็นชายโสด ชายที่แต่งงานแล้ว หรือแม้แต่ชายที่เป็นหม้ายทั้งจากการหย่าและภรรยาเสียชีวิต ทั้งนี้เพื่อต้องการจะมีโอกาสได้สร้างความสัมพันธ์กับผู้หญิงชาวไทยได้อย่างเสรี

ขณะเดียวกันก็มี “ฝรั่ง” ที่ผิดหวังในความรักจากบ้านเกิด มุ่งแสวงหาความรักหรือการเยียวยาจากหญิงไทยเพื่อให้ช่วยสมานบาดแผลของความผิดหวังที่ติดตัวมาหรือ “ฝรั่ง” เกษียณอายุที่ปรารถนาใช้ชีวิตบั้นปลายของตัวเองที่ประเทศไทย หรือแม้แต่ “ฝรั่ง” ที่ถูกส่งมาทำงานในบริษัทที่มีสาขาหรือฐานการผลิตที่เมืองไทย เนื่องจากค่าครองชีพที่ถูกกว่า จนบางครั้งเขาสามารถที่จะใช้ชีวิตประจวบจวนได้ขณะที่อยู่ในเมืองไทย ซึ่งต่างจากที่บ้านเกิดที่เขาอาจจะเป็นเพียงชนชั้นแรงงานผู้มีรายได้ต่ำเท่านั้น

ดังนั้น ส่วนนี้ต้องการนำเสนอตัวละคร “ฝรั่ง” และการปรับเปลี่ยน “ตัวตน” ขณะที่เดินทางเข้ามาใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทย และเพื่อให้เห็นถึงการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ของตัวละครฝรั่ง

นักเดินทางเหล่านั้น เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญกับการศึกษาภูมิหลังและสาเหตุก่อนการเดินทางของตัวละครสำคัญๆ ในนวนิยายแต่ละเรื่องซึ่งแบ่งออกเป็น 3 สาเหตุ กล่าวคือ การเดินทางเพื่อตามหา “ความฝัน” การเดินทางเพื่อการ “ทำงาน” และการเดินทางเพื่อการ “ท่องเที่ยว” การจัดแบ่งในครั้งนี้นับบทบาทของตัวละคร หรือการปรับเปลี่ยนไม่ได้แยกขาดออกจากกันอย่างชัดเจน ถึงแม้ว่าตัวละครจะตัดสินใจเดินทางมายังเมืองไทยที่แตกต่างกัน แต่การเลือกใช้ชีวิตในเมืองไทยไม่แตกต่างกัน คือตัวละครส่วนใหญ่ต้องเข้ามามีความสัมพันธ์กับตัวละครผู้หญิงไทยโดยเฉพาะผู้หญิงบาร์ เกือบทุกเรื่อง แต่อย่างไรก็ตามเพื่อให้เห็นถึงภูมิหลังของตัวละครที่เกี่ยวกับเชื้อชาติ ชนชั้น อาชีพ หรือแม้แต่สถานภาพของตัวละครนักเดินทาง “ฝรั่ง” ก็จำเป็นต้องศึกษาสาเหตุของการตัดสินใจออกเดินทาง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.1 การเดินทางเพื่อตามหา “ความฝัน”

“ฝรั่ง” นักเดินทางที่ออกเดินทางจากบ้านเกิดเพื่อมายังเมืองไทยนั้นส่วนหนึ่งเป็นกลุ่มนักเดินทางที่มี “ความฝัน” เป็นเครื่องกระตุ้นให้ตัดสินใจที่จะออกเดินทางเพื่อไปเผชิญกับโลกใหม่และวัฒนธรรมใหม่ที่ไม่คุ้นเคยเพื่อตามหา “ความฝัน” ที่พวกเขาได้รับรู้เกี่ยวกับเมืองไทยมาก่อนโดยเฉพาะการแสวงหามายาเกี่ยวกับเรื่องเพศของ “ตะวันออก” ในเมืองไทยตามที่ Sheridan Prasso (2005:4) ระบุว่ามุมมองของผู้ชายชาวตะวันตกที่มองภาพแทนของความเป็นตะวันออกผ่านผู้หญิงเปลือยว่ามีเสน่ห์เย้ายวนและมีความลึกลับน่าแสวงหา ภาพแทนนี้นับเป็นภาพแทนของเมืองไทยที่ฝังอยู่ในใจของนักท่องเที่ยว จึงส่งผลให้มีนักเดินทางฝรั่งผู้ตามหา “ความฝัน” ซึ่งในนวนิยายที่เลือกศึกษาให้ความสำคัญกับความฝันเกี่ยวกับ “ภรรยาสตรีไทย” ที่มองว่าพวกเธอเหล่านี้เป็นผู้หญิงที่มีความเป็นผู้หญิง มีความสวยงาม เอาอกเอาใจ และยอมอยู่ภายใต้อำนาจของสามี ซึ่งการรับรู้หรือที่มาของ “ความฝัน” ในเรื่องนี้มาจากคำเล่าลือเกี่ยวกับสตรีไทยจากสื่อต่าง ๆ ที่พยายามสร้างภาพผู้หญิงไทยให้เป็นผู้หญิงที่สร้างแรงจูงใจให้กับนักเดินทางได้ ดังที่ Michaela Re (2002 : 27-28) ระบุว่า

Thailand as “The Land of Smiles”. Such images helped to construct the image of a servile and obedient Thai woman that-as we will see later-is deeply rooted in every sex tourist mind”.

(Michaela Re,2002: 27-28)

จะเห็นได้ว่าในความคิดของ “ฝรั่ง” นักเดินทางได้ยึดติด “มายาภาพ” ของสตรีไทยในฐานะที่เป็นผู้หญิงที่ยินยอมเชื่อฟังและทำตัวประหนึ่งทาสรับใช้ จึงไม่น่าแปลกใจว่ามี “ฝรั่ง” จำนวนมากโดยเฉพาะฝรั่งที่เป็นนักท่องเที่ยวที่เน้นเรื่องของการแสวงหาความสุขทางเพศ และมองว่าเมืองไทยซึ่งถูกนำเสนอว่าเป็นดินแดนแห่ง “รอยยิ้ม” ซึ่งมีผู้หญิงที่เปี่ยมด้วยคุณสมบัติตามที่นักท่องเที่ยวตะวันตกเหล่านั้นต้องการ จึงไม่แปลกที่จะทำให้นักเดินทางหรือตัวละครประเภทนี้ได้ตัดสินใจเดินทางมาเมืองไทยเพื่อตามหา “ความฝัน” ที่จะนำภรรยาชาวไทยเพื่อไปเป็นผู้รับใช้และปรนนิบัติตน เช่นตัวละคร Trevor Perry จากเรื่อง *Bangkok Knights* วิศวกรด้านการจราจร หนุ่มชาวอังกฤษ ที่เดินทางมาจากคูเวต เพื่อมาแสวงหาภรรยาชาวไทย

It seemed he was traffic engineer from Norwich working in Kuwait, and this was his first time in the Far East. Trevor was not a reticent type, for an Englishman. And before long we discovered that this was kind of a business vacation he was on. But it wasn't traffic he was interested in, no matter how much of this commodity there was to be found in Bangkok. No, what he was after was a wife.

(Collin Priprell, 1989:3)

จากมุมมองของ Eddie ที่พูดถึง Trevor นั้นเห็นว่าเขาไม่มีท่าทีที่สุภาพเรียบร้อย เหมือนกับหนุ่มอังกฤษทั่วไป ซึ่งนั่นเกิดจากการที่เขาทำตัวเหมือนนักธุรกิจที่ต้องการมาพักผ่อนช่วงวันหยุดในเมืองไทย จึงทำให้ลักษณะของเขาแตกต่างจากชายหนุ่มอังกฤษที่สุภาพเรียบร้อย หากมองถึงความสนใจของเขาเกี่ยวกับเมืองไทยนั้นคือเขาต้องการหาภรรยาที่เป็นคนไทยเพื่อกลับไปปรนนิบัติและรับใช้เขาขณะที่ใช้ชีวิตในการทำงานที่คูเวต หากพิจารณาถึงลักษณะแนวคิดของ Trevor เกี่ยวกับการแสวงหาภรรยาคนไทยนั้นสอดคล้องกับประเภทของนักเดินทางที่เรียกว่า “Macho Lad” คือเขาเป็นผู้ที่คาดหวังที่จะได้คู่รักที่เป็นผู้หญิงคนใดก็ได้ และสนใจที่จะใช้ผู้หญิงเป็นเพียงเพื่อระบายอารมณ์ทางเพศ และต้องการจะให้ผู้หญิงอยู่ภายใต้อำนาจของตน และยินยอมที่จะมอบความสุขให้กับตนเป็นสำคัญ

การเดินทางของเขาครั้งนี้เป็นการเดินทางครั้งแรกเขาจึงไม่คุ้นเคยกับเมืองไทย เมื่อเขามาถึงเมืองไทยคนขับรถแท็กซี่พาเขามาส่งที่ Guest House ชื่อ "Cheri-Tone" ที่ถนนข้าวสาร แทนที่จะไปส่งที่ "Sheraton Hotel" อันเนื่องมาจากความคุ้นเคยของคนขับแท็กซี่กับฝรั่ง "Backpacker" ที่มักเลือกพักในถนนข้าวสาร อย่างไรก็ตาม การที่เขาเข้าพักใน "Cheri-Tone" ถือว่าเป็นความโชคดีเพราะเขาได้รับความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก Eddie Alder ฝรั่งชาวตะวันตกเจ้าของที่พัก และยังมีเพื่อนๆ ฝรั่งที่คอยให้คำแนะนำ ต่อมาเมื่อคนเหล่านั้นรับรู้ถึงความฝันของ Trevor ว่าเขาต้องการจะมหาภรรยาที่เป็นผู้หญิงที่มีการศึกษา ที่สามารถพูดคุยกับเขาได้ สามารถที่จะเลี้ยงดูลูกๆ ของเขาให้เติบโต และที่สำคัญคือเขาสามารถที่จะนำไปแนะนำกับเจ้านายเขาได้ว่านี่คือภรรยาของเขา โดยที่เธอพร้อมที่จะไปอยู่กับเขาที่คูเวตนาน 3 ปี เพื่อนๆ ชาวต่างชาติในที่พักต่างก็ช่วยเหลือ Trevor เป็นอย่างดีเพื่อให้เขาแสวงหาภรรยาตามแบบที่ได้ฝันไว้ได้สำเร็จ

สำหรับเขาเมืองไทยคือสถานที่ที่เขาสามารถจะหาภรรยาได้อย่างง่ายดายเพราะเขารับรู้จากคำบอกเล่าของเพื่อนที่ได้เดินทางมาถึงเมืองไทยและได้นำภรรยาคนไทยกลับไปในที่ทำงานที่ประเทศคูเวต แต่สำหรับเขาจะใช้เวลาแปดสัปดาห์ในการแสวงหาสตรีไทยพร้อมทั้งจัดเก็บข้อมูลของเธอเหล่านั้นเพื่อนัดมาสัมภาษณ์ และในไม่ช้าเขาสามารถรวบรวมผู้หญิงไทยได้จำนวน 55 รายชื่อแต่ในที่สุดเขาก็ไม่สามารถจะเลือกผู้หญิงเหล่านั้นได้เลย เพราะผู้หญิงที่เขาพบส่วนใหญ่มักเป็นผู้หญิงบาร์ ด้วยเหตุนี้ ตลอดเวลาหลายสัปดาห์ในเมืองไทยที่ Trevor พยายามตามหาผู้หญิงไทยที่เหมาะสมจะไปเป็นภรรยา ทำให้เขาค้นพบคำตอบว่าไม่ง่ายเหมือนที่เขาเคยคิดไว้ และเขาเองยอมรับผลของความล้มเหลวในครั้งนี้ ที่ไม่สามารถหาภรรยาคนไทยได้ เพราะผู้หญิงที่เขาสัมผัสมักจะเป็นผู้หญิงบาร์ซึ่งมีลักษณะต่าง ๆ ที่ไม่ตรงตามที่เขาต้องการ อย่างไรก็ตาม เขาก็ยังไม่หมดความหวังที่ต้องการจะแสวงหาภรรยาคนไทย เขามองว่าการได้มาท่องเที่ยวเมืองไทยครั้งนี้ทำให้เขาได้รับประสบการณ์สำคัญในการ "เรียนรู้" สิ่งต่าง ๆ และเขารู้สึกว่าเขาได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก

Trevor was going back a bachelor still, true. Nevertheless, he was not entirely the same man who had arrived some weeks earlier, [...] He was learning that existence wasn't always as amenable to rational planning as he had believed, [...] which further indicated a new maturity. Who knew how wise he would

be, and that new lessons in life would present themselves for his further edification the next time he appeared in Bangkok—this time after three years as a single man in Kuwait.

(Collin Piprell, 1989: 175)

จะเห็นได้ว่าสำหรับการเดินทางมาเมืองไทยของ Trevor ในครั้งนี้ ตัวตนของเขา เปลี่ยนไปจากชายหนุ่มผู้ไร้เดียงสา ผู้แสวงหาความรักในอุดมคติ กลายเป็นชายหนุ่มที่เติบโต มีวุฒิภาวะมากขึ้น ด้วยประสบการณ์และการเรียนรู้ที่ได้รับในเมืองไทย ทั้งนี้แม้แต่ตัวเขาเองก็ ยอมรับว่าเขาไม่ใช่ Trevor คนเดิม “not entirely the same man” อีกต่อไป แต่เขามีวุฒิภาวะ เพิ่มขึ้นจากประสบการณ์ใหม่ๆ ในชีวิตที่เขาพบขณะอยู่ในเมืองไทย ซึ่งทำให้เขาเรียนรู้ว่าเขาควร ที่จะปฏิบัติอย่างไรเมื่อเขาต้องเดินทางกลับมาเมืองไทยอีกครั้ง ความคิดครั้งนี้ของ Trevor อาจ เทียบได้กับความเห็นของ Erin Bestrom (2006 : 7) ที่กล่าวไว้ในหนังสือ *Moving Beyond Borders: The Creation of Nomadic Space through Travel* เกี่ยวกับการเดินทางไว้อย่าง น่าสนใจว่า แนวความคิดใหม่ๆ มีพื้นฐานอยู่ที่การยอมรับความแตกต่างและมีความปรารถนาที่จะ เข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่าง แนวความคิดใหม่ๆ มักจะมีรากฐานมาจากการเรียนรู้จากการ เดินทาง สำหรับ Trevor เขาเปลี่ยนไปจากเดิม ดังนั้นการเดินทางสามารถทำให้เกิดการเรียนรู้ ได้ เขาเรียนรู้ว่าการที่เขาได้มีโอกาสได้สัมผัสกับผู้หญิงไทยหลายคนทำให้เขารู้ว่าการที่จะหา ผู้หญิงที่ดีหรือสามารถใช้ชีวิตร่วมกับพ่อ แม่ และครอบครัวของเขาได้นั้นไม่ใช่สิ่งที่ง่ายเหมือนกับ สิ่งที่ได้รับรู้มาจากเพื่อน

เช่นเดียวกับ Del Hickey จากเรื่อง *The Scribe* พ่อหม้ายหนุ่มใหญ่ชาวอเมริกา ที่เต็มไปด้วย ความฝันที่จะใช้ชีวิตที่เหลือกับ Fai หญิงบาร์ชาวไทย เขาเดินทางมาเมืองไทยเพื่อรับเธอไป เป็นภรรยา เพราะหลงเชื่อเรื่องเล่าในจดหมายของเธอที่ว่าเขาเป็นผู้ชายที่เธอรักและอยากอยู่ ด้วยตลอดไป ดังที่เขาเขียนบรรยายความรู้สึกของเขาในจดหมายที่เขียนถึงเธอ โดยเขาให้เหตุผล ว่าจากจดหมายของเธอที่เขียนถึงเขานั้น ทำให้เขารู้สึกว่าเธอคือผู้หญิงคนแรก หากไม่นับภรรยาที่ ตายไป ซึ่งบอกว่าเขาเป็นผู้ชายที่หล่อและมีจิตใจดี ทั้งๆ ที่ขณะนี้เขาก็อายุเกือบ 60 ปีแล้ว คำพูดที่แสนประทับใจของเธอเองที่ทำให้เขาเกิดความสุข ท่ามกลางชีวิตที่แสนจะหดหู่ หมด หนทางในบ้านเกิด แต่สำหรับเขาเธอคือ “ความหวังใหม่” หากเขาเดินทางมายังเมืองไทยเพื่อพบ กับเธอ และใช้ชีวิตร่วมกับเธอ เพียงเพื่อเขาอยากได้ยิน “คำหวานจากเธอ” ทุก ๆ วัน และเขา

ก็ตั้งปณิธานกับตัวเองว่าจะเป็นสามีที่ดีและซื่อสัตย์ และยังให้คำมั่นสัญญากับเธอหาก ตกลงที่จะมาอยู่กับเขาที่ Flint

“You was [sic] the first person since my dear sweet Louise to tell me that I was a handsome and good hearted man. Now I'm not saying them there are words I need to hear every morning of my life, but they sure was nice coming from a pretty girl like yourself. What I'm trying to say, Miss Fai, is that if you want to come and live with me here in Flint, I promise to be a good and faithful husband to you. I'd never hit you or tell you that you can't do something that you want to you.”

(David Young ,2000: 47)

สิ่งที่ Hickey ประทับใจจากข้อความในจดหมายของ Fai หญิงไทยคือการได้เติมเต็มความรู้สึกที่โดดเดี่ยวของเขาอันเนื่องมาจากภรรยาของเขาได้เสียชีวิต จากนั้นหลังจากที่เขาได้รู้จักกับ Fai เธอทำให้เขาได้กลับมามีชีวิตเจกเช่นเหมือนแต่ก่อน เขาจึงพยายามติดต่อกับเธอผ่านจดหมาย และเนื้อหาหรือคำพูดที่ปรากฏในจดหมายก็ทำให้เขารู้สึกมีความสุขได้ ในจุดนี้หากจะพิจารณาถึงจดหมายที่เป็นสื่อผ่าน “คำพูด” สามารถเชื่อมโยงถึง “มายาภาพ” ที่เขาส่งสร้างขึ้น และการที่จะทำให้อะไร “มายาภาพ” ของความสุขดำรงอยู่ได้ก็ต้องอาศัย “คำต่างๆ” ที่ปรากฏอยู่ในจดหมายไม่ว่าจะเป็น “a handsome and good hearted man” เป็นต้น ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว Fai และเขาก็ไม่ได้ใช้ชีวิตร่วมกันเพราะเธอเลือกที่จะไม่เดินทางไปอยู่กับเขา แต่เธอจำเป็นต้องได้ตอบจดหมายเพื่อหวังเงินที่ได้จากเขาเท่านั้นเอง อย่างไรก็ตามสำหรับเขานั้นเขาเลือกที่จะอยู่กับ “มายาภาพ” เหล่านั้นเพราะทำให้เขาสามารถดำรงอยู่ได้ท่ามกลางความโดดเดี่ยวหรือความเหงาที่กำลังเผชิญ แต่สำหรับ Fai แล้วเธอต้องทำเช่นนี้เพื่อรายได้ที่เธอจะได้จากเขาหากแต่ในความเป็นจริงแล้วเธอกำลังใช้ชีวิตในฐานะที่เป็นภรรยาของ Henry ฝรั่งผู้ได้ตอบจดหมายแทนเธอ

สำหรับตัวละคร Vernon จากเรื่อง *Private Dancer* เขาเป็นชายวัยห้าสิบจากอเมริกาแต่ยังมีรูปร่างดีอยู่ คือค่อนข้างผอมและสูง มีฟันขาวไม่เหลืองเหมือนกับ “ฝรั่ง” ทั่วไป เพราะเขาไม่สูบบุหรี่ เขาเป็นชายผู้ที่เพิ่งจะมีอิสระที่จะเดินทาง หลังจากการตายของแม่ ตลอดชีวิตของเขาได้เห็นความรักที่แม่มีต่อพ่อ คอยดูแลพยาบาลพ่อที่ป่วยมาหลายปี และผู้หญิงอเมริกันที่เขาพบก็

ไม่ใช่แบบที่เขาปรารถนา เพราะในปัจจุบันผู้หญิงอเมริกันต่างยุ่งอยู่กับการประกอบอาชีพ และสนใจเฉพาะชีวิตของพวกเธอ คอยแต่เรื่องของตัวเอง และก็จะทำในสิ่งที่พวกเธอต้องการจะทำเท่านั้น แต่สำหรับเขาแล้วเขาต้องการผู้หญิงที่มีความรักและพร้อมที่จะดูแลเขาเสมือนหนึ่งคนพิเศษของเธอ

She [his mom] nursed him and never stopped loving him, right up until the end. She worshipped the ground he walked on, did everything for him. Girls today just aren't that same, not American girls, anyway. They're too busy with their careers, with their lives. All they ever want to talk about is themselves, what they're doing, how they feel. I don't hold with all that stuff about keeping a wife barefoot and pregnant, but I want someone who loves me and wants to take care of me, someone who'll make me feel special.

(Stephen Leather, 2004:170)

เมื่อผู้หญิงในฝันของ Vernon แตกต่างจากผู้หญิงโดยทั่ว ๆ ไป ที่จะหาได้ในอเมริกา เขาจึงจำเป็นต้องเดินทางมาหาภรรยาที่เมืองไทย เพราะในช่วงเวลานั้น Vernon ได้ดูแคตตาล็อกและวิดีโอซีรี่ย์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของไทย ที่มีรูปและคำอธิบายเกี่ยวกับผู้หญิงแต่ละคน ซึ่งเขาฝันว่าที่นี่เขาจะได้พบกับผู้หญิงที่เขาปรารถนาจะแสวงหามาเป็นภรรยาของเขา ประกอบกับเขาไม่เคยมาเมืองไทยจึงนับเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ผลักดันให้เขาเลือกมาเที่ยวเมืองไทย ด้วยเหตุผลที่ว่าผู้หญิงไทยเป็นที่ปรารถนาของผู้ชายตะวันตก ดังที่หนังสือ *Tourism and Sex; culture, commerce and coercion* ของ Stephen Clift และ Simon Carter (2000: 27) ที่กล่าวถึงบทบาทของวิดีโอและการประชาสัมพันธ์ประเทศไทยของบริษัท Dexter-Horn Production 1997 ว่ามีส่วนประชาสัมพันธ์ให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายหมายของนักท่องเที่ยวชายด้วย "เซ็กส์ทัวร์" และสำหรับชายที่พลาดหวังจากผู้หญิงในอเมริกาก็ยังสามารถหาผู้หญิงที่เป็นผู้หญิงอ่อนหวานและยินยอมอยู่ภายใต้อำนาจของสามี หากพิจารณาถึงความรู้สึกครั้งแรกของ Vernon ก็คงไม่ต่างจากชายนักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ กล่าวคือเมื่อเขาได้ดูวิดีโอแนะนำการท่องเที่ยวเมืองไทยและผู้หญิงที่ทำงานในบาร์ซึ่งเป็นผู้หญิงที่ต้องการจะมีคู่รักเป็นฝรั่งแล้วยังทำ

ให้เขาเกิดแรงปรารถนาและกระตุ้นให้เขาตัดสินใจที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวในเมืองไทยเพื่อแสวงหาหญิงสาวชาวไทยที่มีความสวยงามและเพียบพร้อม

The first part was general touristy stuff, the temples, the river boats, the markets, but then there was a section of Bangkok's night life and that was when I saw her. She was one of four dancers interviewed, and as soon as I saw her, I knew that she was a girl that I wanted to spend the rest of my life with. She was gorgeous with long, long legs and a great smile, and big brown eyes that seemed to be on the verge of tears.

(Stephen Leather, 2004:170)

ในวิดีโอที่ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของเมืองไทยได้นำเสนอภาพของผู้หญิงบาร์หรือนักเต้นประจำบาร์พร้อมทั้งคำอธิบายรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับเธอเหล่านั้น สำหรับเขารู้สึกประทับใจผู้หญิงที่ชื่อ Sunan เพราะมองว่าเธอคือผู้หญิงที่มีคุณสมบัติตรงตามความต้องการของเขา ดังนั้นเขาจึงตัดสินใจเดินทางมาเมืองไทยทันที เมื่อเขาได้มีโอกาสพบกับเธอผนวกกับการได้อยู่ใกล้ชิดเธอยังรู้สึกตื่นเต้นและรับรู้ได้ว่าไม่ใช่ความฝันอีกต่อไปหากแต่เป็นความจริง "I kept wanting to pinch myself to make sure that I wasn't dreaming." (Stephen Leather, 2004:171) เมื่อเขาและเธอได้รู้จักกันมากขึ้น เขาต้องการจะใช้ชีวิตร่วมกับเธอเพราะเธอเป็นผู้หญิงที่มีเสน่ห์ และหน้าตาสวยงาม ท้ายทีแล้วเธอตัดสินใจที่จะแต่งงานกับเขาซึ่งทำให้เขาปลื้มปริ่มยิ่งนัก ลักษณะต่างๆ ของ Vernon ที่กล่าวมาเป็นการแสดงออกที่สัมพันธ์กับลักษณะของ "White Knight" และ "Love's Easy Tear" ผู้ซึ่งพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้หญิงไทย และพยายามแสวงหาสตรีไทยมาเป็นคู่รัก เพราะตนเองพลาดหวังที่จะแสวงหาคู่รักใหม่ที่เป็นคนตะวันตกด้วยกัน ดังนั้นเขาจึงชื่นชมและพึงพอใจที่จะแสวงหาผู้หญิงไทยที่มีความสวยงามและมีความเพียบพร้อมในด้านต่าง ๆ อย่าง Sunan

ในกรณีของ John Joyce จากเรื่อง *Peacock Hotel* นั้นเขาเป็นครูสอนภาษาอังกฤษหนุ่มชาวอเมริกันที่ตัดสินใจเดินทางมายังเมืองไทยเพื่อตามหาความฝันในช่วงวัยรุ่นสมัยที่เขาเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนที่มาใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทย และครั้งนั้นเขาได้หลงรัก Joy รุ่นพี่ซึ่งเป็นรักครั้งแรกที่สร้างความประทับใจให้เขาเป็นอย่างมาก จนกลายเป็น "ความฝัน" ที่ฝังใจจนเขาต้อง

เดินทางกลับมาเมืองไทยเพื่อสานฝันให้ลุล่วงไป เพราะแม้เวลาผ่านไปนานเพียงใด John ยังมั่นใจว่า Joy คือคู่แท้ในชีวิตเขา และการเดินทางมาครั้งนี้ต่างจากที่เขาเดินทางมาสมัยที่ยังเป็นเด็กและยังมีคุณสมบัติไม่เพียงพอที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครองของเธอยอมรับได้

Joy had been a confidante, soul mate, the woman who wanted to married him, the woman he wanted to marry. But her guardians kept him away. To her parents, he wasn't Thai enough; and to her social set, he wasn't rich enough [...]

(Philip J. Cunningham: 2004, p. 21)

เมื่อครั้งเขายังเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนที่เข้ามาใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทยเขามองว่าตัวเองไม่ใช่ฝรั่งที่สมบูรณ์แบบเพราะเขายังเป็นเด็กและไม่มีเงินมากพอที่สร้างความพึงพอใจให้กับครอบครัวของคนรักได้ แต่ตอนนี้เขามองว่าเขามีความพร้อมที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้กับครอบครัวของเธอได้ และเพียงพอที่พ่อและแม่ของเธอจะยินยอมให้เขาและเธอได้มีโอกาสได้สร้างสายสัมพันธ์กันอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากเขามีอาชีพและมีเงินที่จะทำให้ความฝันของเขาเป็นจริงได้ ดังนั้น เขาจึงตัดสินใจที่จะเดินทางมายังเมืองไทยอีกครั้งหนึ่งเพื่อมาสานต่อ "ความฝัน" ที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองในสมัยก่อน

ไม่เพียงแต่มีเฉพาะนักเดินทางชายที่แสวงหา "ภรรยาในฝัน" หรือ "คนรัก" เท่านั้น เพราะยังมีนักเดินทางบางคนเดินทางมาเมืองไทยเพื่อสนองตอบ "ความฝัน" ในแง่อื่นๆ ด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของการสนองตอบ "ความฝัน" ของตนเองเกี่ยวกับการเดินทางมาตามหาแหล่งธรรมชาติหรือสถานที่ที่เต็มไปด้วยวัฒนธรรมที่แปลก เห็นได้อย่างชัดเจนผ่านตัวละคร Emma และ Ben จากเรื่อง *Thai Girl* ทั้งคู่เป็นนักเดินทางที่ต่างจากนักเดินทางข้างต้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชายที่มักเดินทางตามหาฝันเพียงลำพัง แต่ Emma และ Ben นับเป็นตัวแทนของคู่รักที่เดินทางมาท่องเที่ยวด้วยกัน พวกเขาเป็นคู่รักหญิงชายชาวอังกฤษที่เพิ่งเรียนจบจาก Sussex University และสำหรับ Ben ความฝันของเขาคือต้องการเดินทางเพื่อแสวงหาประสบการณ์ต่างๆ ก่อนที่จะเริ่มชีวิตวัยทำงานซึ่งครอบครัวของเขาก็ให้การสนับสนุน

[...] with his solid middle class background, his self confidence and family contacts[...]" Well, I'm going to enjoy trvelling and

think about career after. One thing at a time." "My folks are okay....they think me travelling's a great idea."

(Andrew Hicks,2004:11,13)

Ben เติบโตมาจากครอบครัวชนชั้นกลางของสังคมอังกฤษและนั่นคือสาเหตุที่ทำให้เขาเป็นวัยรุ่นที่เต็มไปด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง และสำหรับเขากการเดินทางไปท่องเที่ยวเป็นความฝันหรือสิ่งที่เขาตั้งใจไว้ก่อนจบการศึกษาว่าหลังจากจบการศึกษาเขาหวังที่จะได้เดินทางไปท่องเที่ยวก่อนจะกลับมาหางานทำ จากนั้นเขาก็ชวนแฟนสาว Emma ซึ่งต้องการที่จะมาท่องเที่ยวในเมืองไทย อีกทั้งเขายังหวังที่จะใช้ชีวิตร่วมกันอย่างแสนหวานในเมืองไทยซึ่งทำให้ Emma รู้สึกดีกับคำเชิญชวนของคนรักประกอบกับเธอเองได้รับรู้เกี่ยวกับ "มายาภาพ" ของเมืองไทยผ่านความทรงจำจากละครเวทีเรื่อง *Anna and the King* ที่จะได้สัมผัสวิถีชีวิตของผู้คนและบ้านเมืองของสยามในอดีต ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวไปยังวัดวาอาราม และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของไทยต่างๆ เช่นภูเขาและท้องทุ่งนาของไทย หากจะพิจารณาถึง "มายาภาพ" ที่สร้างความตรึงใจหรือการรับรู้ให้กับ Emma นั้นเกิดมาจาก "สื่อ" หรือละครเวทีเรื่อง *Anna and the King* ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่าสื่อเหล่านี้มีบทบาทที่สำคัญในการสร้างจินตนาการ (fantasy) ให้กับ Emma แต่เมื่อเธอมาสัมผัสด้วยตนเองเธอก็ค้นพบว่า "เมืองไทย" กลายเป็นเมืองที่มีความเจริญไปด้วยวัตถุเสียแล้ว

ยิ่งไปกว่านั้นยังมีนักท่องเที่ยวบางคนที่มีเหตุผลเฉพาะของตน ซึ่งเป็นความฝันและความหวังที่ผลักดันให้เขาหรือเธอเดินทางมาเมืองไทยเพื่อตามหาฝันของตน ดังเช่น Nathalie จากเรื่อง *The Scribe* สาวลูกครึ่งอเมริกันไทยที่ได้รับการอุปถัมภ์จากครอบครัวชาวอเมริกัน ตั้งแต่เยาว์วัย เธอตัดสินใจออกเดินทางมาเมืองไทยก็เพื่อตามหา "แม่ผู้ให้กำเนิด" เธอหลังจากที่ไม่เคยเห็นหน้ากันกว่ายี่สิบปีมาแล้ว เพราะตลอดเวลาที่ผ่านมาเธอเติบโตในอเมริกาโดยไม่รู้ว่ามีแม่ที่แท้จริงคือใคร ดังนั้นเธอจึงเดินทางมาเมืองไทยเพื่อเติมเต็มและทำให้ฝันของเธอเป็นจริง ทั้งนี้ Nathalie มีข้อมูลเกี่ยวกับแม่อย่างเดียวคือเธอรู้เพียงแค่ว่า Sumporn Pongphai คือชื่อแม่ของเธอ แต่เธอก็ไม่ละความพยายามที่จะตามหา ในกรณีของ Nathalie นั้น ผู้เขียนใช้เธอเป็นเสมือนเครื่องเตือนใจผู้อ่านให้ย้อนระลึกถึงภาพเมืองไทยเมื่อประมาณ 20-30 ปีที่ผ่านมา ที่เต็มไปด้วยทหารอเมริกันมาตั้งฐานทัพ และมีความสัมพันธ์กับหญิงไทยทำให้กำเนิดลูกครึ่งเป็นจำนวนมาก Nathalie ก็เป็นเด็กหนึ่งในนั้นที่เกิดในช่วงนั้นด้วย

ผู้วิจัยเห็นว่า “ฝรั่ง” นักเดินทางกลุ่มนี้ ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายต่างก็มีความหวังหรือ “ความฝัน” ของตัวเองอันเป็นแรงผลักดันให้พวกเขาพร้อมที่จะก้าวอย่างและออกเดินทางมายังดินแดนซึ่งไม่คุ้นเคยและแปลกใหม่ แต่พวกเขาไม่มีความหวาดกลัวและหวาดหวั่นที่จะตัดสินใจออกเดินทาง

3.1.2 การเดินทางเพื่อการ “ทำงาน”

“ฝรั่ง” นักเดินทางอีกกลุ่มหนึ่งคือนักเดินทางที่เข้ามายังเมืองไทยเพื่อประกอบอาชีพ เนื่องจากในปัจจุบันประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความพร้อมและศักยภาพหลาย ๆ ด้าน ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งสามารถใช้เป็นฐานการผลิตหรือเป็นศูนย์กลางธุรกิจสำหรับชาวต่างประเทศโดยเฉพาะประเทศตะวันตกได้พัฒนาและขยายธุรกิจในภูมิภาคนี้ โดยใช้เมืองไทยเป็นศูนย์กลาง และนวนิยายหลายเรื่องสะท้อนแนวคิดเหล่านี้ผ่านสาเหตุของการเดินทางของตัวละครที่ต้องเดินทางมายังเมืองไทยเพื่อมาประกอบอาชีพต่างๆ ทั้งที่เต็มใจเดินทางมาด้วยความสมัครใจ หรือแม้แต่การถูกบริษัทแม่ในต่างประเทศส่งมาทำงานตามคำสั่ง

นวนิยายเรื่อง *Minor Wife* ได้นำเสนอตัวละคร “ฝรั่ง” ผู้ชายที่ตัดสินใจเดินทางมาประกอบอาชีพในเมืองไทยด้วยความสมัครใจ เช่น ตัวละคร Dr. Tony Battershell นายแพทย์ชาวออสเตรเลียที่ย้ายมาประกอบอาชีพในเมืองไทย Matt Quinn นักธุรกิจด้านอสังหาริมทรัพย์ชาวอเมริกาก็เลือกเมืองไทยเป็นฐานในการลงทุนเพื่อทำธุรกิจ ตัวละคร Leo Maupin ครูสอนโยคะวัย 64 ปี ผู้ที่มีประสบการณ์ด้านโยคะอินเดียมามากกว่า 10 ปีก็เลือกที่จะมาเปิดโรงเรียนสอนโยคะในเมืองไทย และก็ได้รับความนิยมจาก “ฝรั่ง” ที่อาศัยอยู่ในเมืองไทยเป็นจำนวนมาก และ Darryl Yardly โปркอล์ฟหนุ่มวัย 26 ปีก็ตัดสินใจมาเป็นโปркอล์ฟในเมืองไทย มากกว่าที่จะลงแข่งขันกอล์ฟในอเมริกาเพียงอย่างเดียว การที่เขาเดินทางมาหารายได้ในเมืองไทยทำให้เขาได้มีโอกาสสร้างรายได้ให้กับตนเองได้มากกว่า เนื่องจากมีกลุ่มลูกค้าซึ่งเป็นนักธุรกิจชาวต่างประเทศที่เดินทางมาทำงานในเมืองไทยเป็นลูกค้าที่สำคัญ

“ฝรั่ง” นักเดินทางเหล่านี้ที่ตัดสินใจมาใช้ชีวิตและประกอบอาชีพในเมืองไทยด้วยความสมัครใจ แทนที่จะใช้ชีวิตอยู่ในบ้านเกิดของตนเนื่องจากว่าพวกเขามีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในอาชีพนั้นๆ ได้ในเมืองไทยมากกว่าบ้านเกิด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องโอกาสการลงทุน

โอกาสในการประกอบอาชีพที่ดีกว่า ค่าครองชีพที่ต่ำกว่า ในขณะที่มีรายได้สูงกว่า จนทำให้พวกเขาเหล่านี้มีฐานะทางการเงินและทางสังคมที่สูงกว่าเมื่อเทียบกับบ้านเกิด จะเห็นได้ว่า “ฝรั่ง” นักเดินทางกลุ่มนี้มักจะเป็นกลุ่มที่มีสถานภาพทางสังคมและทางเศรษฐกิจที่สูงมากในเมืองไทย เป็นกลุ่ม “ฝรั่ง” ที่มีรายได้สูง อันนับได้ว่าเป็นนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ

สำหรับนักเดินทางที่ถูกบริษัทแม่ในต่างประเทศส่งมาให้ทำงานกับบริษัทลูกในเมืองไทย เช่นเรื่อง *Private Dancer* ตัวละคร Lawrence นักเขียนหนังสือท่องเที่ยวชาวออสเตรเลียที่ทำงานอยู่ในสำนักงานใหญ่ ณ เมือง Perth ถูกส่งตัวมาเขียนหนังสือคู่มือท่องเที่ยวเพื่อแนะนำนักท่องเที่ยวที่เป็น Backpacker ที่ปรารถนาที่จะมาเที่ยวเมืองไทย

His name was Lawrence and he was an Australian. He'd been working for us at our head office in Perth, and about ten years ago he requested a transfer to Bangkok. Initially he worked well, did a great job on the third edition of our guide to Thailand, but he soon began missing deadlines and turning in shoddy copy. He was called back to Perth.

(StephenLeather,2004:8)

Lawrence เป็นผู้ชายที่มีความสามารถในการทำงานด้านการเขียนหนังสือเกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้กับบริษัทแม่ใน Perth เขาจึงได้รับคัดเลือกให้เดินทางมาทำงานในเมืองไทย เพื่อเขียนงานเกี่ยวกับอาหารและสถานที่ท่องเที่ยวของเมืองไทย แต่ต่อมาเมื่อเขาเดินทางมาถึงเมืองไทยและนี่ทำให้เขาเปลี่ยนไปเพราะเขาได้รู้จักกับผู้หญิงไทย ตลอดจนได้ใช้ชีวิตแบบไร้สาระทั้งกินและดื่มในยามค่ำคืนมากเกินไปจึงทำให้คุณภาพของงานเสียไป และในที่สุดเขาก็ล้มป่วยจนไม่สามารถทำงานได้ตามที่บริษัทต้องการได้ เขาจึงถูกส่งตัวกลับและทางบริษัทแม่จึงส่ง Pete นักเขียนนิตยสารท่องเที่ยวชาวอังกฤษมาทำงานแทน

Pete เดินทางมาเมืองไทยทั้งๆ ที่ไม่รู้จักเมืองไทยมาก่อน การเดินทางมายังเมืองไทยเท่ากับเป็นการเดินทางมายังสังคมใหม่ที่เขาไม่คุ้นเคย จะเห็นว่า “นักเดินทาง” ในลักษณะนี้เป็นผู้ที่ไม่รู้จักเมืองไทย จึงทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะการเผชิญกับความยุ่งยากที่จะปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมและผู้คนที่แตกต่าง ดังนั้น “ฝรั่ง” นักเดินทางเหล่านี้มักจะได้เรียนรู้เมืองไทย

ผ่านคำแนะนำของ “ฝรั่ง” นักเดินทางที่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับเมืองไทยมาก่อนซึ่งมักจะเป็นประสบการณ์ที่เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและสถานบันเทิงยามราตรี

“ฝรั่ง” นักเดินทางในกลุ่มข้างต้นต่างจาก Henry Russel ในเรื่อง *The Scribe* โดยสิ้นเชิง เพราะ Henry นับเป็นตัวแทน “ผู้แพ้ที่บอบช้ำ” ซึ่งเป็นผู้ชายที่มีบาดแผลในใจอย่างรุนแรง จนไม่อาจที่จะทนอยู่กับความบอบช้ำ ความอับอาย ในเรื่องต่างๆ จนหมดสิ้นหนทางที่จะรื้อฟื้นตนเองในบ้านเกิดได้ จึงตัดสินใจเดินทางมาเพื่อแสวงหาโอกาสที่ดีขึ้นในเมืองไทย Henry Russel ชายหนุ่มชาวอเมริกัน ที่มาจากครอบครัวที่แตกแยกและยากจน จนทำให้เขาต้องออกมาทำงานเพื่อหาเลี้ยงตัวเองตั้งแต่วัยเด็กด้วยการส่งหนังสือพิมพ์ ทำให้ชีวิตถูกดูถูกเหยียดหยามมาโดยตลอด ขณะเดียวกันก็ขาดโอกาสทางการศึกษา ต้องออกจากโรงเรียนตั้งแต่สี่สัปดาห์แรก เป็นเหตุทำให้เขาไม่จบปริญญาตรีในบ้านเกิดจึงส่งผลทำให้ไม่มีอนาคตที่ดีได้ในประเทศบ้านเกิด

I don't have a degree in anything. I dropped out of school after four weeks and never went back. I came to Thailand because I was bored to death with my life in the States.

(David Young, 2000 : 63)

เมื่อเขามองว่าตัวเขากลายเป็นคนล้มเหลวในอเมริกา และเขาอาจจะต้องอดตายในบ้านเกิด ดังนั้นจึงตัดสินใจที่จะมาแสวงหาโชคในประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้โดยเลือกประเทศไทยเป็นที่หมาย เมื่อมาถึงเมืองไทยในครั้งแรกเขาตั้งใจจะอยู่เมืองไทยประมาณ 1-2 ปี แต่เมื่อเขาอยู่เมืองไทยได้ระยะหนึ่งก็ตัดสินใจว่าจะอยู่และทำงานเป็นครูสอนภาษาอังกฤษที่อยุธยา หลังจากนั้นเป็นต้นมาเขาค้นพบว่าเขาคือคนที่เรียนไม่จบในประเทศบ้านเกิด แต่เมื่อมาอยู่เมืองไทยทำให้เขาได้กลายเป็นคนที่มีความรู้และได้เป็นครู ต่อมาเมื่อเขาตัดสินใจย้ายจากอยุธยาเข้ามาอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร เขาก็กลายเป็นที่พึ่งของสาวบาร์ชาวไทยในดาร์ เป็นเป็นคนกลางที่จะเป็นผู้เขียนจดหมาย “รัก” ที่จะติดต่อรหว่างเธอกับคู่รักชาวต่างชาติที่เดินทางกลับประเทศไปแล้ว เขาเชื่อว่าการช่วยเหลือของเขานั้นจะทำให้ผู้หญิงเหล่านี้มีรายได้เพื่อมีชีวิตที่ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ขณะเดียวกันเขาก็เห็นว่าการทำอาชีพนี้ก็เป็นโอกาสที่ดีสำหรับเขาที่จะได้มีรายได้และมีชีวิตใหม่ที่ดีขึ้น ด้วยเช่นกัน

I suppose it went to my head; here was my chance at a new life. I saw an opportunity to do some good in the world [...]

(David Young, 2000: 14)

เช่นเดียวกับ Calvino นักสืบเอกชนชาวอเมริกา จากเรื่อง *Minor Wife* ที่ดำเนินเรื่อง ผิดพลาดในการสืบคดีจนเป็นเหตุให้มีคนตายจนไม่อาจที่จะประกอบอาชีพนี้ได้ในอเมริกา จึงตัดสินใจเดินทางมาเปิดสำนักงานนักสืบเอกชนในเมืองไทยเพื่อให้บริการกับชาวต่างชาติในเมืองไทย หรือ Alex Polsky จากเรื่องเดียวกัน อดีตตำรวจจากนิวยอร์กที่ สหรัฐอเมริกาซึ่งถูกไล่ออกจากงานในข้อหาเป็นตัวแทนค้ายา ตัวแทนขายบริการให้กับกลุ่มรักร่วมเพศ และคนผิวดำ เขาจึงตัดสินใจมาเมืองไทยเพื่อเป็นเจ้าของบาร์ และยังเป็นเจ้าของห้องแสดงภาพอีกด้วย

นอกจากนี้ยังมี Mike ตัวละครหนุ่มใหญ่ชาวอเมริกันจากเรื่อง *Even Thai Girls Cry* ผู้ที่มี "ปัญหาในชีวิตครอบครัว" ซึ่งในแต่ละวันเขาต้องทะเลาะวิวาทและไม่สามารถใช้ชีวิตร่วมกับภรรยาอย่างมีความสุขได้ ประกอบกับลูกชายก็เป็นเด็กที่มีปัญหา จนเขาไม่สามารถที่จะแก้ปัญหาครอบครัวได้และไม่กล้าพอที่จะบอกกับใคร ๆ ว่าเขาเผชิญกับปัญหาชีวิตครอบครัวที่ล้มเหลว ประจวบกับเขาจำเป็นต้องเข้ามาจัดการธุรกิจในเมืองไทย จึงทำให้เขาตัดสินใจเดินทางมายังเมืองไทยโดยไม่มีวีซ่า เพื่อหวังจะมาเผชิญโชคในเมืองไทย และเพื่อหลบหนีปัญหาต่าง ๆ ที่กำลังเผชิญอยู่ เช่นเดียวกับ Frank ในเรื่อง *Bangkok Knights* ที่ไม่เคยมีความสุขในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้หญิงในอังกฤษเพราะพวกเขาเธอมีลักษณะที่ไม่เหมือนกับผู้หญิงไทยซึ่งมีความสวยงาม อ่อนหวาน รูปร่างกะทัดรัดที่สร้างความพึงพอใจให้กับเขาได้เป็นอย่างดี และเขาก็เต็มใจที่จะใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทยเพราะเขามองว่าผู้หญิงในเมืองไทยมีความแตกต่างจากผู้หญิงในอังกฤษที่ยอมจำนนอยู่ใต้อำนาจของเขา จนเขาสามารถที่จะฟื้นฟูความเป็นชาย และภูมิใจในอำนาจที่เหนือกว่าของเขาต่อผู้หญิงไทย เพราะเธอเหล่านี้ยอมทำตามที่เขาต้องการและเป็นลักษณะของผู้หญิงที่ต้องให้ผู้ชายเป็นผู้นำและกำหนดการดำเนินชีวิตให้จนทำให้เขาเกิดความรู้สึกที่เป็นสุข และพอใจที่จะใช้ชีวิตอยู่ที่เมืองไทย มากกว่าที่จะกลับไปใช้ชีวิตในบ้านเกิดของตนอีก

3.1.3 การเดินทางเพื่อการ “ท่องเที่ยว” และ “พักผ่อน”

นักท่องเที่ยว “ฝรั่ง” ที่เดินทางมายังเมืองไทยเพื่อการ “ท่องเที่ยว” เป็นกลุ่มที่ใหญ่ที่สุด เพราะพวกเขาส่วนใหญ่มักจะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับเมืองไทยและสตรีไทย จนทำให้เกิดความต้องการที่จะมาท่องเที่ยวในเมืองไทยเพื่อจะได้สัมผัสกับความสวยงามของผู้หญิงไทยที่เป็นธรรมชาติและสวยงาม ในขณะที่เดียวกันก็ยังมี “ฝรั่ง” นักเดินทางบางคนที่ต้องการแสวงหาจินตนาการอันสุดแสนโรแมนติกของดินแดนที่ล้าหลัง (romantic fantasy of the primitive) และยิ่งพยายามที่จะเสาะแสวงหาสวรรค์ของดินแดนที่ยังล้าหลัง (real primitive paradise) รวมทั้งนักเดินทางตะวันตกส่วนใหญ่รับรู้เกี่ยวกับการเดินทางเพื่อแสวงหาความสุขทางเพศเพราะเมืองไทยได้รับการขนานนามว่าเป็น “ดินแดนแห่งเซ็กซ์”

การตกย้ำแนวคิดเกี่ยวกับเมืองไทยและเซ็กซ์เป็นสิ่งที่ถูกนำเสนอครั้งแล้วครั้งเล่าผ่านสื่อ การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ในหลากหลายรูปแบบ จึงเห็นว่ามีนักท่องเที่ยวฝรั่งผู้ชายจำนวนมากเดินทางมายังเมืองไทยเพราะหลงเชื่อคำเชิญชวนและคำโฆษณา และในความเป็นจริงเมื่อพวกเขาเดินทางมาถึงเมืองไทยก็ยิ่งทำให้เขาเหล่านั้นเกิดความประทับใจเพราะการเลือกที่จะเดินทางมา “ท่องเที่ยว” ในเมืองไทยทำให้เขาได้สัมผัสกับความจริงที่สามารถสัมผัสได้ และ “ฝรั่ง” นักเดินทางชายทุกคนก็สามารถที่จะมีประสบการณ์แปลกใหม่ในเรื่องนี้ได้ทุกคน ดังคำที่ Collin Piprell เขียนสรุปภาพของการซื้อบริการต่างๆ ที่ชายนักท่องเที่ยวสามารถกระทำได้ในเมืองไทย ไม่ว่าจะเป็นการดูโชว์และการซื้อบริการตามแต่ต้องการจากสาวไทย ขอให้ มี “เงิน” ไม่ว่าจะ เป็นสกุลใดก็ตาม การใช้ชีวิตในเมืองไทยก็จะได้รับความสะดวกทันที

It seems they had been to Patpong the night before, and were thoroughly disgusted at the exploitation they witnessed, the sex shows, the young girls for sale. They saw it again and again, in show after show. And all these Western men, mostly middle-aged and overfed, buying love, pumping up their puny egos with First World dollars and deutsche marks and francs, penny-ante Diamond Jim Bradys cutting a swathe thought the deprived women of the East. Emotional retards. Unable to cut it on equal terms with real women. Arrested adolescents with

living, breathing playthings bought and paid for with peanuts, by any real standards. And so on. You get the drift---spineless, weak-kneed apologies for real man who could only be comfortable with passive objects of their feeble lusts, willing slaves to their every command, downtrodden by centuries of oppression and poverty.

(Collin Piprell, 1989:162)

ข้อความนี้ชี้ให้เห็นถึงอำนาจเงินของ "ฝรั่ง" นักท่องเที่ยวไม่ว่าชาติใดก็สามารถที่จะนำมาใช้ และสามารถที่จะได้รับการบริการจากหญิงไทยได้อย่างเท่าเทียมกัน ขณะเดียวกันก็ชี้ให้เห็นมุมมองของนักท่องเที่ยวต่อผู้หญิงขายบริการชาวไทยได้ว่าการบริการที่เธอตอบสนองต่ออำนาจเงินที่พวกเขานำมาเป็นเครื่องต่อรองในการซื้อบริการของเธอนั้น สิ่งที่เขาซื้อนอกจากเรือนร่างและบริการของเธอแล้ว ศักดิ์ศรีของความเป็นคนของพวกเธอก็ถูกซื้อไปด้วย จะเห็นได้ว่าพวกเธอถูกมองว่าเป็นเพียงทาสที่ต้องทำตามคำสั่ง ต้องถูกกดขี่ข่มเหงหรือความต้องการของนายเงิน

เมืองไทยยังเป็นจุดหมายของการพักผ่อนเนื่องจากนักเดินทางโดยเฉพาะผู้ชาย "ฝรั่ง" หลงติดกับมายาภาพเกี่ยวกับเมืองไทยที่ต่างก็มองว่าเป็น "ดินแดนแห่งเซ็กซ์" ที่มี "ฝรั่ง" ผู้ชายจำนวนมากเดินทางมาท่องเที่ยวในเมืองไทยเพื่อมุ่งหวังที่จะพิสูจน์คำโฆษณาหรือคำเชิญชวนที่รับรู้มาว่ามีความจริงมากน้อยเพียงใด โดยใช้เมืองไทยเป็นเสมือนจุดพักผ่อนในวันหยุดที่จะปลดปล่อยความเครียด ความทุกข์ทรมานจากชีวิตที่แสนจะวุ่นวายในประเทศของตน และเมื่อพวกเขาเดินทางมาถึงเมืองไทยและใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทยไม่ว่าจะเป็นระยะยาวหรือระยะสั้นก็ตาม นักเดินทางกลุ่มนี้มักจะสรรหาความสุขทุก ๆ รูปแบบ และโดยเฉพาะผ่านความสัมพันธ์กับผู้หญิงไทย แต่คนกลุ่มนี้จะไม่มีความรักที่มั่นคงให้กับผู้หญิงไทยคนใดคนหนึ่งเหมือนกับสองกลุ่มข้างต้น หากแต่จะมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงหลายคน หรือบางคนก็จะเปลี่ยนคู่ควงไปเรื่อย ๆ

ดังเช่น Big Ron จากเรื่อง *Private Dancer* ที่ทำงานด้านบัญชีในธนาคารขนาดใหญ่แถบแอฟริกาใต้ และจะใช้เวลาในช่วงวันหยุดทุกครั้ง ๆ ที่เมืองไทย หลังจากที่เขาเดินทางมาถึงเมืองไทยเขาจะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในบาร์ และใช้ชีวิตกับผู้หญิงบาร์อยู่เสมอ Big Ron หลงเสน่ห์การใช้ชีวิตร่วมกับหญิงขายบริการชาวไทย ซึ่งเขามีอิสระที่จะไปเที่ยวหรือสนุกกับผู้หญิงหลายคน

แค่นั้น และบ่อยเพียงใดก็ได้ ดังนั้นเมืองไทยจึงเป็นเสมือนที่พักผ่อนที่เปิดโอกาสให้เขาใช้เวลาที่ว่างจากงานประจำหลบมาใช้ชีวิตที่อิสระและสนุกสนานที่นี่ และเขาเชื่อว่าฝรั่งอีกหลายคนที่เดินทางมาเมืองไทยก็มีจุดประสงค์เช่นเดียวกับเขา คือสนุกที่จะมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงเหล่านั้น และฝันถึงช่วงเวลาอันแสนสุขนี่ยู่เสมอ

[...] they come here for a couple of weeks, screw themselves stupid [...] wherever they're from and dream about the wonder time they had. Most of them reckon it's a sexual paradise, they can't believe what's on offer here.

(Stephen Leather, 2004:36)

ดังนั้น ทุกครั้งที่เขาเดินทางมายังเมืองไทยเพื่อหลบหนีจากชีวิตการทำงาน เขาจะให้ความสำคัญกับการพักผ่อนด้วยวิถีแห่งอิสระเสรี และเขาจะรู้สึกว่าการกระทำต่าง ๆ ของเขาในเมืองไทยเป็นความทรงจำที่มีอาจลืมเลือน และยังหากเปรียบเทียบกับวิถีชีวิตในช่วงเวลาทำงาน ก็ยิ่งทำให้เห็นว่าการเกิดความแตกต่าง ข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นถึงการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ของตัวละคร Big Ron เพราะตลอดระยะเวลาที่เขาใช้ชีวิตในเมืองไทยแบบไร้สาระซึ่งมีทั้งการดื่ม การท่องเที่ยวยามค่ำคืน ตลอดจนการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงบาร์แบบไร้กติกาส่งผลต่างกับการดำเนินชีวิตในบ้านเกิดของเขาที่ต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์หรือวัฒนธรรมของตะวันตก

เช่นเดียวกับพฤติกรรมของ Sid David หนุ่มนักสำรวจที่ทำงานที่อ่าวเปอร์เซียในตะวันออกไกล จาก *Bangkok Knights* เขาเป็นชายหนุ่มที่ผอมร่างและหัวล้านตั้งแต่อายุ 15 ปี ขณะนี้เขาก็กำลังมีปัญหาเกี่ยวกับความอ้วนและเป็นโรคหัวใจ แม้ว่าเขาจะมีปัญหาทางด้านรูปลักษณ์ภายนอกและสุขภาพก็ตาม แต่ปัญหาเหล่านี้มิได้เป็นอุปสรรคต่อการเดินทางและการท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดทุกครั้ง ๆ ในเมืองไทย ดังนั้นการเดินทางจึงเป็นประตูของการปลดปล่อยหรือเป็นสื่อที่ทำให้เขาได้มีโอกาสปรับเปลี่ยนตัวตนได้อีกทางหนึ่งผ่านการใช้ชีวิตอยู่ในบาร์และการสร้างความสัมพันธ์กับผู้หญิงบาร์แบบเสรี สำหรับความคิดของเขาเมืองไทยเป็นดินแดนที่ทำให้เขารู้สึกมีอิสระที่จะสามารถทำอะไรก็ได้ หรือสามารถแสดงออกถึงสิ่งที่ถูกปิดกั้นในบ้านเกิด

ในนวนิยายเรื่องนี้ นำเสนอตัวละครในลักษณะเดียวกันที่เลือกเดินทางมาแสวงหาความสุขทางเพศคือตัวละคร DEXY DEXWORTH ผู้จัดการด้านการขูดเจาะน้ำมันที่อินโดนีเซีย เขานับเป็นตัวละครอีกคนหนึ่งที่น่าสนใจเดินทางมาท่องเที่ยวและใช้วันหยุดเพื่อมาพักผ่อนในกรุงเทพมหานครโดยมุ่งหวังที่จะใช้ชีวิตอย่างสนุกสนานไปกับการดื่ม และดูโชว์ตามสถานบันเทิงยามค่ำคืน ในมุมมองของเขาก็ไม่ต่างจาก “ฝรั่ง” นักเดินทางคนอื่นๆ ที่มองว่าเมืองไทยเป็นสถานที่พักผ่อนอากาศในวันหยุดของเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่ม “ฝรั่ง” นักท่องเที่ยวที่มุ่งมาใช้ชีวิตเหมือนคนโสด เพื่อพักผ่อน โดยการดื่ม กิน และการแสวงหาความสุขกับการใช้บริการทางเพศในหลากหลายรูปแบบที่เปิดบริการในเมืองไทย DEXY จะใช้เวลาทำงานหนึ่งเดือนหรือแปดสัปดาห์ต่อสัปดาห์เพื่อเก็บเงินและนำเงินที่เก็บได้มาใช้ในวันหยุดพักผ่อนที่กรุงเทพฯ เพื่อดื่มทั้งวันทั้งคืน และจะใช้เวลาให้หมดไปกับการดูโชว์และความสุข

In Bangkok, to spend the alternate month getting rid of the loot on beer, whiskey, and the satiation of all those carnal appetites he (DEXY) had honed to such a keen edge during those long days and night on the rig. “Sweet and sure,” he told us. “And that’s exactly how I like it. Sweet is Bangkok, and sure is the platform, and both are fine with me. But one requires the other, or it don’t all taste just right. Yuh know what I mean ?”

(Collin Piprell, 1989:45)

เขาเลือกกรุงเทพมหานครเป็นแหล่งพักผ่อนเนื่องจากเขาสามารถปลดปล่อยชีวิตหลังการทำงานได้เป็นอย่างดีเพราะที่นี่เขาสามารถดื่ม เที่ยวได้อย่างอิสระ นอกจากนั้นเขายังสามารถใช้เวลาในยามค่ำคืนกับสถานบริการซึ่งมีความบันเทิงต่างๆ ไว้รอคอยต้อนรับนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ตลอดระยะเวลาที่ DEXY ใช้เวลาอยู่ในเมืองไทยเขายอมรับว่าเขาจะไม่ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้หญิงเพียงคนเดียว แต่เขาจะเปลี่ยนคู่นอนไปเรื่อยๆ เนื่องจากที่แห่งนี้เปิดโอกาสให้เขาได้ใช้ชีวิตอย่างเสรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีผู้หญิงจำนวนมากให้เลือกที่จะแสวงหาความสุขได้ตามความพอใจ “He [DEXY] won’t spend more than one night with the same girl. It’s like policy. Doesn’t even want to spend a whole night with the same girl, usually. Says he likes ‘short-times’—no time to get bored, he said.” (Collin Piprell, 1989:49.)

ตัวละคร Bruce จากเรื่อง *Private Dancer* ก็รู้สึกเช่นเดียวกับ Dexy ที่เห็นว่าเมืองไทยคือสถานที่พักผ่อนในวันหยุด เพราะเขาเองก็ใช้ช่วงวันหยุดจากการทำงานธนาคารที่แอฟริกาได้มาพักผ่อนในเมืองไทยอยู่เสมอ จนในที่สุดเขาเกิดความคิดที่จะสร้างบาร์ของตนเองในประเทศไทย

He [Bruce] was an accountant for a big bank in South Africa for years but left when Mandela took over. Made a fortune, mind, doesn't have to work again. In fact, I think he came to Thailand for a holiday, then stayed on, then decided to invest in a bar.

(Stephen Leather, 2004:43)

จากตัวอย่างที่กล่าวข้างต้นพบว่า “ฝรั่ง” นักท่องเที่ยวทั้งสามคน เป็นนักเดินทางที่มีอาชีพที่มั่นคงและมีรายได้พอที่จะหาเวลามาใช้เงินและแสวงหาความสุขที่เมืองไทยด้วยการซื้อบริการจากหญิงบาร์ ซึ่งเขาเหล่านี้จะทำเป็นประจำและต่อเนื่องมาตลอดทุกๆ ครั้งที่มีวันหยุด เพราะสามารถใช้ชีวิตที่แตกต่างไปจากเวลาทำงานหรือการใช้ชีวิตอยู่ในบ้านเกิด เนื่องจากในเมืองไทยมีผู้หญิงคอยบริการเสมือนหนึ่งเป็นดินแดนแห่งสวรรค์ของผู้ชาย ตลอดจนการเดินทางมาท่องเที่ยวและพักผ่อนวันหยุดในเมืองไทยทำให้เขาได้มีโอกาสปลดปล่อยความเครียดและความวุ่นวายจากการทำงานได้

นอกจากนี้ ยังมี “ฝรั่ง” นักท่องเที่ยวบางคนพื้นฐานะยากจนแต่แสวงหาตัวว่าเป็นคนรวยเป็นเจ้าของธุรกิจเมื่อมาท่องเที่ยวในเมืองไทย การได้เดินทางมายังเมืองไทยด้วยสถานะของความเป็น “ฝรั่ง” จึงทำให้เขาดูเสมือนคนรวยขึ้นมาได้ และในเมืองไทย เขาสามารถปกปิดตัวตนที่แท้จริงได้เป็นอย่างดีและพร้อมที่สร้างตัวตนใหม่ขึ้นมาแทน เห็นได้อย่างชัดเจนจากตัวละคร Nigel จากเรื่อง *Private Dancer* ชายหนุ่มที่ป็นชาวไร่ที่เดินทางมาท่องเที่ยวและพักผ่อนในเมืองไทย

Guy like Nigel. He pretends he's a wheeler-dealer, he's always on the verge of setting up his own company that's going to make him a fortune, but when all's said and done he's just

here to get laid.[...] but out here he can get laid every night of the week for the price of a decent bottle of Scotch.

(Stephen Leather, 2004: 34)

จะเห็นว่าการเข้ามาท่องเที่ยวในเมืองไทยได้เปิดโอกาสให้เขาได้สร้างภาพตนเองให้เป็นเสมือนคนร่ำรวย เนื่องจากไม่มีใครรู้จักเบื้องหลังชีวิตของเขาเลย เขาจึงแกล้งทำและบอกทุกคนว่าเขามีเล่ห์เหลี่ยมในการเจรจาต่อรองทางธุรกิจเป็นอย่างดีจนเกือบจะตั้งบริษัทขึ้นมาได้ เขาโกหกเช่นนี้ทุกๆ คืนตลอดอาทิตย์ โดยเฉพาะกับหญิงบาร์ที่เขาต้องการจะหลอกให้เธอหลงเชื่อตามคำพูดต่าง ๆ ที่เขาได้เล่าให้เธอเหล่านั้นได้ฟังขณะท่องเที่ยวและอยู่ในบาร์

นอกจากนี้ ยังมีนักท่องเที่ยวอีกกลุ่มหนึ่งที่ขยายประสบการณ์ "การพักผ่อน" และการใช้ชีวิตในช่วงการเดินทางในเมืองไทยออกไปนอกเหนือจากกลุ่มผู้หญิงบาร์ไปสู่กลุ่มกะเทย ดังกรณีของ Jimmy และ Rick ที่เขาใช้ช่วงเวลาพักผ่อน นอกเหนือเวลางานของเขาที่เมืองไทยตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Jimmy เขาจะเดินทางไปทำธุรกิจเฟอร์นิเจอร์ที่ประเทศอังกฤษปีละ 4 ครั้งเท่านั้น และจะใช้เวลา นอกเหนือจากงานเพื่อการพักผ่อนในเมืองไทยเป็นส่วนใหญ่และเขาปฏิบัติเช่นนี้มานานกว่า 10 ปี นอกเหนือจากนั้นเขาก็จะใช้ช่วงเวลากลางคืนทั้งหมดไปกับบาร์ และสนุกกับการใช้บริการทางเพศในทุกรูปแบบโดยเฉพาะกับกะเทยเพราะประสบการณ์นี้นับเป็นความแปลกใหม่ที่เขาได้มารู้จักในเมืองไทย และเขาก็ยังสีกภาคภูมิใจกับการเป็นคนกลุ่มน้อยที่ได้มีโอกาสลิ้มลองประสบการณ์ที่แปลกแตกต่างและน่าตื่นเต้นเช่นนี้

[Jimmy] he'd got a thing about katoeys. I reckon he might be a closet gay but he's scared to admit it. I mean, when all's said and done, katoeys are men. They might be transsexuals, they might have their dicks cut off, but they're still men. And it's not regular sex he has most of the time, it's oral and anal and that smacks of homosexuality to me. How do I know? Because Jimmy boasts about it all the time, that's why. It's like he's proud of it. Rick and Matt are going the same way. There probably isn't a girl in the Plaza that Rick hasn't been with, and now he's working his way through the katoeys. Jimmy and

Rick kept telling Matt how great it was in bed with katoeys and eventually he tried one from Zombie. Now I think he's on the turn, too.

(Stephen Leather, 2004:82)

ความสัมพันธ์ทางเพศกับกะเทยเช่นนี้ในความคิดของตัวละครทั้ง 3 คนมองว่าไม่เป็นที่ยอมรับในสังคมตะวันตก แต่เมื่อพวกเขาเข้ามาใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทยก็สามารถเปิดเผยรสนิยมเช่นนี้ได้ อย่างเสรี และยังมีรู้สึกภาคภูมิใจที่จะเปิดเผยประสบการณ์ของตนเองให้คนอื่น ๆ ได้รับรู้และยอมรับรสนิยมที่แปลกใหม่ของพวกเขาว่าไม่ใช่สิ่งที่ผิดปกติ

“ฝรั่ง” นักท่องเที่ยวมักจะทำในสิ่งที่เขาไม่เคยกระทำในบ้านเกิด เนื่องจากในบ้านเกิดพวกเขาต่างต้องรักษาภาพลักษณ์ของการเป็นนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ หรือเป็นพนักงานผู้มุ่งมั่นและจริงจังในการทำงาน แต่เมื่อถึงเวลาพักผ่อนเขาจะเลือกใช้ช่วงเวลานี้เพื่อปลดปล่อยตัวเองให้มีอิสระที่จะทำอะไรก็ได้ที่ต้องการจะทำ และการเดินทางไปใช้ชีวิตช่วงวันหยุดในดินแดนอื่นที่มีบ้านเกิดเป็นการเปิดโอกาสให้พวกเขาได้เปลี่ยนอัตลักษณ์ที่เกี่ยวกับภูมิหลังทางวัฒนธรรมของตะวันตกที่เข้มงวดให้สลายไปผ่านการท่องเที่ยวในสถานบันเทิงยามค่ำคืนของเมืองไทย ดังที่ Rose Kisia Omondi (2003:8) ให้ความเห็นในประเด็นนี้ไว้ในบทความชื่อ “Gender and the Political Economy of Sex Tourism in Kenya's Coastal Resorts” ว่า การเดินทางไปจากบ้านเกิดให้อิสระที่พวกเขาจะหลีกเลี่ยงจากความจริงและใช้ชีวิตอยู่ในโลกแฟนตาซี นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะมีความประพฤตินี้แตกต่างไปเมื่ออยู่ในช่วงพักผ่อน เช่นพวกเขาใช้เงินอย่างสุรุ่ยสุร่าย ใช้เวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ ดื่มกินอย่างหนัก และพวกเขายังสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ที่สนุกสนานอย่างที่พวกเขาไม่เคยทำที่บ้านของตน

3.2 “ฝรั่ง” กับการเผชิญกับ “สิ่งแปลกใหม่”

ประเทศไทยนับเป็น “โลกใหม่” ของ “ฝรั่ง” นักเดินทาง เนื่องจากประเทศไทยมีความแตกต่างจากตะวันตก ไม่ว่าจะเป็นภูมิประเทศ ภูมิอากาศ และ วัฒนธรรม ประเพณี รวมทั้งวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ยังคงหลงเหลือความล้าหลัง และความบริสุทธิ์ที่ไม่ใช่วิถีชีวิตแบบตะวันตก และโดยเฉพาะสตรีที่มีวิถีชีวิตตามแบบ “สตรีตะวันออก” ดังนั้น เมื่อ “ฝรั่ง” นักเดินทางเดินทางเข้ามาถึงเมืองไทย เขาเหล่านั้นก็จะได้สัมผัสกับ “สิ่งแปลกใหม่” ต่าง ๆ ซึ่งก็ก่อให้เกิดความไม่เข้าใจหรือเกิดความสับสนและนักเดินทางเหล่านี้ส่วนใหญ่มักจะใช้ประสบการณ์จากบ้านเกิดของตนเองมาใช้ในการพิจารณาหรือทำความเข้าใจกับสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ลักษณะเช่นนี้ของนักเดินทางเรียกว่าการ “ปรับตัว” ซึ่งจะเกิดขึ้นในขณะที่เขาเหล่านั้นต้องเผชิญกับสิ่งแปลกใหม่ในดินแดนอื่นซึ่ง Erin Bestrom (2006:13) เรียกว่า “first encounter” และเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเดินทางเหล่านี้จะต้องผ่านสิ่งแปลกใหม่ต่าง ๆ ให้ได้เพื่อความอยู่รอด

การ “ปรับตัว” ของนักเดินทางที่เผชิญอยู่กับสิ่งที่แปลกแตกต่างไปจากความคุ้นเคย ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ โดยเฉพาะระยะเวลาในการท่องเที่ยวถ้าหากเป็นนักท่องเที่ยวระยะสั้นก็อาจจะทำได้เพียงแค่เดินทางไปเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวของไทยแบบผ่านๆ และขณะเดียวกันก็จะมีเวลาเรียนรู้วัฒนธรรมและสร้างความสัมพันธ์กับคนไทยเพียงแค่มิวเินจนไม่อาจที่จะผลานความสัมพันธ์ของสองโลกและสองวัฒนธรรมได้ ซึ่งจะส่งผลต่อการพิจารณาและการทำความเข้าใจกับสิ่งต่าง ๆ ที่ได้เผชิญอาจเกิดความผิดพลาดก็เป็นได้ ซึ่งแตกต่างกับนักเดินทางที่เข้ามาทำงานในเมืองไทย คนกลุ่มนี้มีโอกาสได้ใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทยเป็นเวลานานพอที่จะได้เรียนรู้และทำความเข้าใจกับสังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตคนไทยได้ดีกว่า จึงส่งผลทำให้เกิดการ ปรับตัวกับ “สิ่งใหม่” ที่เผชิญได้ดีมากกว่า

อย่างไรก็ดี การเรียนรู้เพื่อการปรับตัว หรือการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ของ “ฝรั่ง” นักเดินทางอาจขึ้นอยู่กับความยินยอมพร้อมใจของ “ฝรั่ง” หรือในบางครั้งอาจเกิดจากความจำเป็นที่ภาวะแวดล้อมหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เผชิญนั้นเข้ามาบีบบังคับให้เขาเหล่านั้นต้องปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ สำหรับประเด็นนี้จะวิเคราะห์เหตุการณ์ที่เกี่ยวกับ “สิ่งแปลกใหม่” ซึ่งส่งผลต่อปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ของ “ฝรั่ง” นักเดินทาง

3.2.1 “สิ่งจำเป็น” ในการดำรงชีวิต

การปรับเปลี่ยนของตัวละคร “ฝรั่ง” นักเดินทางที่เห็นได้อย่างชัดเจน คือการเผชิญกับ “สิ่งที่จำเป็น” ในชีวิตประจำวันไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ “ที่อยู่อาศัย” และ “อาหาร” ในเมืองไทยซึ่งเขาเหล่านั้นต้องเผชิญอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นวนิยายที่นำมาศึกษาได้นำเสนอการสร้างเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อทำให้เห็นถึงการปรับเปลี่ยนและการเรียนรู้ของ “ฝรั่ง” นักเดินทางท่ามกลางการเผชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ขณะเดินทางหรือใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทย

หากจะกล่าวถึงการเผชิญกับ “ที่อยู่อาศัย” ของตัวละคร “ฝรั่ง” นักเดินทางที่เดินทางมายังเมืองไทยส่วนใหญ่ถูกนำเสนอไว้ในนวนิยายหลายเรื่อง ซึ่งมักให้ความสำคัญกับความไม่เคยชินกับอากาศร้อน และความชื้นของเมืองไทย เห็นได้อย่างชัดเจนหากนักท่องเที่ยวยกที่พักราคาถูกที่มีราคาถูก เช่นตัวละคร Ben และ Emma จากเรื่อง *Thai Girl* เลือกพักอาศัยอยู่ใน Guest House ที่ถนนข้าวสาร ซึ่งทั้งเขาและเธอก็ต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ และจำเป็นต้องปรับตัวกับสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ เห็นได้อย่างชัดเจนจากการเผชิญกับความลำบากกับสภาพที่พักอาศัยซึ่งสกปรก ไร้ความสะดวกสบาย อากาศร้อนซึ่งเกิดจากสภาพอากาศของเมืองไทย

After a silent taxi ride back to the guesthouse on Khoa San Road, Emma found herself suffocating in their tiny room. She was repelled by the smelly grey bad sheet and the towelling bedspread which she guessed had covered a multitude of bodies since last being laundered. The stagnant air was hot and humid and showering in the washroom down the corridor did not clean the stickiness from her skin. Lying on the bed with Ban at arms length beside her in the semi-darkness, she could contain her feelings no longer.

(Andrew Hicks ,2004:22)

สำหรับ Emma มองว่าด้วยสภาพห้องที่มีขนาดเล็ก อากาศถ่ายเทไม่สะดวก ประกอบกับสภาพอากาศที่ร้อนชื้นของเมืองไทยทำให้เธอรู้สึกอึดอัด รวมทั้งสภาพอุปกรณ์ เครื่องนอนต่าง ๆ ก็อยู่ในสภาพที่สกปรกยิ่งทำให้เธอนอนไม่หลับตลอดทั้งคืน ทั้ง ๆ ที่ Ben นั้นหลับตลอดทั้งคืน

ในขณะที่เธอกำลังทบทวนความทรงจำหรือภาพเกี่ยวกับเมืองไทยที่เธอได้วาดฝันว่าแตกต่างกับความเป็นจริงที่เธอกำลังเผชิญอยู่ซึ่งทำให้เธอรู้สึกผิดหวังที่เมืองไทยแตกต่างจากภาพเมืองไทยในจินตนาการของเธออย่างสิ้นเชิง ภาพเมืองไทยใน *Anna and the King* ซึ่งให้ความรู้สึกถึงภาพเมืองเก่าที่เต็มไปด้วยธรรมชาตินั้นถูกลบเลือนไปและสิ่งที่เข้ามาแทนที่กลับเป็นเมืองในแบบสังคมอุตสาหกรรมที่เต็มไปด้วยกระจกและพลาสติก และความแตกต่างของอากาศระหว่างเมืองไทยกับอังกฤษนั้นยิ่งทำให้รู้สึกไม่ประทับใจ และเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับเธอที่จะต้องอดทนให้ได้ตลอดเวลาการเดินทาง เพราะเป็นการเดินทางมาเมืองไทยเป็นครั้งแรกของเธอเลยทำให้เธอเกิดความยุ่งยากที่จะปรับตัวให้เข้ากับสิ่งเหล่านี้ได้ และยิ่งเธอต้องเผชิญกับที่พักในลักษณะเช่นนี้ของถนนข้าวสาร ยิ่งทำให้เธอรู้สึกว่า การเดินทางมาเมืองไทยในครั้งนี้เป็นการตัดสินใจที่ผิดพลาด

จะเห็นได้ว่าการที่ Emma ไม่สามารถทนต่ออากาศร้อนอบอ้าวของเมืองไทย ซึ่งเป็นสภาพภูมิอากาศที่แตกต่างจากอากาศที่หนาวของประเทศอังกฤษซึ่งเป็นบ้านเกิดได้เพราะเธอไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพที่แปลกแตกต่างไปจากสภาพที่เธอเคยชินได้ หากพิจารณาถึงลักษณะที่ไม่สามารถจะปรับตัวได้ของ Emma นั้นต้องย้อนกลับไปสู่วิธีคิดก่อนการเดินทางของนักเดินทางโดยเฉพาะชาวตะวันตก หรือ “ฝรั่ง” ที่ต่างก็ตระหนักว่าตนเองเป็น “ฝรั่ง” ที่มีความเหนือกว่าและสามารถจะควบคุมสิ่งต่างๆ ได้ แต่เมื่อเขาหรือเธอเหล่านั้นเดินทางมาถึงก็ไม่สามารถจะควบคุมสิ่งต่างๆ ได้เพราะไม่สามารถจะปรับตัวให้เข้ากับสิ่งใหม่ที่กำลังเผชิญได้ ซึ่งในกรณีของ Emma เธอก็ไม่สามารถจะปรับตัวให้เข้ากับสภาพต่างๆ ของไทยได้ เธอจึงตัดสินใจเดินทางที่จะไปเที่ยวชายทะเลและภาคเหนือของไทยเพื่อแก้ปัญหาเพราะพื้นที่เหล่านั้นมีสภาพภูมิอากาศที่หนาวเย็นกว่าในกรุงเทพมหานคร และปัญหาของสภาพอากาศของเมืองไทยยังส่งผลต่อนักเดินทางคนอื่นๆ อีกเช่นกัน หากเป็นนักท่องเที่ยวหน้าใหม่ก็จะเผชิญกับความอึดอัด แต่ถ้าเป็นนักท่องเที่ยวที่ใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทยมายาวนานก็จะเข้าใจและรับรู้ถึงปัญหานี้เป็นอย่างดี และจะแก้ปัญหาโดยการเลือกสถานที่พักที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นอพาร์ทเมนท์ โรงแรม หรือคอนโดมิเนียม ซึ่งมีบรรยากาศที่น่านอน และสามารถปรับสภาพให้คล้ายคลึงกับชีวิตความเป็นอยู่ในบ้านเกิด ไม่ว่าจะเป็นการตั้งอุณหภูมิเครื่องปรับอากาศในห้องพักให้มีอากาศใกล้เคียงกับบ้านเกิดที่คุ้นเคยหรือการจัดสภาพแวดล้อมให้ได้ตามความต้องการ

ตัวละคร Mike จากเรื่อง *Even Thai Girls Cry* เมื่อเกิดความรู้สึกรักเมืองไทยมากยิ่งขึ้นเขาจึงตัดสินใจที่จะตอบสนองความต้องการของคนที่เกี่ยวกับที่ “พักอาศัย” เพื่อเป็นการสร้างชีวิตให้สะดวกสบายขณะที่อยู่ในเมืองไทยโดยเลือกอาศัยอยู่ในคอนโดมิเนียมที่สะอาด น่าอยู่ อีกทั้ง เขาพยายามปรับสภาพความเป็นอยู่ให้คล้ายคลึงกับชีวิตในบ้านเกิด ไม่ว่าจะเป็นการตั้งอุณหภูมิเครื่องปรับอากาศให้ห้องพักให้มีอากาศใกล้เคียงกับบ้านเกิดที่คุ้นเคย เครื่องอำนวยความสะดวกที่ครบครัน ไม่ว่าจะเป็ตู้เย็น โทรทัศน์ เป็นต้น ซึ่งเห็นได้จากความรู้สึกของ Math ที่บรรยายถึงคอนโดมิเนียมของเขาไว้ว่า

After a few minutes of watching the motionless lump, Mike's gaze wandered around the condo. It was a corner unit on the third floor. He had paid extra for an east-side view, away from the afternoon sun and the noise of Second Road. Drape covered sliding glass doors accounted for both exterior walls of his corner unit. The inner walls were white plaster with dark wood trim. The condo came furnished with a bed, a sofa, two chairs, a coffee table, desk, kitchen table with chairs, a minimum of dishes, and a 19" color TV. It also came with cable, which meant he could watch a lot of Thai channels, a couple of bad English channels, or the Asian version of MTV. There were no pictures or other decorations to make it feel like a home. It was Spartan, but it fit his lifestyle. Not much to take care of and a comfortable place to sleep.

(J.F. Gump, 2003:60)

เขาพยายามเลือกที่พักที่มีทำเลที่ตีเหมาะต่อการใช้ชีวิตเพื่อให้เกิดความสุข ถึงแม้ว่าต้องใช้เงินที่แพงกว่าปกติก็ตาม การสร้างสภาพที่พักอาศัยในเมืองไทยให้เกิดความสะดวก มีเครื่องใช้ไม่สอยครบครัน และทำให้เป็นพื้นที่ที่คุ้นเคยใกล้เคียงกับสภาพต่างๆ ในบ้านเกิด เพื่อสร้างความสะดวกสบายในการอยู่อาศัยนั้น การกระทำในลักษณะนี้ของ Mike แสดงให้เห็นถึงความพยายามที่จะปรับการดำเนินชีวิตประจำวันเพื่อลดสภาพของความแตกต่างให้มีความคุ้นเคยมากขึ้น รวมทั้งยังส่งผลเพื่อความอยู่รอด เห็นได้จากการที่ต้องติดตั้งรายการโทรทัศน์ของเมืองไทย

หลากหลายช่อง และยังมีช่องที่จัดรายการเป็นภาษาอังกฤษโดยชาวเอเชีย ซึ่งการเป็นปรับเปลี่ยนเพื่อการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน แต่สำหรับตัวละคร Math เธอต้องเผชิญกับความหนาวเย็นที่เกิดจากเครื่องปรับอากาศที่เขาดั้งให้อุณหภูมิของห้องกลายเป็นประเทศหนาวแบบอเมริกา จนกระทั่งเธอต้องลุกขึ้นไปปิดเครื่องปรับอากาศเพื่อให้เธอสามารถที่จะนอนต่อได้ “she retorted. “Last night, I was cold, so I closed the air conditioner before I got into your bed. I am sorry” .(J.F. Gump,2003:60) แต่ Mike ก็กลับเห็นว่าห้องนี้ยังร้อนเกินไปและต้องการพัดลมมาเพิ่มด้วยเพราะที่นี้ได้กลายเป็นสถานที่สำหรับเธอไปแล้ว

ส่วน “ฝรั่ง” นักเดินทางบางคนที่ชื่นชอบการอยู่เมืองไทยไม่เลือกที่ปรับสภาพพื้นที่บรรยากาศ และความสะอาดสบายในเมืองไทย ให้คล้ายกับบ้านเกิดที่เคยชิน นักเดินทาง “ฝรั่ง” เหล่านั้นชื่นชอบบรรยากาศและความเป็นไทยซึ่งพร้อมที่จะปรับตัวให้เข้ากับความเป็นอยู่ของเมืองไทย แต่ท้ายที่สุดแล้ว พวกเขาเหล่านั้นต้องได้รับผลกระทบ เช่น Lawrence ตัวละครจากเรื่อง *Private Dancer* เมื่อเขาเดินทางมาถึงเมืองไทย เขาสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับชีวิตแปลกใหม่ของไทยได้อย่างไม่ยากนักเพราะเขาชื่นชอบบรรยากาศของไทย เขาจึงเลือกที่จะใช้ชีวิตกับ “คูรัก” โดยอาศัยอยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่มีมลพิษภายในบ้านหลังเล็กๆ ซึ่งติดกับคลองน้ำครำที่เน่าเสีย และส่งกลิ่นเหม็น ไม่มีเครื่องปรับอากาศ ไม่มีน้ำร้อน

He was living in a tiny house near a foul-smelling canal, no air-conditioning or hot water [...] He got bitten by a mosquito [...] Almost died. They rushed him into hospital in Chiang Rai . Lawrence's parents flew over and took care of him. They got him back to Australia as soon as they could[...]

(Stephen Leather,2004:8-9)

ถึงแม้ว่า Lawrence จะมีความสุขกับชีวิตคู่ ที่ชื่นชอบและหลงใหลกับการใช้ชีวิตตามแบบคนไทยเฉกเช่นภรรยาของเขาก็ตามแต่เขาก็ไม่มีโอกาสที่จะพิสูจน์ให้ “ฝรั่ง” นักเดินทางคนอื่นเห็นว่า “ฝรั่ง” สามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพที่ไม่คุ้นเคยของเมืองไทยได้อย่างแท้จริง เพราะเขาต้องล้มป่วยเพราะติดเชื้อจากการถูกยุงกัด จนต้องกลับไปรักษาตัวที่บ้านเกิดอันเนื่องมาจากอาการที่สมองถูกทำลาย ในประเด็นนี้จะเห็นได้ว่าแม้ว่าโดยส่วนตัวแล้ว Lawrence พร้อมทั้งจะเรียนรู้และพยายามปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม วัฒนธรรม รวมไปถึงสภาพภูมิอากาศที่

แปลกใหม่ไม่เคยชินของเมืองเพียงไรก็ตามแต่เพราะเขาเป็นคนนอกหรือฝรั่งซึ่งมีไซคนพื้นถิ่นจึงไม่สามารถที่จะปรับตัวให้รอดพ้นจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ ในขณะที่ "คูร์ก" หรือภรรยาของเขา ไม่ได้ติดโรคเลย ก็ยอมยืนยันได้เป็นอย่างดีว่ากับเขาไม่สามารถจะปรับตัวให้เป็นเหมือนกับคนไทยที่มีภูมิคุ้มกันและคุ้นเคยกับสิ่งแวดล้อมในลักษณะนี้ได้

การปรับเปลี่ยนหรือการปรับตัวของนักเดินทาง "ฝรั่ง" อีกลักษณะหนึ่งที่ปรากฏอยู่ในนวนิยายเหล่านี้ คือการปรับตัวกับการเผชิญกับ "อาหาร" ซึ่งมีไซอาหารที่ขึ้นชื่อหรือเป็นที่รู้จักดีของชาวต่างชาติอย่างเช่น ส้มตำ ต้มยำกุ้ง หรือผัดไทย แต่เขาเหล่านั้นต้องเผชิญกับอาหารประจำท้องถิ่นหรือเฉพาะกลุ่มของคนที่ยอมรับประทานในบางภูมิภาคหรือบางกลุ่มของคนไทยเท่านั้น และเป็นอาหารที่ไม่ใช่อาหารที่คนไทยส่วนใหญ่ยอมรับ เช่น การกล่าวถึงการกินเนื้อหมา ในเรื่อง *The Scribe* ฝรั่งนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาถึงเมืองไทยใหม่ๆ ก็จะทำให้เกิดความไม่เชื่อมั่นเกี่ยวกับอาหารที่วางขายบริเวณข้างทางเพราะคำนึงถึงความสะอาดและการยึดติดกับข้าวลือเกี่ยวกับส่วนผสมที่เป็นเนื้อหมา

"Let's go to the mall," said the tall one. "I don't trust this food."

"What's not to trust?"

"Look at that broke! Do you think he's washed his hands? And who knows what that meat is he 's cooking. Could be dog for all we know."

(David Young ,2000:30)

จะเห็นได้ว่านักเดินทางฝรั่งสองคนที่สนทนากันเกี่ยวกับอาหารนั้นไม่เกิดความเชื่อมั่นในเรื่องของความสะอาดของผู้ปรุงอาหารหรือคนขาย อันเนื่องมาจากสาเหตุของความลำหลังและความไม่ปลอดภัยในเรื่องของคุณภาพของอาหารที่ไม่ได้รับการควบคุมจากหน่วยงานใดๆ เพราะอาหารเหล่านี้วางจำหน่ายข้างถนน หรือริมถนน ซึ่งไม่น่าจะเป็นสถานที่สำหรับบริการอาหารที่ปลอดภัยในสายตาของฝรั่ง หากถ้าเทียบกับคุณภาพหรือมาตรฐานการบริการอาหารในประเทศตะวันตก อีกทั้ง "ฝรั่ง" นักเดินทางเหล่านี้ไม่เชื่อมั่นเกี่ยวกับเนื้อที่นำมาใช้ปรุงเป็นอาหารเพราะเขารับรู้มาว่าในเมืองไทยมักจะนำเนื้อหมามาใช้ในการปรุงเป็นอาหาร ซึ่งการแสดงออกในลักษณะนี้แสดงถึงลักษณะของชาวตะวันตกโดยทั่วไปที่มองตนเองว่าเป็นศูนย์กลางในการรับรู้เกี่ยวกับโลกและมักนำเสนอตัวตนในฐานะผู้รู้ ที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง

แต่ในบทสนทนาที่กล่าวมานั้นทำให้เห็นได้ว่าตัวละครชาวตะวันตกสองคนเมื่ออยู่ต่างถิ่นกลับขาดความเชื่อมั่นและไม่แน่ใจว่าสิ่งที่ตนบริโภคเข้าไปคือสิ่งใดกันแน่ ดังนั้นหนทางที่จะทำให้ตนเองรู้สึกปลอดภัย และเชื่อมั่นในคุณภาพของอาหารคือเลือกใช้บริการอาหารที่วางจำหน่ายตามศูนย์การค้า เพราะอาหารเหล่านั้นได้รับการควบคุมคุณภาพจากเจ้าของธุรกิจหรือเครือข่ายที่ใช้ชื่อเหมือนกันทั่วโลก และร้านค้าที่บริการอาหารในศูนย์การค้ามักจะเลือกยี่ห้อร้านค้าที่เหมือนกับต่างประเทศหรือที่มีสาขาทั่วโลกและเป็นอาหารที่คุ้นเคยสำหรับนักเดินทางเหล่านั้น

นอกจากเรื่อง *The Scribe* แล้ว Dinky Toy ตัวละครหญิงบาร์ชาวไทยในเรื่อง *Bangkok Knights* ก็ยังกินตักแตนทอดด้วยเช่นกัน "Dinky Toy was sitting on a barstool eating grasshoppers" (Collin Piprell ,2001:39)] ในกรณีตัวอย่างเช่นนี้ชี้ให้เห็นว่าการที่ผู้ประพันธ์ชาวตะวันตกนำเสนอวิธีการรับประทานอาหารที่แปลกประหลาดของคนไทยบางกลุ่มในนวนิยายในเรื่องต่าง ๆ ทำให้มุมมองเกี่ยวกับความแตกต่างโดยเฉพาะวัฒนธรรมตะวันตกที่มองสิ่งเหล่านี้ว่าเป็นความไม่เจริญของประเทศไทย และเป็นประเทศที่ยังด้อยการพัฒนา มีวัฒนธรรมที่ยึดติดแบบธรรมชาติซึ่งแสดงผ่านอาหารและการกิน แนวคิดเช่นนี้เท่ากับเป็นการเสริมให้เห็นว่าตะวันตกรับรู้ว่าคุณค่าความเจริญกว่า และเมื่อนวนิยายเหล่านี้ ได้นำวัฒนธรรมการกินของแปลกของคนกลุ่มเล็กๆ ในเมืองไทยเช่นนี้มาขยายและตอกย้ำ อาจจะทำให้เกิดเป็นภาพลักษณ์ที่เป็นแบบฉบับซึ่งทำให้เกิดความบิดเบือนในมุมมองของ "ฝรั่ง" และส่งผลกระทบต่อมุมมองที่จะมองว่าคนไทยทั้งประเทศกินเนื้อหมา กบ งู ตักแตน ฯลฯ เป็นประจำในชีวิตประจำวัน ทั้งๆ ที่ในความเป็นจริงอาหารเหล่านี้นับเป็นอาหารที่ไม่วางจำหน่ายอย่างแพร่หลาย หากแต่วางจำหน่ายตามชุมชนที่มีคนไทยบางบางภูมิภาคอาศัยอยู่หนาแน่นเท่านั้น

ความแปลกในเรื่องอาหารการกินของไทยนั้น ส่งผลให้ "ฝรั่ง" นักเดินทางในนวนิยายเกือบทั้งหมดที่นำมาศึกษามักจะหลีกเลี่ยงการกินอาหารไทยตามข้างถนน หรือแม้แต่การรับประทานอาหารในบ้านร่วมกับคนไทย เนื่องจากในนวนิยายเรื่องนี้ได้นำเสนอภาพเกี่ยวกับวัฒนธรรมการกินของไทยที่แตกต่างจาก "ฝรั่ง" กล่าวคือ ในเรื่อง *The Scribe* พยายามแสดงให้เห็นว่าคนไทยไม่รับประทานอาหารบนโต๊ะอาหารเชกเช่นชาวตะวันตก แต่จะล้อมวงรับประทานบนพื้น เห็นได้อย่างชัดเจนผ่านตัวละคร Henry ที่วิพากษ์การรับประทานอาหารแบบนี้ของ Fai หญิงคนรักและคุณยายของเธอว่าไม่ถูกสุขลักษณะและไม่สะอาด รวมทั้งมี

แมลงสาบวิ่งไปมาตามพื้น เศษสิ่งของที่แตกจากทั้งเพดานและกำแพงก็ปลิวลงมาในอาหารที่วางอยู่บนพื้นตลอดเวลา

Back at the apartment, a wondrous smell overtook me the moment I open the door. Fai and Grandma had brought home a feast. There was *tom yum goong*, *tawt mun plaa*, *plaa glai*, *tom joot*, and *gai phet met ma muang*. The sofa had been pushed back and one of Grandma's plastic wicker straw mats spread out on the floor with dishes in the center. "Wow," I said. "This looks fantastic." Grandma, squatting next to the chow, pointed to a large black cockroach on the wall. "That's your dinner." [...] Finally, the thing uprighted itself and dashed for the crack between the wall and the floor. It got to it before I could get to him.

(David Young, 2000 :101-102)

ข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นถึงการเผชิญกับวัฒนธรรมของไทยที่เกี่ยวกับการกินอาหารของไทยที่ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับความสะอาดหรือแม้แต่สุขลักษณะที่ถูกต้องเกี่ยวกับการกินตัวละคร Henry ต้องพยายามปรับตัวให้เข้ากับคนรักหรือ "Fai" ให้ได้และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณยายของเธอที่ยังคงดำเนินวิถีชีวิตเกี่ยวกับการกินแบบดั้งเดิมของไทย ที่นั่งล้อมวงและรับประทานอาหารซึ่งวางบนพื้นที่มีเสื่อรอง ซึ่งสำหรับเขานั้นมองว่าสิ่งเหล่านี้คือความแปลกแตกต่างไปจากความคุ้นเคยและหากจะเลือกที่จะใช้ชีวิตอยู่กับ "Fai" ด้วยแล้วเขาต้องปรับตัวให้ได้ซึ่งเห็นได้จากคำพูดที่เขาพยายามจะยอมรับสิ่งที่เขาเผชิญด้วยคำว่า "This looks fantastic." เพื่อให้อยู่รอดท่ามกลางความแปลกแตกต่าง

3.2.2 “วิถีชีวิต” ที่แตกต่าง

การเผชิญกับ “สิ่งแปลกใหม่” ของตัวละครนักเดินทาง “ฝรั่ง” อีกอย่างหนึ่งที่ปรากฏในนวนิยายการเดินทางคือการเผชิญกับ “วิถีชีวิต” ที่แตกต่างไม่ว่าจะเป็น “เทศกาล” เต้น ๆ ของไทย “ความเชื่อเกี่ยวกับไสยศาสตร์” และเกี่ยวกับ “การแพทย์” ที่ล้าหลังของไทย ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้แสดงให้เห็นถึงการปรับเปลี่ยนของ “ฝรั่ง” นักเดินทาง

ประเพณีของไทยที่สร้างความประทับใจให้กับนักเดินทางชาวตะวันตกได้เป็นอย่างดี ที่เป็นการสร้างความแปลกใหม่ ตื่นตา ตื่นใจ และบ่อยครั้งที่นักท่องเที่ยว “ฝรั่ง” ได้เข้าร่วมประเพณีหรือเทศกาลต่าง ๆ เหล่านั้นด้วย ในนวนิยายที่เลือกศึกษาได้นำเสนอ “เทศกาลสงกรานต์” โดยให้ตัวละครได้มีโอกาสได้เข้าร่วมและเผชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ เช่นตัวละคร Maca ในเรื่อง *Thai Girl* ได้มีโอกาสสัมผัสกับเทศกาลนี้ในขณะที่มาเที่ยวเมืองไทย และก็เห็นด้วยว่าการสาดน้ำในเทศกาลนี้เป็นความคิดที่ดีและเหมาะสมสำหรับอากาศในฤดูร้อนของไทย ซึ่งมีอากาศที่ร้อนอบอ้าวมาก ๆ สำหรับเขาคิดว่าหากมาเที่ยวเมืองไทยในช่วงเมษายนก็จะไม่พลาดโอกาสที่จะเข้าร่วมและเป็นส่วนหนึ่งในเทศกาลนี้อย่างแน่นอน

Maca had told him about Songkhran and how the Thai go crazy, thronging the streets and chucking water at each other. As the hot season was over and it was now the every hot season, this seemed a thoroughly good idea and, despite everything, he was not going to miss out on it.

(Andrew Hicks , 2004 :281)

สำหรับ Maca แล้วเขาชื่นชมเทศกาลนี้และเล่าให้ Ben ฟังถึงความสนุกสนานของการได้สาดน้ำกันตามท้องถนนของเมืองไทย เขามองว่าเป็นเทศกาลที่สนุกสนาน คนไทยจะชอบเทศกาลนี้มากๆ และชาวต่างชาติก็ยินยอมที่เข้าร่วมกิจกรรมนี้และรู้สึกสนุกสนานกับเทศกาลนี้ด้วยเช่นกัน สำหรับ Ben ตัวละครเอกฝรั่งที่เดินทางมาถึงเมืองไทยใหม่ๆ เมื่อได้ฟังเรื่องเล่าจาก Maca เขาก็รับรู้ถึง “สิ่งแปลกใหม่” ของเมืองไทย และเมื่อ Ben ได้เผชิญเทศกาลนี้เอง เขารู้สึกประหลาดใจที่ถนนข้าวสารเต็มไปด้วยผู้คนโดยเฉพาะวัยรุ่น และทุกสิ่งทุกอย่างเปียกชุ่มไปด้วยน้ำ และผู้คนก็สาดน้ำไม่ว่าจะอยู่บนท้องถนนหรือบนอาคาร ซึ่งเขาเองก็เปียกชุ่มไปด้วยเช่นกัน

แต่สำหรับอากาศร้อนๆ ก็ทำให้รู้สึกสบายขึ้น “ He was by now totally sodden, but it was so hot that the showers were very welcome” (Andrew Hicks ,2004 :282) และเขายังรู้สึกอีกว่าตัวเขาเป็นจุดเด่นเพราะความสูง และมีสาว ๆ ชาวไทยสนใจเขาเป็นอย่างมาก สำหรับเขาเทศกาลสงกรานต์ได้สร้างความประทับใจเป็นอย่างมากถึงแม้ว่าในช่วงแรก ๆ เขารู้สึกว่าเป็นสิ่งที่แปลกประหลาดเพราะมีการใช้ดินสอพองมาทาหน้าและทาทัว หรือแม้แต่การสาดน้ำ แต่เมื่อเขาได้เข้าร่วมเขาก็ยังรับรู้ถึงความสนุก

ข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นถึงการแสดงออกของ Macca และ Ben เกี่ยวกับการรับรู้หรือเข้าใจเทศกาลสงกรานต์ของไทยในลักษณะที่เป็น “ข้อจำกัด” เพราะการรับรู้วิถีชีวิตคนไทยหรือวัฒนธรรมไทยไม่มีความลึกซึ้งซึ่งเปรียบเสมือนกับการ “ชมการแสดง” ที่เห็นแต่ภาพแต่ไม่เข้าใจภูมิหลังของเรื่องนั้น ๆ ซึ่งความรู้หรือสิ่งที่ได้ก็เป็นเพียงความรู้ที่ “ฝรั่ง” รู้ ซึ่งต่างจากความรู้ของคนไทยที่รับรู้เกี่ยวกับเทศกาลนี้ ดังนั้นแนวความคิดของนักเดินทางฝรั่งที่มักจะมองว่าตัวเองมีความเชื่อมั่น หรือมีความรู้ นั้นก็ถูกลดทอนลง ซึ่งสำหรับ Ben หรือ Macca ก็เป็นความรู้ที่เป็นเพียงความรู้แบบ “นักท่องเที่ยว” เท่านั้น

นอกจากนี้ นวนิยายการเดินทางยังนำเสนอ “ฝรั่ง” นักเดินทางที่ต้องเผชิญกับความแตกต่างโดยเฉพาะเกี่ยวกับความล้าหลังของคนไทยผ่านการวิพากษ์เกี่ยวกับ “ความเชื่อแบบงมงาย” ของคนไทยและการบูชาสิ่งต่างๆ เช่นในการบรรยายถึงสภาพบ้านชนบทของไทยในเรื่อง *Thailand Joy* ที่ได้นำเสนอถึงความแปลกเกี่ยวกับความเชื่อของคนไทยที่จะต้องสร้างศาลพระภูมิไว้หน้าบ้าน เพื่อป้องกันและปิดเป่าความโชคร้ายต่าง ๆ ให้กับเจ้าของบ้าน

Night came. Most of the villagers had already returned to their homes [...] They were wooden and stood almost ten feet off the earth [...]. In front of the houses sat much smaller homes, resting on a single pole, and decorated with garlands. Anyone passing by would see tiny figurines placed inside. These were spirit houses, and they kept misfortune at bay by providing a place for restless ghosts to reside.

(David Young,2002:1)

ข้อความข้างต้นผู้ประพันธ์ใช้ในการเปิดเรื่องเพื่อนำเสนอตัวละคร Jackkrit ซึ่งเป็นตัวละครที่มีความยากจน ขอบดื่มน้ำ ไม่มีบ้านและไม่มีแม้กระทั่งศาลพระภูมิ และทุกคนมองว่าที่โชคชะตาของเขาต้องเป็นเช่นนี้เพราะเขาไม่มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์มาปกป้อง ซึ่งนวนิยายเรื่องนี้ได้นำเสนอประเด็นนี้เพื่อสื่อให้เห็นถึงความเชื่อของคนไทย ว่าเชื่อในสิ่งที่ไม่สามารถพิสูจน์ได้ ซึ่งเป็นลักษณะของตะวันออกโดยส่วนใหญ่ที่วิถีชีวิตผูกติดอยู่กับธรรมชาติและมักให้ความสำคัญกับสิ่งเหนือธรรมชาติ ผีปีศาจ และมองว่าสิ่งเหล่านี้สามารถบันดาลสิ่งต่างๆ ให้เกิดขึ้นได้ เช่นเดียวกับตัวละคร Noi จากเรื่อง *Bangkok Knights* ที่หลงเชื่อว่ามีสิ่งของหรืออุปกรณ์ต่างๆ จะมีวิญญาณหรือผีสิงอยู่ ซึ่งบางคนก็เชื่อว่าไม่ควรจะนำสิ่งของบางอย่างเข้าบ้าน เนื่องจากเชื่อว่าวิญญาณผีที่อยู่ในสิ่งของชิ้นนั้นจะมาอยู่ในบ้านด้วย ซึ่ง Noi พยายามบังคับให้คนรัก Ernest นำรูปสลักที่ทำจากไม้ซึ่งนำมาจากวัดในจังหวัดสุโขทัยออกไปจากบ้านเพราะเธอกลัวว่าผีที่อยู่ในรูปสลักชิ้นนั้นจะมาอาศัยอยู่ในบ้านของเธอ

She still believes in magic and spirits and things---ghosts, you name it. You remember that lovely bit of temple carving I brought back from Sukhothai---that old wooden piece? A real bargain. I had to get rid of it---I finally gave it to my brother when he was in town. Noi said the thing had *pii*. Ghosts. She said she couldn't sleep with the thing in the house, and you could be sure I wasn't going to get any sleep either, not till that thing was gone.

(Colin Piprell ,2001:133)

สำหรับชาวตะวันตกที่เชื่อในเรื่องเหตุผลและให้ความสำคัญกับสิ่งที่สามารถอธิบายอย่างเป็นเหตุเป็นผลได้อย่าง Ernest ก็ไม่เข้าใจกับความคิดและการกระทำของ Noi คนรัก เพราะสำหรับเขาไม่เชื่อเรื่องของผีหรือวิญญาณ และมีหลายครั้งที่เธอพยายามจะแสดงให้เห็นว่าความเชื่อในสิ่งเหล่านี้สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ เช่นเมื่อตอนที่เธอป่วยเป็นมะเร็ง และเธอได้ไปบนบานสิ่งศักดิ์สิทธิ์แทนที่จะไปรักษาด้วยการพบแพทย์เพื่อทำการผ่าตัด แต่เขาก็ต้องยินยอมและทำตามคำขอของเธอเพื่อไม่ต้องการให้เธอรู้สึกว่าเขาไม่คล้อยตามเธอหรือขัดขวางเธอ อย่างไรก็ตามเขาก็ไม่คล้อยตามความคิดหรือมองเห็นประโยชน์ของไสยศาสตร์เจก เช่นคนรัก นอกจากนี้หลังจากที่เขาได้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้และคนไทยที่หลงเชื่อเกี่ยวกับ

ไสยศาสตร์มากขึ้นเขายังรู้สึกว่ามีแต่คนที่มีการศึกษาก็ยังหลงเชื่อกับสิ่งเหล่านี้ ด้วยเช่นกัน เมื่อเป็นเช่นนี้ทำให้เขาสามารถเข้าใจความคิดของคนรักมากยิ่งขึ้นและยังพยายามปรับตัวให้เข้ากับเธอและความคิดในสิ่งที่เธอยึดถือมายาวนาน ขณะเดียวกันเขาก็พยายามเกลี้ยกล่อมเธอให้เข้ารับการรักษาตัวในโรงพยาบาล ประสบการณ์ในลักษณะนี้ยังปรากฏในเรื่อง *Thai Girl* ผ่านความคิดของ Ben ที่ตั้งข้อสังเกตว่าถึงแม้ว่าคนไทยจะนับถือพุทธศาสนาซึ่งเป็นศาสนาแห่งเหตุผลแต่ขณะเดียวกันคนไทยก็ยังหลงเชื่อในเรื่องของจิตวิญญาณที่ไม่สามารถที่จะอธิบายได้ด้วยเหตุผล ปรากฏการณ์เช่นนี้จึงดูน่าขนลุกสำหรับเขาเพราะว่าเป็นการผสมกันระหว่างศาสนาและความเชื่อที่ต่างกันอย่างสุดขั้ว “ ‘Sort of... it's an older animist practice that's been absorbed into Buddhism.' 'Seems funny to mix religion and superstition,' said Ben.” (Andrew Hicks : 2004, p.76)]

การนำเสนอความเชื่อเกี่ยวกับไสยศาสตร์นั้นมิได้มีเพียงเฉพาะเรื่องจิตวิญญาณและมีเท่านั้น แต่ความเชื่อดังกล่าวนี้ยังขยายออกไปสู่เรื่องของกร “ทำเสน่ห์” ด้วย เช่นในเรื่อง *Private Dancer* เปิดโอกาสให้ Pete ได้พูดถึงความเชื่อของคนไทยเกี่ยวกับการทำเสน่ห์ของหมอผีชาวเขมรซึ่ง Bruno ได้เล่าเรื่องนี้ให้เขาฟังว่าคนไทยเชื่อว่าหมอไสยศาสตร์ชาวเขมรสามารถที่จะทำเสน่ห์ได้โดยการลงรอยสักตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้กับหญิงเขมร และมนตร์เสน่ห์ของรอยสักเหล่านั้นจะเกิดผลเมื่อชายมาแตะตัวเธอ จากนั้นหัวใจของเขาก็จะเป็นของเธอตลอดไป ไม่ว่าจะเธอรักหรือไม่รักเขาก็ตาม

The Thais believe that Khmer witchdoctors have strange powers, especially involving love and sex. The Thais believe that Khmer girls can ask the witchdoctors to give them a tattoo, an invisible tattoo, somewhere on their body. The tattoo is magic, and once a man touches it, his heart belongs to the girl forever. It doesn't matter whether or not she loves or wants him, [...] he's hers and will be forever.

(Stephen Leather, 2004:146)

เมื่อ Ben ได้ฟังเรื่องเล่าจากเพื่อนเกี่ยวกับเรื่องการทำเสน่ห์ทำให้เขารู้สึกเหมือนกับเป็นเรื่องตลก แต่เมื่อมองถึงพฤติกรรมของ Joy คนรักแล้วทำให้เขารู้สึกสับสน และยิ่งนึกถึงรอยสัก

ของเธอก็ยังทำให้เขาารู้สึกว่าคำแนะนำของเพื่อนอาจเป็นจริงได้ เพราะถึงแม้ว่าเขาจะรู้ว่าเธอหลอกหลวงเขาแต่เขาก็กังหวลรักเธอ ในขณะเดียวกันเขาก็กังหวลใจเกี่ยวกับเรื่องของการทำเสน่ห์ของเธอเพราะเขาเห็นว่าบ้านของเธออยู่ใกล้กับเขมรเขาจึงตัดสินใจถามเธอเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่เธอตอบปฏิเสธและบอกกับเขาว่าเธอเป็นคนไทยเธอไม่จำเป็นต้องทำเช่นนั้น สำหรับเธอการฝึกฝนการเอาอกเอาใจคือสิ่งที่จำเป็นที่สุด

การที่ผู้ประพันธ์พยายามที่จะนำเสนอความเชื่อของคนไทยในเรื่องไสยศาสตร์ จิตวิญญาณ และหมอผีเหล่านี้ ในประเด็นนี้เห็นว่กัก็เพื่อตอกย้ำแสดงให้เห็นความล้าหลังทางความคิด การไม่พัฒนาและความล้าหลังทางด้านวิทยาศาสตร์และเหตุผล อันสะท้อนให้เห็นว่าแม้เวลาจะผ่านไปนานหลายศตวรรษจนบัดนี้เข้าสู่สหัสวรรษใหม่ที่ทั่วโลกต่างก็มีความเจริญทางด้านเทคโนโลยี การเรียนรู้และการทดลองทางวิทยาศาสตร์ที่ก้าวไกล แต่ประเทศไทยนั้นก็ยังเป็นอีกประเทศหนึ่งในดินแดนตะวันออกไกล ที่ยังคงมีความเชื่อที่ล้าหลัง ล้าสมัย และมีอาจพิสูจนได้ สิ่งนี้แสดงความแตกต่างระหว่างตะวันตกกับไทยอย่างชัดเจน และเพื่อเป็นการตอกย้ำให้เห็นถึงการเผชิญสิ่งแปลกประหลาดที่ตัวละคร "ฝรั่ง" ต้องเผชิญในขณะที่เดินทาง ซึ่งหากถ้าย้อนกลับไปสู่การเดินทางในอดีต สิ่งเหล่านี้ก็ไม่ต่างกับการที่ตัวละครชายต้องปะทะกับสิ่งประหลาด หรือ โรคภัยไข้เจ็บ ตลอดจนประเพณีประหลาดๆ ของชนเผ่าต่าง ๆ เพื่อเป็นบทพิสูจน์ความกล้า ความอดทนหรือไหวพริบของตัวละครที่ต้องเผชิญกับเหตุการณ์นั้น ๆ

ส่วนการตอกย้ำถึงความล้าหลังของไทยที่ "ฝรั่ง" สร้างเป็นภาพเหมารวมที่ปรากฏอีกอย่างหนึ่งคือ การนำเสนอเกี่ยวกับการแพทย์และการรักษาพยาบาลของไทยในเชิงลบ เช่นในเรื่อง *Bangkok Knights* ผู้เขียนให้ Dexy ตัวละครในเรื่องออกมาวิพากษ์การรักษาของหมอพื้นในประเทศไทยว่าเขามีเพื่อนหลายคนที่เป็นหมอพื้น หมอก็จะรักษาอยู่ 3 อย่างเท่านั้นคือ เอ็กเซอร์เซย์ พิมพ์ฟัน และใส่ฟันที่ทำมาใหม่เท่านั้น โดยไม่คิดที่จะรักษาอาการตามโรคที่ตรวจพบเลย ซึ่ง Dexy มิได้วิพากษ์เฉพาะการรักษาของหมอพื้นคนหนึ่งคนใดที่เขาพบเท่านั้น แต่เขายังแสดงทัศนคติในเชิงลบต่อระบบการศึกษาของทันตแพทย์ไทยโดยองค์รวมว่า การที่หมอพื้นอาศัยแนวทาง 3 ประการเป็นหลักปฏิบัติในการรักษาคนไข้เท่านั้น ก็ไม่จำเป็นจะต้องเรียนทันตแพทย์ก็ได้

These Thai dentists don't know business, and that's plain fact.

I send my little buddy, here, on three visits to this dentists.

Three. He x-rays her, stuffs her mouth with plaster and makes a kind of statue of the inside of her mouth she get to takes home, and then charges me just about as much as Smokin' Sal's take-away fee. I ask you. And then he tells me there's nothing wrong with her bite. Now, you don't gotta go to dentist school to know that's just plain bullshit.

(Collin Pripell,2001:51)

การวิพากษ์เชิงการตัดสินเรื่องการแพทย์และการรักษาของไทยนั้นมิได้มีเฉพาะหมอพื้นเท่านั้น แต่ Collin Piprell ยังวิพากษ์การรักษาพยาบาลและการศึกษาของแพทย์แผนปัจจุบันของไทยอีกด้วย กล่าวคือเขาให้ Ernest ตัวละครอีกตัวของเขาวิพากษ์การรักษาของแพทย์ในเมืองไทยว่า ไม่ว่าคนไข้จะเป็นโรคอะไร หมอก็จะให้ยารักษาเพียงแค่ 6 ชนิด และ 6 สีเท่านั้น และเห็นว่าหากแพทย์เรียนมาแต่เฉพาะความแตกต่างของยา 6 ชนิดนี้เท่านั้น ก็นับเป็นการเสียเวลาที่จะเรียนแพทย์ในสถาบันการศึกษา

you know how you go to a doctor in Thailand, and he gives you six different-colored pills, no matter what's wrong with you--not always the same six colors, that's why they have to go to medical school, to know which color combination is good for which problem---and how, if you've got any sense at all, you throw away everything except the aspirin and maybe the turquoise ones, 'cause they're so pretty? Yeah? Well,

(Collin Pripell,2001:131)

การวิพากษ์การรักษารวมไปถึงการเรียนการสอนของแพทย์ไทยในแขนงต่างๆ ทั้งแพทย์ที่รักษาโรคทั่วไป และทันตแพทย์ ทำให้มองเห็นว่า ผู้แต่งต้องการที่จะสร้างภาพบิดเบือนในเชิงดูถูกว่า แม้ว่าสังคมไทยในปัจจุบันจะมีความเจริญแล้วก็ตาม แต่ความเจริญทางการแพทยรวมทั้งการเรียนการสอนในศาสตร์ด้านนี้ยังคงไม่น่าเชื่อถือ หรือเป็นที่ยอมรับในมุมมองของการสร้างภาพในเชิงลบเช่นนี้ หากถูกผลิตซ้ำและต่อยอดต่อไปเรื่อยๆ ก็อาจสร้างภาพในเชิงลบต่อการแพทย์ของไทยในมุมมองของชาวต่างชาติก็เป็นได้ โดยเฉพาะชาวต่างชาติที่ไม่เคย

เดินทางมายังประเทศไทย หรือผู้ที่ยังไม่เคยมีประสบการณ์การรักษาจากแพทย์ของไทย การให้ภาพเช่นนี้นับเป็นการดูถูกความเจริญทางการแพทย์และการรักษาพยาบาลของแพทย์ไทยอย่างมาก

การนำเสนอเกี่ยวกับประเพณีและวัฒนธรรมของไทยในนวนิยายการเดินทางเหล่านี้ของผู้ประพันธ์ชาวตะวันตกนั้น มีทั้งในรูปของการบอกเล่าว่าไทยมีวัฒนธรรมและประเพณีใดบ้างที่น่าสนใจ การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมและประเพณีระหว่างไทยกับตะวันตก การตั้งข้อสังเกต และวิพากษ์ความแตกต่างที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทาง กระทั่งท้ายสุดที่พยายามทำความเข้าใจและอธิบายความแตกต่างที่เกิดขึ้นด้วยมุมมองของตะวันตก ทั้งนี้ระดับขั้นของการทำความเข้าใจและนำเสนอประเด็นเหล่านี้จะเห็นได้ว่าผู้ประพันธ์ก็จะแบ่งระดับความเข้าใจและการเรียนรู้ถึงสิ่งต่าง ๆ ตามระยะเวลาที่ตัวละครได้เข้ามาสัมผัสกับประเพณีวัฒนธรรมของไทย กล่าวคือ ถ้าเป็นนักเดินทางหน้าใหม่ที่เพิ่งเคยมาประเทศไทยส่วนใหญ่ก็ทำหน้าที่เพียงแค่สะท้อนภาพ หรือตั้งข้อสังเกตความแตกต่างเท่านั้น แต่สำหรับนักเดินทางที่ได้มีโอกาสสัมผัสและเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของไทยเป็นเวลานานพอสมควรก็จะเพิ่มมุมมองในเชิงลึกต่อประเพณีวัฒนธรรมของไทยด้วยการวิพากษ์ วิจัยหรืออธิบายความแตกต่างหรือที่มาของความคิดเหล่านี้ แต่อย่างไรก็ดี จะเห็นว่าประเพณี วัฒนธรรมและความเชื่อต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในนวนิยายนั้น ส่วนใหญ่มักเป็นการเสนอมุมมองในแง่ลบเพื่อต้องการแสดงถึงความต่ำต้อยของไทยทั้งในเชิงปัญญา และการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ผ่านความเชื่อเกี่ยวกับไสยศาสตร์ ผี และจิตวิญญาณ โดยไม่อาศัยเหตุผล ความล้าหลังเรื่องอาหารการกินที่ยังมีการกินหนู หมา กบ งู ฯลฯ เป็นต้น

นอกจากนี้ การปรับตัวของ “ฝรั่ง” นักเดินทางดังกล่าวจะขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในมุมมองของ “ตะวันตก” มากกว่าความเหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่ในเมืองไทยอย่างแท้จริง จะเห็นได้ว่า “ฝรั่ง” นักเดินทางส่วนใหญ่จะปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อม ชีวิตความเป็นอยู่ของตน ในขณะที่อยู่เมืองไทยตามความเคยชินดั้งเดิมของตนมากกว่า พวกเขาเหล่านี้ปรับความเป็นไทยให้เข้าใกล้ตะวันตก มากกว่าที่จะปรับตะวันตกให้เป็นไทย เพราะตลอดเวลาที่อาศัยอยู่ในเมืองไทยมี “ฝรั่ง” นักท่องเที่ยวน้อยรายที่จะปรับตัวของเขาให้เข้ากับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณีของไทยอย่างแท้จริง เนื่องจากในความเห็นของเขาส่วนใหญ่เห็นว่าความเป็นไทยล้าหลัง ไม่สะอาด และไม่ปลอดภัย ซึ่งมีอาจจะทดแทนกับความเจริญและความสะดวกสบายที่คุ้นเคยได้ ดังนั้น “การเรียนรู้” และ “การปรับตัว” ของ “ฝรั่ง” นักเดินทางเหล่านี้จึงไม่เกิดขึ้นจริง

เพราะพวกเขาไม่ได้มีความตั้งใจและความปรารถนาที่จะเรียนรู้และปรับตัวอย่างแท้จริง และโดยเนื้อแท้แล้วพวกเขายังเชื่อมั่นอยู่อย่างเต็มเปี่ยมว่าวิถีชีวิตแบบตะวันตกอย่างไรก็ดีดีกว่าและเหมาะสมสำหรับพวกเขามากกว่า

3.3 “ฝรั่ง” กับการเดินทางกลับบ้านเกิด

จากที่กล่าวไปแล้วข้างต้นว่าเมื่อแรกก่อนออกเดินทางจากบ้านเกิดของ“ฝรั่ง”นักเดินทางแต่ละคนมีภูมิหลังและสาเหตุของการออกเดินทางที่แตกต่างกันและเมื่อ“ฝรั่ง”นักเดินทางเหล่านั้นได้มีโอกาสเดินทางมาถึงเมืองไทย “ฝรั่ง” นักเดินทางเหล่านี้จำเป็นต้องเผชิญกับสิ่งต่าง ๆ ขณะเดินทางหรือใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทย และในช่วงเวลานั้นเองทำให้เขาเกิดการปรับเปลี่ยน ทั้งความคิด ความรู้ ตลอดจนการแสดงออก จนในที่สุดเมื่อถึงเวลาที่เขาเหล่านั้นต้องเดินทางกลับสู่บ้านเกิด พวกเขาเหล่านั้นก็จะได้เรียนรู้เกี่ยวกับเมืองไทยและคนไทยไปพร้อมกับการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง มีนักเดินทางบางคนก็เลือกที่จะอาศัยอยู่ในเมืองไทยต่อไป บางคนก็ตัดสินใจกลับบ้านเกิดเพราะไม่สามารถจะปรับตัวให้เข้ากับสิ่งต่าง ๆ ของเมืองไทย และยังมีบางคนที่ปรับตัวให้เข้ากับสิ่งต่างๆ แต่ไม่เลือกที่จะอยู่ในเมืองไทยเพราะมองว่าการกลับบ้านเกิดเป็นสิ่งที่ดีกว่า

“ฝรั่ง” นักเดินทางจำนวนหนึ่งที่ได้เดินทางมาสัมผัสกับชีวิตที่แปลกใหม่และได้เรียนรู้สัมผัสกับวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ผู้คนและวัฒนธรรมของไทย ซึ่งแต่ละคนต่างก็มีวิธีการที่จะควบคุมหรือ“จัดการ” กับสิ่งแปลกใหม่จนทำให้ตัวละคร “ฝรั่ง” เหล่านี้ได้ “ค้นพบ” ตนเองผ่านการเดินทางและการมาใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทย จนในที่สุดเลือกตัดสินใจที่จะกลับบ้านเกิดซึ่ง Erin Bestrom (2006:17-18) ได้สรุปไว้ดังนี้

[...] most travelers must end their travels by returning to their home. [...] After the traveler has experienced so much, and engaged in a strenuous process of deconstructing identities, understanding difference and making the strange familiar.

(Erin Bestrom,2006:17-18)

หลังจากที่นักเดินทางได้รับประสบการณ์มากมายผ่านการเดินทางและในช่วงเวลา ดังกล่าวทำให้เขาเหล่านั้นได้ปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ของตน เพื่อทำความเข้าใจกับความแปลกแตกต่าง และพยายามสร้างความคุ้นเคยกับสิ่งที่แปลกแตกต่างกัน ๆ ให้ได้ จนในที่สุดเมื่อสิ้นสุดการเดินทาง เขาเหล่านั้นก็เลือกที่จะกลับบ้านเกิด และเมื่อเป็นเช่นนั้น ก็ย่อมหมายความว่าต้องกลับเข้าไปสู่สิ่งแวดล้อมที่คุ้นเคย ทว่าการเดินทางกลับบ้านเกิดในครั้งนี้ออมเกิดความแตกต่างไปจากเดิมอย่างแน่นอน อันเนื่องมาจากตลอดระยะเวลาหนึ่งเขาเหล่านั้นได้พยายาม "ปรับเปลี่ยน" ตัวตนเพื่อให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่เพื่อความอยู่รอด และเมื่อเขากลับไปถึงบ้านเกิดก็จะเกิดความรู้สึกที่แปลกแตกต่างด้วยเช่นกัน

จากการศึกษาตัวละคร "ฝรั่ง" ที่เดินทางเข้ามาใช้ชีวิตในเมืองไทย ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดๆ ก็ตาม เขาเหล่านั้นต้องเผชิญกับเหตุการณ์ต่างๆ หรือการเผชิญกับสิ่งแปลกใหม่ ตลอดจนการได้มีโอกาสได้ร่วมใช้ชีวิตกับสตรีไทย แต่อย่างไรก็ตามเขาเหล่านั้นได้ "เรียนรู้" และค้นพบคำตอบเกี่ยวกับเมืองไทยและคนไทยด้วยตนเองตลอดระยะเวลาที่ใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทยซึ่งทำให้เขาได้ค้นพบและเรียนรู้ตนเอง อีกทั้งยังทำให้ได้มีโอกาสได้ระลึกและทบทวนเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของตนเองในบ้านเกิดเปรียบเทียบกับการใช้ชีวิตในเมืองไทย เพื่อการตัดสินใจที่จะเลือกอยู่ในเมืองไทยหรือกลับสู่บ้านเกิด

3.3.1 ฝรั่งผู้ย้อนกลับสู่ "ความคุ้นเคย" ในบ้านเกิด

"ฝรั่ง" นักเดินทางซึ่งมีทั้งผู้ชายและผู้หญิงที่มีความหยิ่งผยองและมีความภูมิใจกับความเป็นตะวันตกของตน จนไม่ปรารถนาที่จะเรียนรู้หรือศึกษาวัฒนธรรมที่แตกต่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมที่พวกเขาู้สึกว่าต่ำกว่าหรือด้อยกว่าวัฒนธรรมของชาติตน แม้ว่า "ฝรั่ง" นักเดินทางเหล่านี้จะเดินทางมายังประเทศไทยและใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทยไม่ว่าจะเป็นเวลาสั้นๆ หรือยาวนานก็ตาม พวกเขาาก็ได้ปรับเปลี่ยนหรือปรับตัวให้แปลกไปจากเดิมก่อนการเดินทางเลย และจากการที่พวกเขาได้มาสัมผัสกับประสบการณ์ในเมืองไทยที่แตกต่างไปจากบ้านเกิด เขาเหล่านั้นก็เรียนรู้ว่าสิ่งที่เขาเผชิญนั้นเป็นวัฒนธรรมต่ำกว่า ล้าหลัง ก็ยิ่งเสริมความภาคภูมิใจในความสูงส่งของวัฒนธรรมตนให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันก็ยิ่งดูแคลนเมืองไทยและคนไทยมากขึ้นไปพร้อมกันด้วย และพยายามที่จะตอกย้ำและให้คุณค่าวัฒนธรรม หรือ วิถีความเป็นอยู่ของไทยในทิศทางที่ด้อยค่า ดังจะเห็นได้ว่าเมื่อ "ฝรั่ง" นัก

เดินทางกลุ่มนี้ต้องเดินทางกลับบ้าน เขาก็พร้อมและยินดีอย่างยิ่งที่จะกลับไปใช้ชีวิตแบบเดิมๆ ที่คุ้นเคยในบ้านเกิดของตนเองด้วยความเต็มใจ

จากการศึกษาพบว่า “ฝรั่ง” นักท่องเที่ยวผู้หญิงที่มาเที่ยวเมืองไทยเพื่อหาประสบการณ์ชีวิตมักจะไม่ค่อยประทับใจกับเมืองไทย อีกทั้งยังมองว่าเมืองไทยไม่ใช่ที่อยู่ของพวกเขา อีกทั้งไม่สามารถจะปรับตัวให้เข้ากับเมืองไทยได้ พวกเขาจะไม่ค่อยมีความรู้สึกอาลัยอาวรณ์ที่ต้องจากเมืองไทย ดังเช่นในเรื่อง *Thai Girl* ตัวละคร Emma ไม่พร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งแปลกใหม่ในเมืองไทย และเธอก็เต็มใจที่จะกลับไปอังกฤษบ้านเกิดของเธอมากกว่า

Saying a silent goodbye to the heat and humidity of Thailand, she pushed her baggage trolley through the automatic door into the air-conditioned chill of the airport. It was an immediate return to the bleak anonymity of the industrial society, a world of plate glass, stainless steel and plastic. Even the Thai airport staff seemed distant, depressed by the impersonal departures hall and the endless stream of foreign faces.

(Andrew Hicks, 2004:284)

Emma เลือกที่จะเดินทางกลับอังกฤษดีกว่าที่จะใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทย รวมทั้งเมืองไทยทำให้เธอผิดหวัง ที่ “ภาพฝัน” เกี่ยวกับเมืองไทยต่างจาก “ความจริง” ที่เธอได้เดินทางมาสัมผัสด้วยตัวเธอเองอย่างสิ้นเชิง เนื่องจาก Emma มีภาพจินตนาการก่อนการเดินทางของเธอว่าเมืองไทยเป็นเมืองที่ล้าหลัง และมีธรรมชาติงดงาม เหมือนกับภาพที่เธอได้รับจากละครเรื่อง *The King and I* แต่เมื่อเธอมาถึงเมืองไทยเธอกลับพบว่าเมืองไทยกลายเป็นเมืองที่เจริญด้วยวัตถุไปหมดแล้ว ประกอบกับเธอไม่ประทับใจกับการให้บริการของบาร์ที่ใช้ผู้หญิงเป็นสินค้า เพราะเธอมองว่าเป็นการทำร้ายสตรี แต่ในขณะที่ Ben คู่รักให้ความสนใจและรู้สึกประทับใจกับสิ่งเหล่านั้น จนทำให้เขาและเธอต้องเกิดความขัดแย้งและแยกย้ายกันเดินทางตามความชอบของแต่ละคน จนในที่สุดเมื่อถึงวันเดินทางกลับของเธอมันทำให้เธอรู้สึกสบายใจเพราะเธอจะได้หลุดออกไปจากความอึดอัดไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสภาพอากาศที่สร้างความยุ่งยากให้กับเธอในการดำเนินชีวิตในแต่ละวันโดยเฉพาะเธอมองว่าคนไทยคือสิ่งที่แปลกแตกต่างสำหรับเธอ และการเดินทางกลับคือการทำให้เธอมีความรู้สึกที่ดีขึ้น

แนวคิด“ฝรั่ง” ที่ไม่เลือกจะใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทยนั้นยังสะท้อนให้เห็นผ่านตัวละคร Nathalie จากเรื่อง *The Scribe* ถึงแม้ว่าเธอจะพบแม่บังเกิดเกล้าและมีโอกาสได้ไปเยี่ยมครอบครัวของแม่แล้วก็ตามแต่เธอก็รู้สึกได้ว่าระหว่างเธอกับแม่ยังมีความแตกต่างกันอย่างมาก และยังทำให้เธอรู้สึกว่ามันเป็นความอึดอัด มากกว่าความรู้สึกที่ดี เพราะตลอดเวลาที่เธอใช้เวลาอยู่ในเมืองไทยนั้นเธอมีได้มุ่งที่จะเรียนรู้หรือปรับเปลี่ยนตัวเองให้เข้ากับสิ่งแปลกใหม่ในดินแดนแห่งนี้เลย เธอจึงไม่มีความประทับใจอันใดต่อประเทศไทยเลย ไม่ว่าจะเป็นความประทับใจในภูมิประเทศ ภูมิอากาศ หรือแม้แต่ความผูกพันกับผู้คนหรือแม้แต่ “แม่” ของตนเอง เห็นได้อย่างชัดเจนเมื่อเธอได้เจอกับแม่ของเธอแล้วเธอค้นพบว่าเธอไม่สามารถจะใช้ชีวิตร่วมกับแม่ได้ในเมืองไทยเพราะเธอมองว่าเมืองไทยไม่ใช่ดินแดนที่เหมาะสมสำหรับเธอ ความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างวัฒนธรรมต้นกำเนิดของเธอกับวัฒนธรรมไทยนั้นมีช่องว่างมากเกินไป จนเธอไม่อาจจะที่จะทำความเข้าใจหรือประสานให้กลมกลืนได้ และเธอมองว่าเธอไม่พร้อมที่จะเติบโตและใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทย

“I've met plenty of foreigners leading decent lives in Thailand.”

“I'm not blaming Thailand. What I'm saying is that whenever you go somewhere, whenever you pull up your roots and plant them in different soil, you're not always going to blossom into the rose bush you once were.”

(David Young,2000: 210)

ตลอดระยะเวลาที่เธออยู่เมืองไทยเธอใช้ชีวิตอยู่เฉพาะกับกลุ่มเพื่อนชาวอเมริกันที่รู้จักมานานสมัยที่อยู่อเมริกา คือ Henry กับ Kilborne และตลอดเส้นทางการเดินทางตามหาแม่ในอยุธยา นั้น Henry คือผู้นำทางและจะเป็นคนที่ผูกขาดในการทำหน้าที่ติดต่อ พูดคุยและสอบถามเรื่องราวของแม่เธอกับคนไทยในอยุธยาเพียงลำพัง ด้วยเหตุผลที่ว่าเขาสามารถพูดภาษาไทยได้ และเคยอยู่ที่อยุธยามาก่อน อีกทั้งเมื่อได้พบแม่และครอบครัวใหม่ของแม่แล้ว เธอก็ไปเยี่ยมเพียงสองครั้ง และตลอดเวลาที่พบกันก็เป็นเสมือนคนแปลกหน้าที่เท่านั้น ดังนั้น จึงไม่มีความผูกพันใดเลยที่จะเชื่อมเธอและแม่เอาไว้ได้ เนื่องจากความรู้สึกที่เธอได้พบแม่และครอบครัวใหม่ของแม่นั้นเธอก็ไม่สามารถอธิบายความรู้สึกของเธอได้ แต่รู้สึกว่ามันมีความแปลกแตกต่าง ทั้งความเชื่อและคุณค่า “I don't know. It's so different. Different beliefs, different values.”

(David Young,2000:207) เมื่อเป็นเช่นนี้ เธอจึงเห็นว่าเธอควรที่จะกลับบ้านไปทำงานสำนักงานของเธอ และใช้ชีวิตตามปกติของเธอต่อไป ดังนั้นเธอจึงตัดสินใจเดินทางกลับบ้านเกิดในอเมริกา

ถึงแม้ว่า มี “ฝรั่ง” นักท่องเที่ยวบางคนหลังจากได้เดินทางมาใช้ชีวิตและเรียนรู้ความแปลกใหม่ในเมืองไทยแล้ว ทำให้เขาเกิดการ “ปรับเปลี่ยน” ตัวเอง จากการเรียนรู้ด้วยตนเองจนต้องการที่จะใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทย แต่ก็ไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ เนื่องจากภาระงานที่ต้องเดินทางไปประจำตามประเทศต่างๆ หรือต้องเดินทางกลับไปทำงานเพื่อสร้างชีวิตต่อไป เช่น เรื่อง *Bangkok Knights* ตัวละคร Trevor ต้องกลับไปทำงานที่ประเทศคูเวตเป็นเวลา 3 ปี แต่สำหรับเขาความล้มเหลวในการเดินทางครั้งแรกจะไม่ทำให้เขาเกิดความย่อท้อ เพราะเขามองว่าประสบการณ์สำคัญๆ ที่เขาได้รับขณะใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทยคือการ “เรียนรู้” เกี่ยวกับผู้หญิงไทย ทำให้เขาค้นพบคำตอบว่าการแสวงหาผู้หญิงที่ดีไม่ใช่สิ่งง่ายเหมือนกับความคิดที่เขาเคยคิดเอาไว้ และก่อนเดินทางกลับบ้านเกิดเขายอมรับกับตัวเองว่าเขาได้โตขึ้น

Trevor was going back a bachelor still, true. Nevertheless, he was not entirely the same man who had arrived some weeks earlier,[...]. He was learning that existence wasn't always as amenable to rational planning as he had believed,[...] which further indicated a new maturity. Who knew how wise he would be, and that new lessons in life would present themselves for his further edification the next time he appeared in Bangkok- this time after three years as a single man in Kuwait.

(Collin Piprell,1989:175)

จะเห็นได้ว่าการเดินทางมายังเมืองไทยครั้งแรกของ Trevor เมืองไทยทำให้เขาโตขึ้น เพราะเขาได้ปรับเปลี่ยนตัวเองจากหนุ่มผู้ไร้เดียงสา ผู้แสวงหาความรักในอุดมคติ กลายเป็นชายหนุ่มที่เติบโต มีวุฒิภาวะและประสบการณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ที่ได้รับจากเมืองไทย ทั้งนี้แม้แต่ตัวเขาเองก็ยอมรับว่าเองเขาไม่ใช่ Trevor คนเดิม “not entirely the same man” อีกต่อไป แต่เขามีวุฒิภาวะเพิ่มขึ้นจากประสบการณ์ใหม่ๆ ซึ่งทำให้เขาเรียนรู้ว่าเขาควรที่จะปฏิบัติอย่างไรเมื่อเขาต้องเดินทางกลับมาเมืองไทยอีกครั้ง การที่ตัวละครเต็มใจที่จะยอมรับแนวความคิดใหม่ๆ นั้น มีพื้นฐานมาจากการยอมรับความแตกต่างและมีความปรารถนาที่จะเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่าง

ซึ่งแนวความคิดใหม่ๆ มักจะมีรากฐานมาจากการเรียนรู้จากการเดินทาง (Erin Bestrom, 2006 : 7) ซึ่งสำหรับ Trevor เขาเปลี่ยนไปจากเดิมเพราะการได้มีโอกาสเดินทางมายังเมืองไทยและเมืองไทยก็ทำให้เขาเกิดการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง

การออกจากเมืองไทยของ Trevor ไม่แตกต่างกับ Mike ตัวละครเอกจากเรื่อง *Even Thai Girls Cry* ที่หมดสัญญาและจะต้องเดินทางกลับประเทศสหรัฐอเมริกาต่างๆ ที่เขายังติดใจและอาลัยอาวรณ์ประเทศไทยอยู่ เพราะการเดินทางมาเมืองไทยครั้งนี้เขาได้พบ Math หญิงคนรักผู้ที่เขาพร้อมจะเปิดใจและเล่าความลับเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวที่ล้มเหลวให้เธอฟัง

He [Mike] had always had a hard time telling anyone the whole truth about his family and his feelings, ... He talked about his wife Susan, and how she had changed after they got married. Also, he talked about how he would divorce her one day. Later, he talked about his son's never ending flirtations with drugs and regular brushes with the law. Mike said he loved and hated his family at the same time. He had been in Thailand for a long time, but he didn't miss them.

(J. F Gump, 2003:140)

การที่ Mike กล้าที่จะเล่าความลับเกี่ยวกับครอบครัวที่ไม่มีความสุขไม่ว่าจะเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกขโมยไม่เข้าใจกัน และโดยเฉพาะเรื่องลูกชายที่ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดและสร้างปัญหาให้เขาต้องแก้ไขอยู่เสมอ ตลอดเวลาเขามักมองว่าการมีครอบครัวที่ล้มเหลวเช่นนี้เป็นสิ่งน่าอับอาย แต่เขาตัดสินใจเล่าทุกสิ่งทุกอย่างให้ Math คู่รักคนไทยได้ฟังเนื่องจากเธอคงจะเข้าใจและเป็นเสมือนผู้เยียวยาจากบาดแผลในครั้งนี้ได้ เพราะเขาเองก็ยอมรับว่าตลอดเวลาที่อยู่เมืองไทยกับเธอ เขาไม่ได้คิดถึงครอบครัวอีกเลย แต่ในทางกลับกันการได้อยู่ร่วมกับเธอทำให้มีความสุขมากขึ้น หลังจากการใช้ชีวิตร่วมกันอยู่ระยะหนึ่งในเมืองไทยเขาเริ่มรู้สึกแปลกแยกกับบ้านเกิดและไม่มีความต้องการที่จะกลับบ้านถึงแม้ว่าในช่วงวันหยุดสำคัญอย่างเทศกาลคริสต์มาสก็ตาม ยิ่งไปกว่านั้นเขายังรู้สึกว่ายากใช้เวลาวันหยุดเทศกาลนี้กับ Math ในเมืองไทยมากกว่า เห็นได้จากการที่เขาเพียงแต่โทรศัพท์และส่งของขวัญไปให้คนในครอบครัวเท่านั้น

Many of the men who worked in Thailand got very excited at the thought of going home. Mike couldn't understand why. He only got depressed whenever he thought about going home. He had not even gone home this past Christmas. He had called and sent presents, but he hadn't gone home. ... Math had been living with him then and he hadn't wanted to leave her.

(J.F. Gump,2003:183)

Mike มีความแตกต่างจาก “ฝรั่ง” ทั่วไปที่พวกเขาเหล่านั้นมักจะถือว่าเทศกาลคริสต์มาสเป็นเทศกาลสำคัญที่ต้องกลับบ้านเพื่อไปอยู่พร้อมหน้ากันทั้งครอบครัวและร่วมเฉลิมฉลองพร้อมกัน นั่นแสดงให้เห็นถึงความผูกพันระหว่างเขากับครอบครัวว่าไม่สามารถจะแก้ไขได้ ประกอบกับเขาเองก็ไม่สามารถจะบอกกับตนเองได้ว่าเกิดมาจากสาเหตุอะไรที่ทำให้ไม่คิดอยากที่จะกลับบ้าน รวมทั้งการคิดถึงบ้านยิ่งทำให้เขารู้สึกหดหู่มากยิ่งขึ้น แต่ในทางกลับกัน Math ทำให้เขารู้สึกดีที่ได้อยู่ด้วยกัน และยังรู้สึกว่าไม่อยากจะจากเธอไปไหน ดังนั้น เมื่อ Mike ถูกเรียกตัวให้กลับไปอเมริกาและเขาได้มีโอกาสเดินทางกลับบ้านเกิด การได้ย้อนสู่บ้านเกิดครั้งนี้เป็นการพิสูจน์อย่างชัดเจนว่าบ้านที่จากมานั้นไม่ได้สร้างความรู้สึกที่ดีให้กับเขาได้เลย

It was a very nice house, but it didn't feel like his home. He found a note laying on the kitchen table. It was addressed to their son. 'Josh – I went out with my friends from work. If the streets are bad later, I will probably stay at Marsha's house. If I don't come home tonight, I will be there in the morning. I am leaving this note in case you decide to come home tonight and wonder where I am. Love, Mom.

(J.F. Gump,2003:184)

การกลับบ้านของเขาครั้งนี้ยังเป็นการตอกย้ำถึงความรู้สึกแบบเดิมๆที่เคยประสบมาก่อน การเดินทางไปทำงานที่เมืองไทยให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ถึงแม้ว่าบ้านของเขาเป็นบ้านที่น่ารักเพียงใดก็ตามแต่คุณค่าและความหมายของความอบอุ่นนั้นไม่สามารถจะทำให้เขารับรู้ได้ รวมทั้งสมาชิก

ภายในบ้านซึ่งหมายถึงภรรยา และลูกชายของเขาก็แทบจะไม่กลับมาใช้ชีวิตภายในบ้านเลย นั่นหมายถึงว่าภรรยาของเขาก็คงยังมีนิสัยที่เหมือนเดิม และลูกชายเองก็ยังคงออกนอกบ้านเรื่อยมา สำหรับบ้านหลังนี้การสื่อสารนั้นเป็นการสื่อสารผ่านจดหมายไนต์ หลังจากเขากลับถึงบ้านเขาก็ต้องออกจากบ้านเพื่อไปพักผ่อนในบาร์ในเมือง แต่สิ่งที่เขารู้สึกได้คือเขารู้สึกไม่คุ้นเคยกับผู้คนที่ภายในบาร์โดยเฉพาะผู้หญิงที่เป็นพนักงานของบาร์

None of the woman looked as good as he thought they should. Their faces were all wrong. They were pale and hard, quite unlike the tanned, fine features of the woman he had just left. He had first noticed this phenomenon when he arrived in Detroit, and again when he had landed in Pittsburgh. At the time, he figured he was still half asleep and no woman would look good. Now he was wide awake and they still didn't look too hot. He quit looking.

(J.F. Gump,2003:185)

จะเห็นได้ว่าหลังจากการเดินทางเข้ามาอยู่ในเมืองไทยระยะหนึ่งทำให้ตัวละคร Mike เกิดความรู้สึกที่แปลกแตกต่างโดยเฉพาะการมองสิ่งที่คุ้นเคยให้กลายเป็นสิ่งที่แปลกแตกต่างไป เช่น จากที่เขาได้เข้าไปในบาร์สิ่งที่รู้สึกได้คือความแปลกประหลาดกับผู้หญิงบาร์ เพราะเธอเหล่านั้นดูซีดเซียวไม่เหมือนกับผู้หญิงในบาร์ไทย รวมทั้งเธอเหล่านั้นไม่มีความน่ารัก ไม่ว่าจะรูปร่างและท่าทาง และความรู้สึกนี้มันเกิดขึ้นตั้งแต่เขามาถึงอเมริกา สำหรับในบาร์แห่งนี้ยิ่งทำให้เขารู้สึกไม่สบายเพราะไม่มีผู้หญิงที่สวยงามเลย จากข้อความนี้สามารถยืนยันได้ว่า Mike รู้สึกแปลกแยกและไม่คุ้นเคยกับสิ่งต่าง ๆ ในบ้านเกิดของตนเอง และเขายังระลึกถึงความรู้สึกที่อบอุ่นและมีความสุขในช่วงวันเวลาของการอยู่ร่วมกับ Math หญิงคนรัก ตลอดจนการมีชีวิตที่สนุกสนานในบาร์ของเมืองไทย จึงเป็นเหตุทำให้บาร์ในบ้านเกิดของตนเองเป็นสิ่งที่ไม่คุ้นเคย และทำให้เขารู้สึกว่ามันไม่น่าประทับใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ระบุไว้ว่า " the home that many travelers return to is surprisingly-and often overwhelmingly-different than home they left : what once may have been familiar to them is now strange, frustrating , uncomfortable".(Erin Bestrom,2006:18)

สำหรับตัวละคร Ben จากเรื่อง *Thai Girl* หลังจากใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทยระยะเวลาหนึ่ง ทำให้เขาได้เรียนรู้ผู้อื่นและในขณะเดียวกันได้เรียนรู้ตนเอง เช่นเขารู้ว่าเขาและ Fon คู่รักหญิงคนไทยไม่สามารถจะอยู่ร่วมกันได้ อันเนื่องมาจากความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม และในขณะเดียวกันทำให้เขาค้นพบว่า Emma คนรักที่คบกันมายาวนานก็ไม่สามารถจะใช้ชีวิตร่วมกันได้เพราะเธอมีลักษณะความเป็นตัวของตัวเอง และยังเรียนรู้อีกว่าการเดินทางมาท่องเที่ยวในครั้งนี้นำให้เขาได้กลายเป็น “ผู้ใหญ่” ที่พร้อมที่จะกลับไปเริ่มต้นชีวิตการเป็นผู้พิพากษาที่อังกฤษ ซึ่งแนวคิดในลักษณะนี้สำหรับเด็กหนุ่มคนชนชั้นกลางของคนอังกฤษถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่จะก้าวผ่านวัยเรียนไปสู่วัยทำงานโดยอาศัยการเดินทาง ดังนั้น การเดินทางมาท่องเที่ยวในเมืองไทยของ Ben นั้นหากเทียบกับ Emma แฟนสาวแล้วทั้งคู่เดินทางมาเมืองไทยพร้อมกันแต่สิ่งที่ต่างกันคือ Emma ไม่ได้เกิดการปรับเปลี่ยนตัวเองเลยนอกจากการเปลี่ยนภาพมายาเกี่ยวกับเมืองไทยที่สร้างความผิดหวังให้กับเธอ แต่สำหรับ Ben แล้วเมืองไทยคือพื้นที่ที่สอนให้เขาได้รู้จักกับความรักกับคนต่างเชื้อชาติและต่างชนชั้น ประกอบกับเขาได้ “เรียนรู้” สิ่งต่างๆ ของเมืองไทยไม่ว่าจะเป็นวิถีชีวิต ประเพณี และวัฒนธรรมไทย อีกทั้งยังทำให้เขาได้เปลี่ยนแปลงไปคือการก้าวสู่วัยผู้ใหญ่ที่พร้อมที่จะประกอบอาชีพในบ้านเกิดของตน

นอกจากการเปิดตัวยอมรับประสบการณ์ที่แปลกใหม่ เรียนรู้สิ่งที่แตกต่างแล้ว Ben ยังยอมรับว่าเขายังมีโอกาสได้พบ Fon ผู้หญิงไทยที่รับจ้างนวดริมชายหาด ในช่วงที่เดินทางไปเที่ยวเกาะช้างตามลำพัง ถึงแม้เขาจะมีความรู้สึกหลงรักและชื่นชม Fon ที่สามารถหาเลี้ยงตัวเองและลูกของพี่สาวโดยไม่ได้ร้องขอความช่วยเหลือ ในระหว่างที่รู้จักและคุ้นเคยกันนั้น Ben ก็รู้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างเขาและเธอไม่สามารถที่จะเป็นไปได้นับตั้งแต่วันแรกที่พบกัน เพราะเขารู้ดีว่าเขาไม่อาจที่จะพาเธอกลับไปใช้ชีวิตร่วมกันที่ประเทศอังกฤษได้ ประสบการณ์ที่ได้จากการเดินทางมาประเทศไทยครั้งนี้ Ben บอกกับ Emma ขณะเดินทางกลับอังกฤษว่าเขาได้รับความรู้ที่เกี่ยวกับความแตกต่างทางด้านเศรษฐกิจระหว่างคนอังกฤษกับคนชนบทของไทย ดังที่ Ben ให้ความเห็นเรื่องนี้ไว้อย่างชัดเจนขณะนั่งเครื่องบินกลับอังกฤษว่า

[...] I learned a lot...I mean about the gap between us and the rest of the world", he said earnestly. "Think of the rice farmers next time you chunk rice in the bin. We're seriously rich compared to them"

(Andrew Hicks,2004:292)

จากคำพูดของ Ben แสดงให้เห็นว่าการเดินทางมาเมืองไทยทำให้ความคิดของเขาพัฒนาขึ้นมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ Ben ได้เรียนรู้และมองเห็นในสิ่งที่เขาไม่เคยรู้ และมองข้ามมาก่อน หากเขาไม่ได้เดินทางมาเมืองไทยซึ่งเป็นประเทศที่ยากจนกว่าประเทศอังกฤษ ก็คงไม่ได้มีโอกาสเรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกับชาวนา และก็อาจไม่ตระหนักถึงเรื่องความสำคัญ of ข้าวอย่างที่เขาได้เรียนรู้จากการเดินทางครั้งนี้ก็เป็นได้ หากพิจารณาการเดินทางทางในกรณีของ Ben และ Emma ข้างต้น จะพบว่าอัตลักษณ์ดั้งเดิมของทั้งคู่เหมือนกันคือเป็นหนุ่มสาวที่พร้อมที่จะเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ แต่ในตอนกลับนั้นมีแต่ Ben เท่านั้นที่เกิดการปรับเปลี่ยน กล่าวคือเขาพร้อมยอมรับสิ่งแปลกใหม่และพยายามทำความเข้าใจกับสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น ในขณะที่ Emma ยังคงเป็นคนเดิมและคงตัวตนดั้งเดิมก่อนเดินทางไว้อย่างเหนียวแน่น เธอจึงเป็นตัวแทนของนักเดินทางในกลุ่มแรกที่ปฏิเสธความแปลกใหม่และยึดติดกับอัตลักษณ์และความคุ้นเคยแบบเดิมๆ

ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับ “ฝรั่ง” นักท่องเที่ยวผู้หญิงที่ปรากฏอยู่ในนวนิยายที่เลือกศึกษาคือผู้ประพันธ์มิได้ให้ความสำคัญกับตัวละคร “ฝรั่ง” ผู้หญิงมากนัก เห็นได้จากการที่ผู้ประพันธ์ให้ความสำคัญเกี่ยวกับภูมิหลังของชีวิตคร่าวๆ เช่น Emma หรือ Nathalie แต่จะไม่มี การบรรยายถึงรูปร่างลักษณะของตัวละครหญิงเหล่านี้เลย อาจกล่าวได้ว่าตัวละครเหล่านี้ส่วนใหญ่มักเป็นเพียงตัวประกอบที่เดินทางมาพร้อมกับตัวละครเอกชาย และตลอดระยะเวลาที่เข้ามาใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทยนั้น ผู้เขียนก็มุ่งเน้นไปที่การเรียนรู้ การเผชิญหน้า หรือการปรับตัวของตัวละครชาย อันเป็นการสร้างประสบการณ์กับวัฒนธรรมใหม่ด้วยตนเอง โดยละเลยการสร้างพื้นที่ในการเรียนรู้ให้กับตัวละครหญิง อีกทั้งโอกาสที่ตัวละครหญิงเหล่านี้จะได้สัมผัสกับผู้คนที่เป็นคนไทย ซึ่งเป็นคนพื้นเมืองของดินแดนแห่งนี้ก็แทบจะไม่ปรากฏ ตัวละครหญิงเหล่านี้จะพบปะสังสรรค์อยู่เฉพาะกับ “ฝรั่ง” หรือนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวหรือมาทำงานในประเทศไทยเท่านั้น จึงทำให้การปรับตัวของพวกเธอผ่านมุมมองที่จำกัด นอกจากนี้ ระยะเวลาในการเดินทางของตัวละคร “ผู้หญิง” เหล่านี้ก็สั้นมากจนไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมอื่นที่เป็นวัฒนธรรมใหม่และเป็นวัฒนธรรมแปลกสำหรับพวกเธอ ด้วยเหตุนี้ การมาท่องเที่ยวเมืองไทยของตัวละครหญิงเหล่านี้จึงเป็นเพียงเพื่อหาประสบการณ์ชีวิตเพิ่มเติม และพวกเธอก็มักไม่มีความรู้สึกอาลัยอาวรณ์ที่ต้องจากประเทศไทยไป

นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของ “ฝรั่ง” นักเดินทางในนวนิยายการเดินทางที่นำมาศึกษานั้น จะเห็นว่าจำนวนของ “ฝรั่ง” นักเดินทางที่เป็นผู้หญิงมีเป็นจำนวนน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวน “ฝรั่ง” นักเดินทางทั้งหมด ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากเหตุผลที่เคยอภิปรายไว้อย่างละเอียดแล้วในบทที่ 2 เกี่ยวกับขนบของนวนิยายการเดินทางที่มักจะเป็นการเดินทางของ “ฝรั่ง” นักเดินทางชายเป็นส่วนใหญ่ แม้ว่าเรื่องราวของนวนิยายการเดินทางจะได้รับการพัฒนาต่อเนื่องกันมานับร้อยๆ ปี แต่ค่านิยมในประเด็นนี้ก็ยังคงได้รับการสืบทอดต่อมาอย่างเหนียวแน่น นั่นก็คือในนวนิยายการเดินทางปัจจุบันก็ยังเน้นไปที่เรื่องราวการเดินทางของ “ผู้ชาย” เป็นหลักอยู่นั่นเอง อาจจะมี “ฝรั่ง” นักเดินทางที่เป็น “ผู้หญิง” บ้าง แต่มีจำนวนน้อยมาก

อีกทั้งยังพบว่า “ฝรั่ง” นักเดินทางผู้หญิงเหล่านี้ส่วนหนึ่งมักจะเป็นเพื่อนร่วมทางของนักเดินทางชาย หรือถ้าเดินทางมาลำพังก็จำเป็นต้องมีจุดมุ่งหมายในการเดินทางที่ชัดเจน มิใช่เป็นการเดินทางมาท่องเที่ยวหรือเดินทางมาเพื่อแสวงหาความแปลกใหม่ดังเช่นนักเดินทางชาย ดังนั้นการเดินทางจึงถูกกำหนดโดยเพศสภาพ ไม่เพียงแต่เพราะว่าผู้หญิงมีประวัติการเดินทางที่น้อยกว่าผู้ชายเท่านั้น แต่เรื่องเล่าการเดินทางจำนวนมากยังมุ่งเน้นความได้เปรียบที่ต้องการเพิ่มความแข็งแกร่งให้กับเพศชาย ด้วยการสร้างสิทธิพิเศษของการเดินทางโดยเปิดโอกาสให้เฉพาะเพศชาย และสร้างความเป็นผู้ชนะ (Roxanne L. Euben, 2008:10) นอกจากนี้ยังมีความเห็นของ Janet Wolff อ้างถึงใน (Roxanne L. Euben, 2008:10) ซึ่งเห็นด้วยว่าเพศสภาพเกี่ยวข้องกับการเดินทางโดยเฉพาะนักเดินทางที่เป็นเพศชายนั้นได้ขีดขวางการเดินทางของเพศหญิงและยังสร้างปัญหาของการนิยามตนเองของผู้หญิงเมื่อต้องออกเดินทาง “the “gendering of travel (as male) both impedes female travel and renders problematic the self-definition of (and response to) women who do travel.” เมื่อพิจารณาถึงการเดินทางว่าเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นมาเพื่อตอบสนองและสร้างความแข็งแกร่งให้เพศชายเป็นสำคัญ จึงไม่น่าแปลกใจเลยว่าเหตุใดนวนิยายการเดินทางทั้ง 8 เรื่องที่เลือกมานักศึกษานั้นจึงเป็นการเดินทางของตัวละครชายแทบทั้งสิ้น โดยละเลยตัวละครผู้หญิง “ฝรั่ง” ไป หรือถ้ามีก็ไม่ได้แสดงให้เห็นว่านักเดินทางผู้หญิงเหล่านั้นมีสิทธิพิเศษในการเดินทางหรือมีสถานะเป็นผู้ชนะในการเดินทางในครั้งนี้ เห็นได้จาก Emma และ Nathalie เป็นต้น

ข้อความข้างต้นเกี่ยวกับการเดินทางและการเลือกที่จะกลับไปใช้ชีวิตในบ้านเกิดของตนนั้น “ฝรั่ง” นักเดินทางเหล่านี้จะมีโอกาสได้ใช้ชีวิตและสัมผัสกับประเพณี วัฒนธรรม และความ เป็นอยู่แบบไทยมากน้อยเพียงใดหรือแม้แต่ประสบการณ์ที่ได้รับนั้นก็มิอาจทำให้เขาเข้าใจคน

ไทยและสังคมวัฒนธรรมของไทยด้วยมุมมองที่เป็นกลางและเท่าเทียมได้ อย่างไรก็ตามก็ดี “ฝรั่ง” เหล่านี้ก็ยังมีอคติและใช้มุมมองของ “ตะวันตก” ที่ติดตัวเขามาตั้งแต่ก่อนเดินทาง ด้วยเหตุนี้ ไม่ว่าจะพวกเขาจะมาเรียนรู้และมาอยู่ในเมืองไทยนานเท่าใด แต่มุมมองและความรู้สึกต่อประเทศไทยก็ยังคงเหมือนเดิมเนื่องจากการมองที่ให้สถานะของ “ตะวันตก” ที่สูงส่งกว่า ดีกว่า และ ร่ำรวยกว่าไทยอยู่นั่นเอง จนในที่สุดเขาเหล่านั้นก็ประเมินค่าสิ่งต่างๆ ที่เขาเผชิญในเมืองไทยว่า ด้อยกว่าอยู่เสมอ และนั่นคือสิ่งสำคัญที่ทำให้เขาเหล่านั้นตัดสินใจย้อนกลับสู่บ้านเกิด เพื่อไป ดำเนินชีวิตต่อไป หลังจากที่ได้ออกเดินทางมาเพื่อเรียนรู้ เพิ่มพูนประสบการณ์ต่างๆ ตลอดจนการได้ เข้ามาร่วมประสบการณ์แห่งชีวิตที่ขาดหายไปในบ้านเกิดในรูปแบบต่าง ๆ ดังกล่าวไปแล้ว

3.3.2 ฝรั่งผู้เลือกที่จะอยู่กับ “ความแปลกและแตกต่าง”

“ฝรั่ง” นักเดินทางอีกจำนวนหนึ่งที่เดินทางมายังเมืองไทยแล้วหลงเสน่ห์ของความเป็นไทยไม่ว่าจะเป็นเสน่ห์สาวไทย เสน่ห์ธรรมชาติของไทย หรือเสน่ห์ของเมืองไทย ทั้งในเรื่องของ อธิปไตยของผู้คนและวัฒนธรรมต่าง ๆ รวมทั้งค่าครองชีพที่ต่ำกว่าจนทำให้พวกเขาสามารถที่จะใช้ชีวิตอย่างมีความสุขและสะดวกสบายเสมือนหนึ่ง “เศรษฐี” ในเมืองไทยก็ว่าได้ จึงส่งผล ทำให้ “ฝรั่ง” นักเดินทางในกลุ่มนี้เลือกที่จะไม่กลับบ้านเกิดและพร้อมที่จะเรียนรู้ ยอมรับ ปรับเปลี่ยนตัวเองเพื่อให้ตนเองอยู่รอดในเมืองไทยเพื่อจะได้ใช้ชีวิตที่เป็นเสมือนสมาชิกคนหนึ่ง ของเมืองไทย

“ฝรั่ง” นักเดินทางกลุ่มนี้แตกต่างจากกลุ่มแรกโดยสิ้นเชิง เนื่องจากนักเดินทางกลุ่มนี้เป็น กลุ่มคนที่เปิดใจยอมรับความเปลี่ยนแปลง และพร้อมที่ปรับตัวเข้ากับเมืองไทย และผสมผสาน โลกวัฒนธรรมที่ต่างกันเข้าด้วยกัน สำหรับ “ฝรั่ง” บางคนก็สามารถกระทำได้อย่างดี จนในที่สุด เขาตัดสินใจที่จะละทิ้งบ้านเกิดของตนเพื่อจะมาใช้ชีวิตที่เหลือของเขาในเมืองไทย ไม่ว่าจะ เป็น Eddie จากเรื่อง *Bangkok Knights* ที่ตัดสินใจแต่งงานกับ Lek สาวชาวไทย และร่วมกันเปิด “Cheri-ton Guest House” ที่ถนนข้าวสาร เพื่อให้บริการกับชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยว ในเมืองไทย หรือแม้แต่ Ernest ชายตะวันตกที่ตัดสินใจใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทยด้วยการเปิดบาร์ เล็ก ๆ โดยทำร่วมกับภรรยาชาวไทย ชื่อ Noi สำหรับ Ernest แล้วหลังจากที่เขาตัดสินใจเลือก ที่จะอยู่ในเมืองไทยเขาก็ได้ปรับเปลี่ยนตัวเองจาก “ฝรั่ง” นักท่องเที่ยว มาเป็นที่ปรึกษาที่เปี่ยม ด้วยประสบการณ์ โดยเฉพาะเขาพร้อมที่จะให้คำแนะนำกับ “ฝรั่ง” นักเดินทางหน้าใหม่ที่เพิ่งมา เมืองไทยเป็นครั้งแรก เห็นได้อย่างชัดเจนผ่านตัวละคร Trevor และ Sid ต่างก็มาขอคำปรึกษา

จากเขาอยู่เสมอๆ จากการที่ Ernest มาใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทยเป็นเวลานาน จนมีภรรยาเป็นคนไทย และน้องของภรรยาก็มาร่วมอาศัย ทำให้เขามีโอกาสได้สัมผัสกับชีวิตความเป็นอยู่ของสังคมไทยได้ใกล้ชิดกว่า “ฝรั่ง” นักเดินทางคนอื่นๆ ขณะเดียวกันการเปิดธุรกิจบาร์ยิ่งทำให้เขาเป็นเสมือนศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างนักท่องเที่ยวด้วยกัน ด้วยเหตุนี้ เมื่อ Ernest มีโอกาสทั้งได้สัมผัสกับประสบการณ์จริงในเมืองไทยและรับรู้ผ่านการบอกเล่าของผู้อื่น ทำให้ความรู้สึกของเขาแปรเปลี่ยนไปจาก “ฝรั่ง” นักท่องเที่ยวคนหนึ่งมาเป็นฝรั่งคนหนึ่งที่เป็นเสมือน “คนไทย” ซึ่งคอยทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่ “ฝรั่ง” นักเดินทางรุ่นน้อง

นอกจากนี้ตัวละคร Billboard จากเรื่องเดียวกัน ชายผู้สูงอายุชาวตะวันตกที่อยู่เมืองไทยมานานหลายปีแต่เขาต่างจาก Ernest แม้ว่า Billboard จะมีบาร์และอยู่ในพื้นที่ “red light zone” เหมือนกันแต่บาร์ของ Billboard ที่ชื่อ Badman's Bar แตกต่างจากบาร์อื่นๆ ในบริเวณนั้น เนื่องจากบาร์ของเขาไม่มี “Sex Show” แต่กลับมี “หอยอบ” ที่กินกับกระเทียมและขนมปังฝรั่งเศสเป็นจุดขายแทน ด้วยเหตุนี้ Billboard จึงดำเนินชีวิตแตกต่าง “ฝรั่ง” ที่มีกิจการบาร์เป็นของตนเองในไทย เนื่องจากเขาไม่เพียงแต่จะเลิกดื่มเท่านั้น แต่ขณะที่อาศัยอยู่ในเมืองไทยเขายังเลิกสูบบุหรี่อีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้น เขายังเลิกดื่มชาและกาแฟด้วย โดยพยายามที่จะหันมาดูแลสุขภาพให้ดีขึ้น จะเห็นได้ว่าแม้เขาจะอยู่ในบริเวณที่เป็น “red light zone” เขาก็ปฏิเสธที่จะหาภรรยาที่เป็นคนไทย ทั้งๆ ที่ในบริเวณนี้จะมีผู้หญิงให้เลือกเป็นจำนวนมากเขาก็ยังคงดำเนินชีวิตครองความเป็นโสดไว้อย่างเหนียวแน่น

Billboard was the proprietor of Badman's Bar, a quite sort of establishment over across town, no sex shows, and a long-term resident of Bangkok. Not only was he a reformed drinker--a teetotaler---but he'd sworn off tobacco six years before, he told us. Then he divorced his wife, vowing never to remarry. He had even stopped drinking tea and coffee, this past year or two. He still liked to eat, though. Eat and perform in bars. All in all, and now that he was dressed and otherwise composed with his glass of soda, he did have healthy, clean-cut sort of appearance about him.

(Collin Piprell, 1989:30)

จะเห็นได้ว่า Billboard แตกต่างจาก "ฝรั่ง" นักเดินทางชายจำนวนมากที่เดินทางมาเมืองไทยเพื่อมุ่งหวังที่จะใช้บริการทางเพศ แต่เขากลับต่างออกไป ทั้งๆ ที่ตัวเองมีโอกาสที่จะใช้ชีวิตแบบนั้นได้ แต่เขากลับเลือกที่จะดำเนินชีวิตแบบสงบและเรียบง่ายในเขตพื้นที่แสงสีแดง เช่น เขาเลือกที่จะทำบาร์สุขภาพเพื่อบริการสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย จะเห็นได้ว่าเมืองไทยได้เปิดโอกาสให้เขาได้ค้นพบทางเลือกของชีวิตที่ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการเลิกพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และยังเป็นพื้นที่ที่ทำให้เขาได้เริ่มต้นอาชีพใหม่และสร้างรายได้ให้กับตนเองได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ยังมี "ฝรั่ง" นักเดินทางบางคนที่สามารถปรับตัวและผลานตนเองให้เข้ากับวัฒนธรรมไทยที่แตกต่างได้เป็นอย่างดี เช่น ตัวละคร Henry เขาพบว่าชีวิตในเมืองไทยดีกว่าในประเทศอเมริกา เพราะจากผู้ชายที่ยากจน ด้อยการศึกษา และไม่สามารถหางานดีๆ ได้ แต่ในเมืองไทยเขากลายเป็นชายหนุ่มที่มีการศึกษา เป็นครูสอนภาษาอังกฤษที่โตเต้าจากการเป็นครูสอนในโรงเรียนมัธยมที่อยู่รยะา จนในที่สุดได้เป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (Bangkok University) ขณะเดียวกันเขาก็กลายเป็นที่ยอมรับและเป็นที่พึ่งสำคัญของหญิงบาร์ชาวไทยยามที่พวกเธอต้องการจะเขียนจดหมายแสดงความคิดถึงและขอความช่วยเหลือจากอดีตชายคนรักชาวต่างชาติของเธอโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนเพื่อขอให้ส่งเงินมาให้ นั่น Henry ก็นับเป็นผู้เชี่ยวชาญที่รับทำอาชีพนี้เรื่อยมา ซึ่งเขาก็ได้รับเงินส่วนแบ่งจำนวนมากจากเงินที่ชายต่างชาติเหล่านั้นส่งมา จากชายที่ยากจนกลายเป็นชายที่ร่ำรวยขึ้น จากชายด้อยโอกาสทางการศึกษากลายเป็นอาจารย์ที่มีความรู้ จากชายที่ถูกดูถูกเหยียดหยามกลายเป็นชายที่ได้รับการยกย่องและเป็นที่พึ่งของผู้อื่น จึงเห็นได้ว่าเมืองไทยมีผลอย่างมากในการปรับเปลี่ยนตัวตนของเขาให้กลายเป็นหนุ่มผู้มีการศึกษา มีฐานะและเป็นที่ยอมรับ ด้วยเหตุนี้ เขาจึงมีความสุขที่จะใช้ชีวิตอยู่ที่เมืองไทยแห่งนี้มากกว่าที่จะกลับไปใช้ชีวิตแบบเก่าที่ลุ่มเหลวที่อเมริกา ซึ่งเป็นบ้าน ถึงแม้ว่า Kilborne พยายามที่จะเกลี้ยกล่อมให้เขาเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจโดยละทิ้งประเทศไทยและกลับไปใช้ชีวิตที่อเมริกาก็ตาม

This is the land where you shine. If you get on a plane and fly back to Uncle Sam, you might as well head for the first empty lot you find, dig a hole, and crawl right in because that's where you'll really be in hiding."

(David Young, 2000:250)

“ฝรั่ง” นักเดินทางอย่างเขาเดินทางมายังเมืองไทยเพราะตัวเขามาด้วยความหวังที่จะประสบความสำเร็จและสร้างชีวิตใหม่อันเป็นเครื่องผลักดันให้เขาพร้อมที่จะก้าวอย่างและออกเดินทางมายังดินแดนอื่นที่ไม่คุ้นเคย ดินแดนที่แปลกใหม่ และเขาก็ไม่มีความหวาดกลัวและหวาดหวั่น จึงทำให้พวกเขาเปิดใจและพร้อมที่จะสัมผัสกับสิ่งแปลกใหม่ที่กำลังรอคอยอยู่ อย่างเช่นในเมืองไทย ทั้งนี้มุมมองที่ติดตัวเขามากเป็นมุมมองเชิงบวกที่เต็มไปด้วยความหวัง และเปี่ยมไปด้วยความฝัน โดยไม่หวั่นเกรงกับอุปสรรคที่จะเกิดขึ้น ขณะเดียวกันก็ไม่ได้เตรียมตัวไว้สำหรับรับมือความผิดหวังที่เกิดขึ้นจากความจริงใดๆ ที่ต่างจากความฝันเลย เห็นได้อย่างชัดเจนจากตัวละคร Leary ในเรื่องเดียวกัน เขาและภรรยาอยู่ในเมืองไทยมานาน จนพวกเขาตัดสินใจจะใช้ชีวิตบ้านปลายที่นี้ จึงซื้อบ้านใหม่บนถนนสุขุมวิท

Leary's new house. Deep in a lane, a soi off Sukhumvit Road, with a big jungly garden and fish ponds, the place was intelligently designed, combining some of the best features of traditional Thai architecture with the option of air-conditioning. We were in the spacious dining nook, looking out through glass doors flanked by cast iron temple lions into an enormous stand of bamboo and yellow-green crotons.

(Collin Piprell ,1989:11)

จะเห็นได้ว่าบ้านใหม่ของเขาเป็นการผสมกันระหว่างสถาปัตยกรรมไทยและตะวันตกอย่างลงตัว นับได้ว่าเป็นความเข้าใจที่เขามีต่อสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศแบบไทย พฤติการณ์เช่นนี้ย่อมแสดงให้เห็นถึงการปรับเปลี่ยนตัวเองของคู่รักทั้งสองที่พยายามหาวิธีการเพื่อความอยู่รอดอย่างมีความสุขในดินแดนใหม่ที่รายล้อมไปด้วยความแปลกแตกต่าง แต่สำหรับคนทั้งคู่พยายามปรับความแตกต่างของสองวัฒนธรรมให้มาอยู่ด้วยกันอย่างลงตัว ซึ่งเป็นการนำจุดดีของแต่ละวัฒนธรรมมาใช้ เพื่อสนองความต้องการของตน

นอกจากนี้ยังมี John จากเรื่อง *Peacock Hotel* ที่เดินทางมาเมืองไทยเพื่อแสวงหา Joy สาวรุ่นพี่ที่เขาเคยหลงรักสมัยวัยเรียน ในที่สุดเขาก็รู้ว่า Joy ได้แต่งงานไปแล้วกับหนุ่มคนไทยผู้ร่ำรวยและมีอนาคตที่งดงาม ต่อมาเขาได้พบ Bun หญิงบาร์สาวชาวบุรีรัมย์ซึ่งมีหน้าตาคล้ายกับ Joy มากจนเขาต้องยื่นมือเพื่อช่วยเหลือเธอตั้งแต่พบเธอครั้งแรกที่บาร์ในกรุงเทพมหานคร

จนในที่สุดคนทั้งคู่รักกัน John ก็ตัดสินใจจะทิ้งงานสอนที่กรุงเทพมหานคร เพื่อเดินทางไปเป็นชาวนาและใช้ชีวิตอยู่กับ Bun เพื่อดูแลเธอและลูกชายของเธอที่จังหวัดบุรีรัมย์ จะเห็นว่าเหตุผลสำคัญที่ทำให้ John ตัดใจจาก Joy ได้คือสัญลักษณ์แห่งความทรงจำคือ Peacock Hotel ได้ถูกทำลายไปแล้ว

"Hey, you know?" starts Sombat. "Peacock Hotel is gone."

"Yeah, I saw it in paper but I still can't believe it's not there.

They even destroyed the gardens. What a shame."

"Nothing left but mud and big hole. First they break down beautiful roof, then they cut down all the trees,"

Sombat relates, shaking his head in disbelief.

"One big destruction site." "Just forget about it."

(Philip J. Cunningham, 2004 :385)

Sombat น้องชายคนไทยได้เดินทางมาพบเขาที่บุรีรัมย์เพื่อแจ้งให้เขาได้รับรู้ว่าโรงแรม Peacock ได้ถูกทุบทิ้งแล้ว ซึ่งสำหรับเขาสถานที่แห่งนี้เปรียบเสมือนพยานแห่งความรักและเสียใจที่เขาพยายามปลอบใจตัวเองและยึดโยงกับ Joy อยู่ตลอดเวลา บัดนี้ความทรงจำได้สิ้นสุดลง ประกอบกับเธอก็ได้แต่งงานไปแล้ว และเขามองว่าถึงเวลาแล้วที่จะต้องยอมรับการมีชีวิตใหม่กับ Bun ด้วยความเต็มใจ ขณะเดียวกัน Sombat ก็บอกเขาว่า Joy ฝากมาบอกว่าขอให้เขามีความสุขในชีวิตใหม่ ซึ่ง John ก็ปรารถนาให้เธอมีชีวิตที่มีความสุขเช่นกัน และเขาก็ยอมรับกับ Sombat เป็นครั้งแรกว่าขณะนี้เขาคิดว่า Joy คือพี่สาวของเขาเท่านั้น ถึงแม้ว่าเขาจะรัก Joy รุ่นพี่สาวชาวไทยมานานเพียงใด แต่ท้ายที่สุดเขาก็สามารถตัดใจจากเธอได้เมื่อรู้ว่าเธอมีสามีแล้ว เขายอมรับกับความจริงในปัจจุบัน และพร้อมที่จะลืมภาพฝันและใช้ชีวิตอยู่กับความเป็นจริงกับหญิงคู่รักอย่าง Bun ที่เธอเองก็พร้อมที่จะมอบความสุขต่าง ๆ ให้กับเขา

เรื่อง *Bangkok Knights* ได้นำเสนอตัวละคร Frank Keenock ที่ไม่เคยมีความสุขในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้หญิงชาวอังกฤษในประเทศของตนเลย เนื่องจากผู้หญิงกลุ่มนี้มักจะเป็นผู้หญิงที่มีความมั่นใจในตัวเองสูง มีรูปร่างสูงใหญ่ มีความเข้มแข็งและมีความเป็นอิสระสูงจนเขามีโอกาสที่จะควบคุมหรือสามารถที่จะแสดงอำนาจของความเป็นชายที่อยู่เหนือผู้หญิงเหล่านี้ได้

"Daphne, for example, would start up with: 'What do you men see in Asian women? Do you like them because they're small and submissive? Yes, I'm sure that's it. Weak Western men want a passive companion---a plaything and a servant. They're afraid of a strong and independent woman. Isn't that right, Frank.

(Collin Piprell, 1989 :153)

Frank ได้สูญเสียอำนาจที่ผู้ชายเป็นใหญ่ในประเทศบ้านเกิดจนเขาไม่อาจที่จะมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงฝรั่งได้ เขาต้องกลายเป็นชายที่บอบช้ำในความรักจนตัดสินใจย้ายมาทำงานและใช้ชีวิตที่เมืองไทยแทน เพราะอย่างน้อยผู้หญิงที่นี่ก็ต่างจากผู้หญิงในบ้านเกิดเขาอย่างสิ้นเชิง ผู้หญิงไทยตัวเล็ก อ่อนแอ และยอมจำนนอยู่ใต้อำนาจของเขา จนเขาสามารถที่จะฟื้นฟูความเป็นชาย และภูมิใจในอำนาจที่มีเหนือเขาต่อผู้หญิงไทย จนทำให้เขาารู้สึกเป็นสุขที่จะใช้ชีวิตอยู่ที่เมืองไทย มากกว่าที่จะกลับไปใช้ชีวิตในบ้านเกิดของตนอีกครั้ง เพราะเขารู้สึกแปลกแยกจากบ้านเกิดของเขา และบัดนี้เขาละทิ้งแม่และบ้านเกิดมานานกว่า 5 ปีเพื่อมาอยู่กับ Kik สาวไทยคู่รัก แต่ตลอดเวลาที่ผ่านมามีแม่ของเขาพยายามที่จะดึงเขาให้กลับไปใช้ชีวิตที่ประเทศอังกฤษและแต่งงานกับสาวอังกฤษและตั้งรกรากในบ้านเกิด ทั้งนี้ตลอดเวลาที่แม่พยายามดึงเขากลับไป Frank เองก็มั่นใจว่าเมืองไทยและสาวไทยเหมาะสำหรับเขามากกว่าประเทศอังกฤษ บ้านเกิดและสาวอังกฤษ เนื่องจากเขารู้สึกว่าขณะที่เขาอยู่ที่อังกฤษเขาเป็นเสมือนแขกในบ้านของตัวเอง "Frank feel like a guest in his own house – welcome [...]. (Collin Piprell, 1989:153) และความสัมพันธ์ของเขากับผู้หญิงอังกฤษนั้น เขาเป็นเสมือนผู้ชายอ่อนแอในสายตาของพวกเขา และพวกเขาก็เกรงกลัวผู้หญิงที่เข้มแข็งและเป็นอิสระดังเช่นผู้หญิงในบ้านเกิด แต่ขณะที่อยู่เมืองไทยเขากลับเป็นคนเข้มแข็งและมีความสำคัญในสายตาของ Kik ที่เธอยอมทำตามความต้องการของเขาทุกอย่าง "Submissive, she says. Kik. Submissive. Ha! But of course I had to agree with her". (Collin Piprell, 1989:153) เขาจึงมีความสุขที่จะอยู่ที่เมืองไทยมากกว่าจะกลับไปอังกฤษบ้านเกิด

Frank จึงไม่ต่างจาก Mike นักเพราะขณะที่อยู่บ้านเกิดเขาทั้งคู่ต่างไม่มีความสุขในชีวิต มีความลับเกี่ยวกับตัวตนต้องปกปิด เมื่อมาถึงที่นี่เขาซ่อนความลับและความบกพร่องของตัวเองได้อย่างมิดชิด และพยายามปรับเปลี่ยนตัวเองให้กลายเป็นคนใหม่ เพื่อสร้างชีวิตที่

แตกต่างไปจากเดิม ในประเด็นเรื่องการสร้างตัวตนใหม่ของนักเดินทางสามารถกระทำได้ ระหว่างเดินทางนักเดินทางจะสร้างพื้นที่อุดมคติที่เรียกว่า “nomadic space” ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ไร้รูปแบบหรืออัตลักษณ์และเป็นพื้นที่ที่เปิดโอกาสให้ประสบการณ์ใหม่เข้ามาแทนที่และเปิดพื้นที่เพื่อการรับสิ่งใหม่ (Erin Bestrom, 2006:10) ในพื้นที่ของเมืองไทยที่พร้อมจะให้พวกเขาได้สร้างตัวตนใหม่ขึ้นมาแทนที่ ซึ่งสำหรับคนทั้งคู่ก็ได้สร้างตัวตนใหม่ที่แตกต่างจากบ้านเกิดของตนไม่ว่าจะมีความกล้ามากขึ้น มีความสุข และลิ้มความทุกข์ที่ฝังแน่นอยู่ในใจได้ ดังนั้น เมื่อมีเหตุผลที่ทำให้เขาต้องตัดสินใจว่าจะอยู่ที่เมืองไทยหรือจะกลับบ้านเกิด พวกเขาต่างก็ไม่ลังเลแม้แต่น้อยที่จะตัดสินใจที่จะอยู่มืองไทยเพราะเมืองไทยได้ทำให้เขาได้ค้นพบตัวเองที่เป็นเสมือนคนใหม่

“ฝรั่ง” นักเดินทางในกลุ่มนี้ไม่ว่าเขาจะตั้งใจหรือไม่ตั้งใจมาท่องเที่ยวหรือมาใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทยก็ตาม แต่มนต์เสน่ห์บางอย่างของเมืองไทยสามารถดึงดูดใจให้เขาเหล่านั้นตัดสินใจที่จะใช้ชีวิตต่อไป ซึ่งอาจมีเหตุผลที่แตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ “คู่รัก” หญิงไทย การประกอบอาชีพหรือธุรกิจที่ดีกว่า หรือแม้แต่การตัดสินใจใช้ชีวิตบั้นปลายหลังเกษียณอายุ เพราะพวกเขาเหล่านั้น ได้ “ค้นพบ” คำตอบบางอย่างให้กับตนเองไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความรู้สึกที่เป็นสุขที่จะอยู่ในเมืองไทย การเข้าใจและเรียนรู้วิถีการดำเนินชีวิตของคนไทย และการยอมรับวิถีชีวิตแบบไทยได้เป็นอย่างดี ดังนั้น “ฝรั่ง” กลุ่มที่จะสามารถมีชีวิตอยู่ในเมืองไทยได้อย่างเป็นสุขมักจะเป็น “ฝรั่ง” ที่อยู่เมืองไทยมายาวนานเพียงพอที่จะทำความเข้าใจกับสิ่งต่างๆ และยังเป็นผู้ที่เปิดโลกของตัวเองออกไปสู่โลกภายนอกอย่างเต็มที่ เป็นคนที่พร้อมจะเรียนรู้วัฒนธรรม ความเป็นอยู่และผู้คนที่แปลกใหม่ จนสามารถที่จะกลืนตนเองเข้าเป็นส่วนหนึ่งกับวัฒนธรรมใหม่ หรือโลกใหม่อย่างไม่แปลกแยก จนทำให้เขากลายเป็น “ผู้นุ่ะในโลกใหม่” อย่างสมบูรณ์ และตัดสินใจเลือกที่จะมีชีวิตที่สุขสบายในเมืองไทยมากกว่าที่จะกลับไปใช้ชีวิตที่ยากลำบากในบ้านเกิดของตน

3.3.3 ฝรั่งผู้พ่ายแพ้ทั้ง “สองวัฒนธรรม”

สำหรับ “ฝรั่ง” นักเดินทางในลักษณะสุดท้ายคือ “ฝรั่ง” ผู้พ่ายแพ้ทั้งสองโลกเพราะเขาเหล่านี้ไม่ว่าจะอยู่ในสังคมบ้านเกิดที่คุ้นเคย หรือสังคมใหม่ที่ต้องปรับตัวอย่างเมืองไทยคนเหล่านี้กลับพบว่าพวกเขาไม่เหมาะที่จะอยู่อย่างมีความสุขทั้ง “สองโลก” เพราะไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใดพวกเขาก็ต้องเผชิญกับบาดแผลและความเจ็บซ้ำที่เกิดในใจไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน โดยเฉพาะ

ปัญหาในเรื่องความรักที่มีแต่ความผิดหวังจากบ้านเกิด และหลังจากเดินทางมายังเมืองไทยเพื่อหวังว่าจะได้รับการเยียวยาให้ดีขึ้น แต่ในท้ายที่สุดกลับพบว่าหญิงบาริในเมืองไทยที่ได้รู้จักและมีความสัมพันธ์ด้วยนั้น ก็ยิ่งสร้างบาดแผลให้กับพวกเขามากยิ่งขึ้น เห็นได้อย่างชัดเจนผ่านตัวละคร Alf จาก *Bangkok Knights* ที่เขาเดินทางจาก North Carolina ประเทศสหรัฐอเมริกา มายังเมืองไทย และตกหลุมรัก Daeng อดีตสาวบาร์ที่ Danny' Dozen Bar ด้วยความรักและความเชื่อใจจึงตัดสินใจแต่งงานและซื้อบ้านจากลุงของเธอซึ่งเป็นนายหน้าขายบ้าน ต่อว่าเมื่อพบว่าราคาบ้านที่ลุงของเธอั้นราคาขายแพงกว่าราคาของตลาดเป็น 2 เท่า ซึ่งทำให้ลุงของเธอไม่พอใจและพาพรรคพวกมารุมทำร้ายเขา

Like the house they bought, it cost twice as much as it should have, and imagine how he [Alf] felt when he found out that the guy he'd bought it from was Daeng's uncle, no wonder they paid such a good price. When he went around to complain to the uncle, the uncle and the couple of his friends used Alf for kick-boxing practice. When he told the police about this, explaining he thought he should get treated better than that, being an in-law and all, he couldn't find a witness; even his wife, Daeng, said there's no way her dear uncle would have done anything bad to her dear husband.

(Collin Piprell, 1989:46)

เมื่อเหตุการณ์เป็นเช่นนี้เขาจึงตัดสินใจไปแจ้งความกับตำรวจเกี่ยวกับเรื่องที่เกิดขึ้น แต่ตำรวจไม่รับแจ้งความเนื่องจากเขาไม่มีพยาน แม้แต่ Daeng คนรักของเขาก็ไม่ยอมที่จะไปเป็นพยานให้และยังบอกอีกว่าลุงของเธอคงไม่ใช่คนที่จะทำร้ายคนรักของเธออย่างแน่นอน ต่อมาเขายังได้รู้ความจริงอีกว่าผู้ชายที่เธอบอกว่าเป็นพี่ชายนั้นแท้ที่จริงคือสามีของเธอ จากเหตุการณ์ทั้งหมดนี้ทำให้เขารู้สึกเสียใจและผิดหวังเป็นอย่างมาก สำหรับเขาแล้วบทเรียนครั้งนี้ไม่เพียงแต่ทำให้เขาต้องสูญเสียเงินมากมาย ได้รับบาดเจ็บ ได้รับ ความผิดหวังและเสียใจเท่านั้นแต่ความรักครั้งนี้เขาต้องแลกด้วยชีวิต เพราะหนึ่งสัปดาห์หลังจากที่เขาแต่งงานและรู้ความจริงที่เธอปกปิดไว้ก็มีคนพบศพของเขา บ้านของเขาก็ตกเป็นของเธอและสามีชาวไทยซึ่งในจุดนี้แสดงให้เห็นว่าตลอดระยะเวลาที่ Alf ใช้ชีวิตร่วมกัน เขาไม่เข้าใจวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับ

ครอบครัวและระบบเครือญาติของคนไทย จึงทำให้เขาไม่นึกเฉลียวใจเกี่ยวกับผู้ชายที่มาอาศัยอยู่กับเธอ เพราะความรักและการหลงเชื่ออย่างหมดหัวใจ จนท้ายที่สุดเขาต้องมาสังเวศความรักของตนด้วยชีวิต ความแตกต่างของวัฒนธรรมไทยและตะวันตกมีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะเรื่องของ "ครอบครัว" ในสังคมไทยเป็นครอบครัวใหญ่ที่มีหลาย ๆ คนอยู่รวมกันทั้งคนที่แต่งงานแล้วและยังไม่แต่งงาน แต่ในขณะที่สังคมตะวันตก เมื่อแต่งงานก็จะแยกครอบครัวออกไปอาศัยกันตามลำพัง ประกอบกับความสนิทสนมในเครือญาติของคนไทยได้สร้างความสับสนให้กับ Alf เป็นอย่างมากเห็นได้จากการที่เขาไม่สามารถจะเรียนรู้ได้

เช่นเดียวกับ Pete จากเรื่อง *Private Dancer* ที่เขาหลงรัก Joy ในช่วงแรกที่เขาเดินทางมาเมืองไทยประกอบกับไม่มีความรู้เกี่ยวกับเมืองไทยมาก่อนเลย จึงถือว่าการเดินทางไปยังดินแดนใหม่ที่ไม่คุ้นเคยอย่างแท้จริง ณ ที่นี้ เขาเป็นเสมือนคนแปลกหน้าที่เปลี่ยวเหงา แต่แล้ววันหนึ่งเมื่อเขาได้พบกับ Joy หญิงบาร์ชาวไทย เขาก็หลงรักเธออย่างมากจนกระทั่งอยากจะแต่งงานกับเธอ ต่อมาเขาก็พบว่าตลอดเวลาที่คบกับนั้นเธอหลอกหลวงมาตลอด เธอทำทุกอย่างก็หวังเพียงเพื่ออยากได้เงินของเขาเพื่อนำไปให้ Park แฟนหนุ่มชาวไทยหรือนำไปให้ครอบครัวของเธอใช้เท่านั้นเอง

Pete เป็นนักเดินทางที่เปิดรับประสบการณ์แปลกใหม่ของไทยทุกรูปแบบโดยมิได้ปิดกั้นตนเอง อันเนื่องมาจากอาชีพการเป็นนักเขียนที่ต้องเรียนรู้วิถีชีวิตของไทยเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการเขียนหนังสือแนะนำการท่องเที่ยวเพื่อบริการแก่ฝรั่งนักเดินทาง ประกอบกับการที่เขาได้มีโอกาสได้อยู่กับ Joy คนรักหญิงไทยเลยทำให้เขาต้องพยายามปรับตัวและสร้างความคุ้นเคยกับความเป็นไทยให้ได้มากที่สุด และเขาก็ทำได้เป็นอย่างดีไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้สมาชิกในครอบครัว การเยี่ยมบ้านคนรัก จนกระทั่งเมื่อ Pete ต้องเดินทางกลับไปใช้ชีวิตยังประเทศบ้านเกิดที่ London เขากลับรู้สึกแปลกแยกกับบ้านเกิดของตน และรู้สึกว่ามันไม่ใช่บ้านของเขา แต่กลับโหยหาชีวิตในเมืองไทยที่เป็น "โลก" ของวัฒนธรรมอื่นเพราะเขาคุ่นเคยกับเสียงดังของกรุงเทพมหานคร ความร้อนของอากาศ รอยยิ้มของผู้คน และสถานที่แปลกๆ ของไทย

It was strange being back in London after such a long time in Thailand. I hadn't seen my flat for more than six months and it didn't feel like home. Neither did London. I missed the noise of

Bangkok, and the heat and the smells, the smiles of the people and the buzz of the place.

(Stephen Leather,2004:109)

สำหรับความรู้สึกของ Pete ที่กลับมามองลอนดอนบ้านเกิดซึ่งคุ้นเคยก่อนการเดินทาง กลายเป็นสิ่งที่แปลกแตกต่างหลังจากมาสร้างชีวิตที่คุ้นเคยกับวิถีชีวิตแบบไทย แนวความคิด เช่นนี้สามารถเกิดขึ้นได้หาก ใช้เวลาในการท่องเที่ยวเป็นเวลานาน จนท้ายที่สุดเมื่อเขาเดินทาง กลับบ้านเกิดเขาจะกลายเป็นคนแปลกหน้าในบ้านตัวเอง(Roxanne L. Euben,2008:19) รวมทั้ง ไม่คุ้นเคยกับที่พักของตนเอง เพราะเขากลับคุ้นเคยกับรอยยิ้มของผู้คน อากาศ และความสับสน วุ่นวายของกรุงเทพมหานครมากกว่า อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าเขาจะหลงใหลและชื่นชอบมาก เพียงใดก็ตาม แต่เป็นที่น่าเสียดายว่าเขาไม่มีโอกาสที่จะใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทยอีกต่อไปเพราะ ถูกบริษัทแม่เรียกตัวกลับให้ไปทำงานที่บ้านเกิด จึงเป็นเหตุให้เขารู้สึกอึดอัดใจ และไม่มีความสุข กับชีวิตในบ้านเกิด ผู้หญิงไทยสำหรับเขาแล้วหมายถึงความพ่ายแพ้ ความเศร้าโศกและความไม่ เข้าใจว่าทำไมเธอต้องหลอกหลวงเขาด้วยทุกๆ ที่เขามอบความรักและความจริงใจ ตลอดจน ช่วยเหลือเธอเรื่อยมา

“ฝรั่ง” นักเดินทางที่พ่ายแพ้ต่อความรัก เพราะผู้หญิงไทยที่เขาเหล่านั้นหลงรักต่างก็มี สามีแล้วดังเช่นกรณีของ Vernon หลังจากที่เขาดัดสันใจแต่งงานกับ Sunan ที่จังหวัดสุรินทร์ บ้านเกิดของเธอ เขาก็ต้องเดินทางกลับสหรัฐอเมริกา และในระหว่างนั้นเขาก็ติดตามเรื่องการ ทำ หนังสือเดินทางและรายละเอียดเกี่ยวกับการเดินทางเพื่อพาเธอและ Joy น้องสาวของเธอไปอยู่ ด้วยกัน แต่หลังจากที่เขาเดินทางกลับไปเพียง 2 สัปดาห์ ก็มีเพื่อนส่งข่าวเกี่ยวกับการแต่งงาน ใหม่ของเธอกับ Bird แฟนหนุ่มชาวไทย

[...]the really bad news so far as Vernon was concerned was that Bird wasn't Sunan's brother. He was her boyfriend. In fact, two weeks after Vernon went back to America, Sunan and Bird were married in Surin.

(Stephen Leather,2004:183)

เมื่อ Vernon ทราบข่าวเกี่ยวกับการแต่งงานใหม่ของ Sunan ที่ปิดบังความจริงเกี่ยวกับเรื่องแฟนหนุ่มชาวไทยของเธอมาโดยตลอดนั้น โดยบอกแต่เพียงว่า Bird เป็นพี่ชายของเธอ แต่ตลอดเวลาที่ Vernon และ Sunan คุยกันเธอไม่เคยบอกความจริงให้เขาทราบเกี่ยวกับการแต่งงานของเธอเลย เพียงแต่พูดถึงความตื่นเต้นที่ได้มาอยู่กับเขาที่อเมริกาซึ่งทำให้เขายิ่งหลงเชื่อว่าเธอนั้นยังไม่มีคูรักในเมืองไทย จะเห็นได้ว่า Vernon รัก Sunan มาก และเขามองว่าเมื่อ Sunan มาอยู่ที่อเมริกาแล้วสิ่งแวดล้อมในที่แปลกไปนี้จะช่วยให้ความรักที่เธอมีต่อเขาออกงามขึ้นได้ อย่างไรก็ตามเมื่อ Vernon รู้ความจริง เขาก็พยายามที่จะลดทอนความเจ็บปวดจากความไม่ซื่อสัตย์ของเธอด้วยการหลบหนีจากโลกของความจริงเข้าสู่โลกความฝันที่คาดหวังความสุขในชีวิตที่อาจจะเกิดขึ้นอีกครั้ง

“ฝรั่ง” นักเดินทางกลุ่มนี้เป็นผู้ที่โชคร้ายที่ต้องเผชิญกับความผิดหวังทั้งในบ้านเกิดของตนเองและในเมืองไทย ซึ่งเห็นได้จากคูรักหญิงไทยที่หลอกหลวง และไม่เคยมอบความรักให้กับพวกเขาเลย สำหรับบางคนก็ต้องเผชิญกับความโชคร้ายมากที่สุดถึงกับสังเวทชีวิตให้กับความรักที่ไม่จริงใจของผู้หญิงไทย หรือมีบางคนก็รู้ว่าถูกหลอกแต่ก็ยังเต็มใจยอมรับเพียงเพื่อใช้เธอเหล่านั้นเป็นเสมือนเครื่องหล่อเลี้ยงชีวิตให้ดำเนินต่อไปได้ การที่นวนิยายการเดินทางหลายเรื่องนำเสนอประเด็นนี้เพื่อจะตอกย้ำ “มายาภาพ” ของหญิงไทยที่มักจะทำให้ “ฝรั่ง” ตกเป็นเหยื่อในความสวยงามของเธอ ขณะเดียวกันก็พยายามที่จะตีแผ่และโจมตีความไม่ซื่อสัตย์ การมุงเอาแต่ประโยชน์ของหญิงไทย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเงิน หรือโอกาสที่จะได้เดินทางไปอยู่เมืองนอกจนทำให้เธอสามารถที่จะกระทำการร้ายกาจ จนทำร้ายจิตใจของคนที่รักเธออย่างแท้จริงได้ อีกทั้งยังมุงประณามชายไทยที่ไม่รู้จักผิดที่ยอมให้ผู้หญิงที่ตนรักมาแต่งงานกับฝรั่งเพื่อหวังเงินและรายได้ ขณะเดียวกันเขาก็พร้อมที่จะทำผิดไม่ว่าจะเป็นการแต่งงานซ้ำซ้อน การทำร้าย หรือแม้แต่การฆาตกรรม “ฝรั่ง” เหล่านี้เพื่อหวังผลประโยชน์ของตนเป็นสำคัญ

ดังนั้น ภาพลักษณ์ของคนไทยโดยเฉพาะผู้หญิงบาร์ที่ถูกถ่ายทอดออกมาในมุมมองของ “ฝรั่ง” กลุ่มนี้จะกลายเป็นผู้ร้ายกาจที่มุงแต่จะกระทำให้สิ่งเลวร้ายต่อ “ฝรั่ง” ผู้ไร้ทางสู้ ผู้ที่แสนดี และผู้ที่ยึดมั่นในรักอย่างแท้จริง และเสมือนหนึ่งว่าพวกเขาเหล่านี้ต้องพ่ายแพ้ต่อเมืองไทยและไม่สามารถจะหาความสุขจากสตรีไทยหรือเมืองไทยได้ เห็นได้อย่างชัดเจนผ่านนวนิยายหลายเรื่องที่เลือกศึกษาได้นำเสนอภาพของตัวละครเอกผู้ชาย “ฝรั่ง” ที่แสนดี และอ่อนต่อโลก ในขณะที่ผู้หญิงไทยเต็มไปด้วยมารยา และความหลอกหลวง

หากจะกล่าวถึงการเดินทางของ “ฝรั่ง” กับการเผชิญกับ “สิ่งแปลกใหม่” ซึ่งเป็นหนทางหนึ่งที่ช่วยผลานความแตกต่างระหว่างสองวัฒนธรรมซึ่งเป็นการเชื่อมวัฒนธรรมต้นกำเนิดที่ติดตัวมากับวัฒนธรรมไทย “ฝรั่ง” นักเดินทางบางคนอาจทำไม่ได้เลย บางคนอาจทำได้บ้าง และบางคนสามารถทำได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการเรียนรู้ ความสนใจส่วนบุคคล และความมุ่งมั่นของ “ฝรั่ง” นักเดินทางเหล่านั้นเป็นสำคัญนับตั้งแต่ก่อนออกเดินทาง และช่วงระหว่างการเดินทางและใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทยนั้นพวกเขาเหล่านั้นจะมีการ “ปรับเปลี่ยน” ตัวตนเมื่อเผชิญกับสิ่งแปลกใหม่ในสังคมไทยเพื่อความอยู่รอดหรือให้ตัวเองรอดพ้นจากเหตุการณ์ที่แวดล้อมในขณะนั้น ๆ ได้

อย่างไรก็ตาม การ “ปรับเปลี่ยน” ตนเองตลอดระยะเวลาที่ใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทยนั้นช่วยให้ “ฝรั่ง” นักเดินทางเหล่านี้ได้บทพวน ทำความเข้าใจทั้ง “ตัวตน” และ “คนอื่น” อันนับเป็นเหตุผลสำคัญที่ช่วยให้ค้นพบตนเอง ทั้งนี้เพราะมีการเปรียบเทียบการใช้ชีวิตของเขาเองในบ้านเกิดกับการใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทยอันเป็นดินแดนอื่นสำหรับพวกเขา จนนำมาซึ่งการตัดสินใจที่จะเลือกใช้ชีวิตในบ้านเกิดของตนต่อไป หรือเลือกที่จะปรับการดำเนินชีวิตเพื่อเริ่มต้นชีวิตใหม่ในเมืองไทย หรือตัดสินใจตั้งรกรากในเมืองไทยเป็นการถาวร ทั้งนี้ “ฝรั่ง” แต่ละคนต่างมีเหตุผลในการตัดสินใจต่างกันออกไป ดังได้กล่าวไปแล้ว